

Biologisk mangfold i Bjugn kommune

Tommy Prestø og Anders Lyngstad

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Vitenskapsmuseet
Trondheim

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Vitenskapsmuseet
Botanisk notat 2002-8

Biologisk mangfold i Bjugn kommune

Tommy Prestø og Anders Lyngstad

Trondheim, november 2002

Oppdragsgiver: Bjugn kommune

Referat

Prestø, T. & Lyngstad, A. 2002. Biologisk mangfold i Bjugn kommune. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2002-8: 1-79.

Kartlegging av biologisk mangfold er foretatt i Bjugn kommune, med vekt på naturtyper knytta til kulturlandskap og kystområder. Til sammen 211 områder innen sju hovednaturtyper er beskrevet. 80 % av områdene er innen skog, kyst og havstrand og kulturlandskap. Flest områder er registrert i kategoriene kystlynghei (19), kalkrike strandberg (16), flere typer kyst/havstrand (16) og kystgranskog (15). Alle områder er gitt en kort omtale og verdivurdering. Forekomster av viktige arter er registrert. Det er dokumentert funn av 31 rødlistearter i kommunen. I tillegg til denne rapporten er det utarbeidet et digitalisert kart over biologisk mangfold og en database med informasjon om områder og arter.

Tommy Prestø og Anders Lyngstad, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Vitenskapsmuseet, Institutt for naturhistorie, 7491 Trondheim.

tommy.presto@vm.ntnu.no, anders.lyngstad@vm.ntnu.no

Summary

Prestø, T. & Lyngstad, A. 2002. Biological diversity in Bjugn municipality. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2002-8: 1-79.

The biodiversity of Bjugn municipality, Central Norway was investigated. Land cover types in cultural landscape and coastal areas were emphasised. A total of 211 localities in 7 major land cover types are described. 80 % of the localities are in forests, along coasts and seashores, and in cultural landscapes. The highest number of localities are registered in the categories coastal heath (19), lime-rich sea-cliffs (16), several types of seashore (16) and coastal spruce forest (15). A short description and an assessment of the value of all localities in the context of biodiversity are given. Occurrences of important, rare or threatened species are also registered, and findings of 31 red listed species are documented. A digitalised map of the biodiversity and a database with information on localities and species have been prepared in addition to this report.

Tommy Prestø and Anders Lyngstad, Norwegian University of Science and Technology, Museum of Natural History and Archaeology, Department of Natural History, N-7491 Trondheim, Norway.

tommy.presto@vm.ntnu.no, anders.lyngstad@vm.ntnu.no

Innhold

Referat	1
Summary	1
Forord	3
1 Innledning	4
2 Områdebeskrivelse	5
3 Materiale og metoder	8
4 Resultat	12
5 Diskusjon	17
6 Liste over områder	22
7 Litteratur	66
Vedlegg	75

Forord

Prosjektet ”Kartlegging av biologisk mangfold i seks Fosen-kommuner” ble gjennomført i perioden 2000 til 2002 i samarbeid mellom Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (NIJOS) og NTNU, Vitenskapsmuseet, Institutt for naturhistorie. Oppdragsgivere var Bjugn, Osen, Rissa, Roan, Ørland og Åfjord kommuner, som også har finansiert prosjektet. Kartleggingen er en del av det statlige programmet for kartlegging av biologisk mangfold i alle landets kommuner.

I tillegg til en skriftlig rapport er digitaliserte kart over verdifulle områder og en database med informasjon om de registrerte områdene utarbeidet. NIJOS har hatt ansvaret for digitalisering, utarbeiding av kart og utvikling av databaseverktøyet som er brukt. Feltarbeid, utarbeiding av kartmanus, databaser og rapporter er delt mellom institusjonene slik at NIJOS har hatt ansvaret for Rissa, Roan og Ørland, mens VM har hatt ansvaret for Bjugn, Osen og Åfjord. Miljøvernkonsulent Kristin Standahl har vært kontaktperson i Bjugn kommune.

Prosjektleder har vært Jogeir Stokland, NIJOS, mens Kjell Ivar Flatberg har vært ansvarlig for arbeidet ved VM. Andre som har vært knyttet til prosjektet er Harald Bratli og Gunnar Engan, begge NIJOS, og Egil Ingvar Aune, Anders Lyngstad og Tommy Prestø ved VM. Tommy Prestø har hatt ansvaret for gjennomføringen i Bjugn kommune, inkludert feltarbeid og rapportskrivning, mens Anders Lyngstad har utført mye av arbeidet med oppbygging av databasen og kartfesting av områder. Egil Ingvar Aune har skaffet til veie utskrifter av registrert herbariemateriale.

En spesiell takk til Sigmund Sivertsen som har stilt informasjon om Bjugn kommune til disposisjon og til de av innbyggerne i Bjugn som har bidratt med sin informasjon.

1 Innledning

Rio-konvensjonen fra 1992 om biologisk mangfold forplikter Norge til å få oversikt over og ta vare på biologisk mangfold. St. meld. 58 (1996-97) "Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling" er en oppfølging av denne avtalen. Her er det ei målsetting at alle kommuner skal gjennomføre ei kartlegging av biologisk mangfold i løpet av 2003.

Biologisk mangfold kan defineres på mange ulike måter, en av disse er den som er brukt i Rio-konvensjonen (boks 1) (DN 1999a). Det er vanlig å operere med tre nivå av biologisk mangfold; genetisk mangfold (innen en art), mangfold på artsnivå og mangfold av naturtyper. Genetisk mangfold er viktig for artenes evne til tilpasning og langsiktig overlevelse. Artsmangfold inkluderer ulikheter både mellom arter og mellom populasjoner av samme art. Mangfold av naturtyper omfatter variasjonene mellom ulike økosystemer og de økologiske prosessene i og mellom dem.

Direktoratet for naturforvaltning har utarbeidet ei handbok for kartleggingsarbeidet i kommunene, med anbefalinger for hvilke naturtyper som skal vektlegges og hvordan biologisk mangfold kan ivaretas på kommunalt plan (DN 1999a). Her er det beskrevet 56 naturtyper fordelt på sju hovedkategorier som bør kartlegges. Hovedkategoriene er myr, fjell, rasmarek, berg og kantkratt, kulturlandskap, ferskvatn og våtmark, skog og kyst/havstrand. Hver av de 56 naturtypene er beskrevet på faktaark med informasjon om utbredelse, viktige utforminger, trusler, sårbarhet og hvorfor naturtypen er viktig. Fokus i handboka er på områder, men enkeltforekomster av viktige arter bør også registreres. Dette gjelder først og fremst rødlista arter (boks 2), men også nasjonale og regionale ansvarsarter, eller lokalt viktige arter. Ansvarsarter er arter som i en region er nær sin utbredelsesgrense i Norge eller Europa, er regionalt trua eller sårbare, har sine største forekomster i regionen, eller har en særlig interessant utbredelse eller økologi. Disse artene er viktige for bevaring av det botaniske mangfoldet i Bjugn. Ansvarsarter må ikke forveksles med "rødlista" som er en oversikt over arter som er trua av utryddelse eller er i sterk tilbakegang på nasjonalt plan (DN 1999b), men noen av rødlisteartene er også ansvarsarter. Ansvarsartene har ingen offisiell status i norsk naturforvaltning, men peker på hvilke arter som regionen bør ha et særlig forvaltningsansvar for. Artene er plukket ut fra den kunnskap vi har

om deres utbredelse (plantegeografi), mengde (antall populasjoner og populasjonsstørrelser) og krav til voksested (økologi) i Norge og landsdelen (Fremstad 2000).

Bjugn kommune har gått sammen med fem andre kommuner på Fosenhalvøya i arbeidet med det biologiske mangfoldet. Våren 2000 ble NIJOS og VM engasjert for å utføre kartlegginga. Målsettinga med prosjektet har vært å sammenstille og verdsette kjent informasjon om biologisk mangfold i Bjugn, utføre supplerende kartlegging og verdivurdering av ny informasjon, samt produsere digitale områdekart og bygge opp en database kommunen kan supplere og bruke videre i arbeidet med å verne om mangfoldet.

Boks 1: Rio-konvensjonens definisjon av biologisk mangfold:

Biologisk mangfold er "variasjonen hos levende organismer av alt opphav, herunder blant annet terrestriske, marine eller andre akvatiske økosystemer og de økologiske komplekser som de er en del av: dette omfatter mangfold innenfor arter, på artsnivå og på økosystemnivå."

Boks 2: Definisjoner av rødlistekategorier (DN 1999b).

Ex (extinct) – **Utryddet**. Arter som ikke er reproduserende i landet lenger.

E (endangered) – **Direkte trua**. Arter som er direkte trua og som står i fare for å dø ut i nærmeste framtid dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

V (vulnerable) – **Sårbar**. Sårbare arter med sterk tilbakegang, som kan gå over i gruppen direkte trua dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

R (rare) – **Sjelden**. Sjeldne arter som ikke er direkte trua eller sårbare, men som likevel er i en utsatt posisjon på grunn av liten bestand eller med spredt og sparsom utbredelse.

DC (Declining, care demanding species) – **Hensynskrevende**. Hensynskrevende arter som ikke tilhører kategori E, V eller R, men som på grunn av tilbakegang krever spesielle hensyn og tiltak.

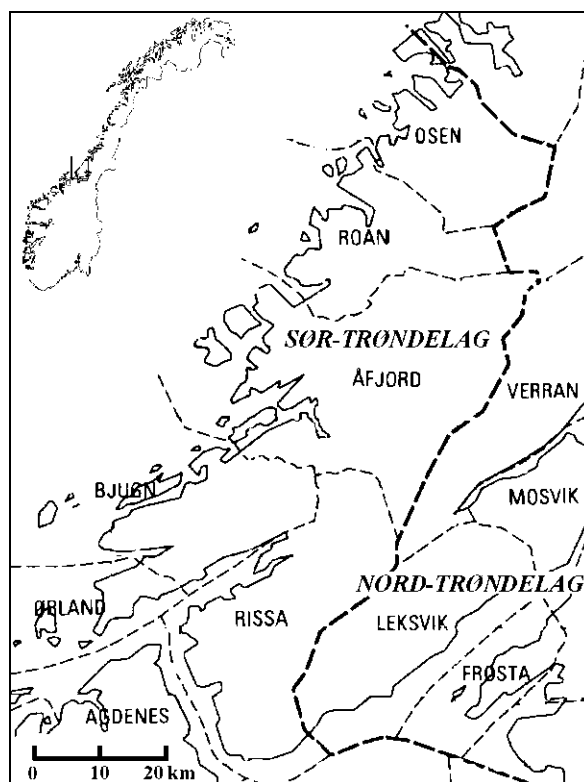
DM (declining, monitor species) – **Bør overvåkes**. Kategorien omfatter arter som har gått sterkt tilbake, men som ikke regnes som trua. For disse artene er det grunn til overvåking av situasjonen.

Det er mye kunnskap om naturen og mangfoldet i Bjugn kommune, men deler av kommunen er fortsatt for dårlig kjent, selv etter dette prosjektet. I denne sammenhengen er det registreringer av naturtyper og planteliv som er mest aktuelle, mens registreringer av vilt mest er brukt som supplerende litteratur. Forekomster av viltarter er i større grad tatt med i databasen. Kobling mellom viktige naturtyper og områder fra viltkartverket er vist i vedlegg 2. Det er viktig å være klar over at rapporten ikke er dekkende for vilt (se Anon. 1993, Gangås 1993). Foruten generelle floristiske undersøkelser som det finnes mange av, så er registreringer av aktuelle naturtyper blant annet gjort på havstrand (Baadsvik 1974a, b, Kristiansen 1988a, b, Aune 1983, Bangjord & Ekker 1992), kystlynghei (Fremstad et al. 1991, Fremstad & Nilsen 2000), edellauvskog (Holten 1978), kulturlandskap (Kristiansen 1994, Liavik 1996), myr (Moen et al. 1983) og barskog (Bjørndalen & Brandrud 1989b, Angell-Petersen 1994, Gaarder 1997, 1998, Gaarder et al. 1997). Elvemusling, øyenstikkere og amfibier kan nevnes som eksempler på dyregrupper som er godt kjent og dokumentert (Dolmen & Kleiven 1997a, b, Dolmen & Refsaas 1987, Dolmen & Strand 1997), men se også Gangås (1993) og Fremo et al. (1994a, b) for kunnskapen om vilt, våtmarksreservater og fuglefredningsområder.

2 Områdebeskrivelse

Bjugn utgjør sammen med Ørland den sørvestligste del av Fosenhalvøya. Bjugn har grense mot Rissa i øst og Åfjord i nord. Lengst i vest ligger Frohavet og her har Bjugn grense mot Frøya kommune (figur 1).

I sørøst ligger Stjørnfjorden med den nordlige utløper Nordfjorden. I vest ligger Frohavet med hundrevis av øyer. Størst av disse er Tarva ca. 10 km fra fastlandet. Bjugnfjorden og Valsfjorden skjærer seg inn i landskapet fra vest. Fra Jøssund og nordover er kystlandskapet mer oppstykket av vik, sund, øyer og halvøyer. Ved Nes og Valsneset i sørvest er det en stor, velutviklet strandflate. Innenfor strandflata er det en rekke kystfjell som når opp til rundt 300 moh. Høgst er Kopparen med 483 moh. I området fra Valsfjorden og nordover mot Åfjord er landskapet opprevet av mange fjorder, holmer og skjær. Innenfor kystlinja og spesielt i de nordøstre deler av kommunen er det mye skog, myr og mange små og store vatn. Svært mange av vatna er bundet sammen i et stort, regulert system. Store Gjølgevatnet og Teksdalsvatnet er de største. Av toppene i indre deler er Seksortklumpen den høyeste med 490 moh. I sørøst mot Stjørnfjorden er terrengformen mykere.

Figur 1. Oversiktskart over Fosen med Bjugn kommune.

Kommunen er 382 km². Kommunesenteret er Botngård som ligger innerst i Bjugnfjorden. Høybakken, Oksvoll, Jøssund og Lysøysundet er mindre befolkningssentra. Ellers er det spredt bosetting over hele kommunen, unntatt i de indre og nordøstre deler som er folketomme.

Geologi og kvartærgeologi

Berggrunnen i Bjugn består hovedsakelig av granittiske gneisser, dioritt og gabbroer (Wolff 1976). Dette er harde bergarter som er motstandsdyktige mot forvitring. De gir et næringsfattig jordsmonn. Mer kalkrik berggrunn med grønnstein og ulike skifertyper finnes ved Store Gjølgevatnet, ved Stjørnfjorden og fra Koet og vestover mot Valsneset og nordover mot Lysøysundet (figur 2). Rett sør for Store Gjølgevatnet er det en forekomst av kalkstein. På grensa mot Ørland kommune ligger et felt med devonsk konglomerat (Wolff 1978).

Den marine grensa ligger i Bjugn på ca. 140 moh. (Sveian & Solli 1997), men noe lavere ved ytterkysten. Store deler av låglandet i Bjugn har relativt tykke marine avsetninger (Reite 1990a). Bart fjell uten særlige løsmasseavsetninger dekker også store areal. Torv og myr finnes spredt over det meste av kommunen, mens områder med

morenemateriale første og fremst finnes i lavreliggende partier i indre og nordlige deler. Det finnes kun mindre forekomster med elveavsetninger i Bjugn. I Oldskoras nordskråning er det et stort område med skredmateriale, men dette finnes også enkelte andre steder (Reite 1990b). Val er et typiske eksempel på en av de få randmorenene i kommunen (Reite 1992).

Klima

Tabell 1 viser nedbør- og temperaturnormaler i perioden 1961-90 fra de meteorologiske stasjonene som er mest representative for Bjugn kommune (Aune 1993, Førland 1993). Nedbørdata er vist for stasjonene Vallersund i Bjugn (4 moh.), Ørland (9 moh.), Rissa (30 moh.) og Breivoll i Åfjord (94 moh.). I forhold til Botngård ligger stasjonene hhv. ca. 10 km mot nord-nordvest, 12 km mot sørvest, 30 km mot sørøst og 33 km mot nordøst. Temperaturdata er bare tilgjengelig fra de to første stasjonene. Bjugn har generelt milde vintre og kjølige somre. De store nedbørsmengdene er typiske for et oseanisk klima. Nærheten til havet gjør at snøen gjerne ligger ganske korte perioder i deler av kommunen. Nedbørsmengden er nokså mye høyere på stasjonene i innlandet sammenliknet med ytterkysten.

Figur 2. Kalkrike strandberg i område 36 Jøssundstraumen. Bildet er fra området rett nord for brua på østsida av straumen. T. Prestø juni 2001.

Tabell 1. Nedbør- og temperaturnormaler for perioden 1961-90 fra meteorologiske stasjoner på Fosen (Aune 1993, Førland 1993). Temperaturverdiene er gjennomsnitt for henholdsvis januar, august og hele året, mens nedbørverdiene er årsgjennomsnitt.

Stasjon	Temperatur (°C)			Årlig nedbør (mm)
	Januar	Aug	Året	
Vallersund	-0,3	13,3	6,2	1035
Ørland	-0,7	12,9	5,8	1048
Rissa	-	-	-	1684
Breivoll	-	-	-	1750

Vegetasjon

Bjugn dekkes av sørboreal, mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (Moen 1998). I tillegg finnes enkelte områder med et artsinventar som tilfredsstillende kravene til boreonemoral sone. Tilsvarende er det på Oldskora, og i Nyvassdalsheiane en del areal over 400 moh. som er på grensa til lågalpin sone. I de boreale vegetasjonssonene er det mye barskog, men lauvskog er viktig i låglandets kulturlandskap og langs vassdragene, foruten som fjellbjørkeskog i nordboreal sone. På kollene i det kuperte kystlandskapet er det mye furu (*Pinus sylvestris*), mens innslaget av gran (*Picea abies*) blir sterkere i indre deler av kommunen. Langs ytterkysten er det lokalt omfattende plantefelt av bartre. Myrene i Bjugn er for en stor del næringsfattige. Mye av myrarealet er enten dyrket opp eller drenert for skogplantning. Sørboreal sone kjennetegnes ved forekomst av edellauvskogstre og et høgt innslag av arter med krav til høy sommertemperatur. Mellomboreal sone avgrenses fra sørboreal sone ved forekomst av bakkemyr og fra nordboreal sone ved forekomst av velutviklet skog av gråor og hegg (*Alnus incana*, *Prunus padus*). Nordboreal sone går opp til den klimatiske skoggrensa (Moen 1998). De skogløse toppene langs ytterkysten av Bjugn er for låge til at alpin sone opptrer, kanskje med unntak av Kopparen. Her er den aktuelle skoggrensa opp mot heiene lågere enn det klimaet skulle tilsi. Dette har sammenheng med at koller som stikker opp i terrenget er sterkt utsatt for vær og vind. Trær klarer normalt ikke dette klimaet.

Bjugn ligger i sterkt oseanisk (O3) og klart oseanisk vegetasjonssesksjon (O2). Det er vanlig å dele den sterkt oseaniske seksjonen i to underseksjoner; i Bjugn er kun den humide underseksjonen (O3h) representert. Denne karakteriseres av vestlige vegetasjonstyper og arter som krever

konstant høy luftfuktighet. Åpen kystlynghei er vanlig. Typisk for den klart oseaniske seksjonen er bakkemyrer og godt utvikla epifyttisk vegetasjon. Lågere vintertemperatur gir et visst innslag av østlige arter og skiller den klart oseaniske fra den sterkt oseaniske seksjonen (Moen 1998).

En stor del av kystområdene i Bjugn har lite skog og er nokså åpne. Dette landskapet er først og fremst et resultat av påvirkning av mennesker ved hogst, beite og lyngbrenning. Den tradisjonelle skjøtselen av lyngheiene stoppet imidlertid opp i første halvdel av forrige århundre. Store områder er nå i ferd med å gro til med skog. En kan forvente at landskapsbildet i Bjugn også vil endre seg drastisk når skogen vokser til ytterligere i åra som kommer.

Når vi beveger oss fra ytterkysten og innover i kommunen, viker kystlyngheiene plass for lauvskog og blandingsskog. Lenger inn tar grana (*Picea abies*) over som dominerende treslag, men granskog alternerer med furuskog på enkelte markslag. Boreal regnskog eller kystgranskog er et samlebegrep som brukes om flere typer skog i vegetasjonssesksjonene O2 og O3 der gran ofte dominerer, men der innslaget av lauvtre som osp og rogn (*Populus tremula*, *Sorbus aucuparia*) kan være betydelig. Karakteristisk for boreal regnskog er et jevnt fuktig klima som gir gode levekår for en rik epifyttisk lavflora (Holien & Tønsberg 1996). "Trøndelagselementet" er et plantegeografisk begrep som omfatter en rekke sjeldne og særprega lav som har sin hovedutbredelse eller totale utbredelse i denne naturtypen. I Norge finner vi slik skog langs kysten fra Snillfjord til Rana i Nordland. I Europa er det bare på vestkysten av Skottland og i Nord-Irland vi finner liknende vegetasjon. På verdensbasis finner vi boreal regnskog på øst- og vestkysten av Canada, i Alaska, på Kamtsjatka, sør i Chile og på New Zealand, men her dominerer andre granarter (Holien & Tønsberg 1996, DN 1998a). Naturtypen er trua og sjelden globalt, men Bjugn har relativt mange forekomster. Holien & Tønsberg (1996) deler boreal regnskog i to hovedtyper: "Fosen-Brønnøy-typen" og "Namdalstypen". Områdene i Bjugn tilhører "Fosen-Brønnøy-typen".

Den klimatiske skoggrensa ligger omkring 300 moh.; noe lavere ved ytterkysten og noe høyere ved grensa mot Rissa og Åfjord. Over dette finnes bart fjell og hei- og myrvegetasjon i ulike utforminger. Det fuktige klimaet gir gode betingelser for myrdannelse. I området nord og øst for

Gjølgavatnet er det omfattende myrareal, også under skoggrensa. I Bjugn, som ellers på Fosen, er bakkemyr den dominerende myrtypen (Moen et al. 1983, Moen 1987).

Kulturpåvirkningen er betydelig i kystnære og lågtliggende områder i Bjugn. De mest produktive og klimatiske gunstige arealene er oppdyrka, mens mye av det åpne kystlandskapet ellers også er resultat av menneskelig aktivitet. Bestandsskogbruket preger mye av barskogen i kommunen. I de indre og nordlige delene av kommunen, særlig over skoggrensa er det større areal som er relativt lite berørt av tekniske inngrep.

3 Materiale og metoder

Grunnlaget for utvalg av viktige naturtyper er i første rekke vegetasjon og vegetasjonstyper (Fremstad 1997) fordi disse i mange tilfeller er enkle å identifisere. I arbeidet med det biologiske mangfoldet i Bjugn er naturtyper (DN 1999a) og forekomster av rødlista arter prioritert. Kartlegging av vilt og andre dyregrupper er derfor ikke prioritert i denne rapporten, men vi har inkludert kjent kunnskap der det har vært viktig for avgrensning og prioritering av naturtypene. Områder med et høgt plantemangfold har også ofte et rikt dyreliv, men dette behøver ikke være tilfelle. Et eksempel på dette er minkfrie øygrupper, som kan være svært viktige sjøfuglområder, men som ikke vil kunne identifiseres med botaniske kriterier.

I rapporten og databasen er det omtalt opplysninger som er unntatt offentlighet etter lov om offentlighet i forvaltningen §5, 1. ledd eller §6, pkt. 2c. Dette gjelder blant annet hekke- og leveområder for en rekke rovfugler. Det er også gjengitt sensitive data om trua arter av lav, mose, sopp og flere dyrearter. Det henstilles om at disse opplysningene behandles med varsomhet.

Forarbeid

Første trinn i arbeidet med prosjektet var å samle inn og systematisere eksisterende kunnskap. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag har utarbeidet en oversikt over kjente områder og artsforekomster for alle kommuner i Sør-Trøndelag. Denne dannet utgangspunktet for videre litteratursøk (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1999). Eksempler på skriftlige kilder som er brukt er vegetasjonskart, rapporter, floraverk, bøker, dagboknotater og andre upubliserte notiser. Dessuten ble personer med lokalkunnskap benyttet og lokalavisa Fosnafolket ble benyttet for å få inn supplerende informasjon (i regi av kommunen).

Opplysninger om herbariemateriale fra Bjugn er hentet fra databasene til herbariene i Trondheim (TRH: karplanter, moser og sopp) og Oslo (O: karplanter, lav og sopp). Gjennom lavdatabasen i O er også data fra herbariene i Bergen, Uppsala og Duke inkludert. I tillegg ble det gått gjennom krysslister fra TRH, her finner vi først og fremst informasjon om forekomster av karplanter. All relevant eksisterende kunnskap om artsforekomster og områder med aktuelle naturtyper ble lagt inn i en Access-database utviklet av NIJOS.

Kartgrunnlag

Økonomisk kartverk (ØK) er brukt som grunnlag for kartfesting av områder. ØK er et landsdekkende standard kartverk i målestokk 1 : 5 000 med informasjon om blant annet markslag, arealbruk og arealtilstand. NIJOS har ansvaret for markslagsdelen av ØK og arbeider med å overføre all markslagsinformasjon til digital form (digitalt markslagskart, DMK). DMK ble ferdigstilt for Bjugn kommune høsten 2002, dvs. etter at feltarbeidet for dette prosjektet ble utført. ØK mangler imidlertid for mange lågproduktive areal over skog-grensa, spesielt i de indre og nordlige deler av kommunen. ØK mangler også for deler av Været ved Tarva og de andre ubebodde øygruppene nordvest i kommunen. I disse områdene ble kartserien M711 i målestokk 1 : 50 000 brukt som hjelpemiddel.

Hovedkategoriene av markslag i ØK (og DMK) er skog, jordbruksareal, myr, annen jorddekt fastmark, grunnlendt mark, fjell i dagen, vatn, veier og bebyggelse. Skog deles inn i undertyper etter treslag og bonitet. Det skilles mellom lauvskog, blandingsskog og barskog som alle kan vokse på impediment, låg, middels eller høg bonitet. Jordbruksareal deles inn i fulldyrket jord, overflatedyrket jord og gjødslet beite. Ved bruk av tilleggsymboler og kombinasjoner av typer får man et høgt antall markslagstyper. Typene kan også slås sammen til større enheter, for eksempel alt myr-areal eller alle typer lauvskog. DMK gir en god oversikt over arealtype, dekning, størrelse, struktur og fordeling av naturtyper i landskapet.

Ved kartlegging av biologisk mangfold er det behov for oversiktlig informasjon om plassering og størrelse på naturtyper. Biologisk mangfold-kart (BMK-fase 1) med 25 forskjellige arealklasser er produsert med basis i modifiserte arealklasser fra DMK.

Arealklasser i BMK

Nedenfor følger en kortfattet beskrivelse av arealklassene som er omkodet fra DMK. Der det er naturlig, har vi forsøkt å relatere de ulike arealkategoriene til viktige naturtyper slik de er beskrevet i handboka fra DN (1999a). Feltarbeidet som danner grunnlaget for DMK ble i hovedsak utført på 1960-tallet. For flere naturtyper, for eksempel myrtyper, kan endringene som følge av naturlig suksessjon være relativt store. For skogtypene er det ikke mulig å ta ut utviklingsstadium (hogstklasse) fra DMK.

1a Bebyggelse

Klassen omfatter areal klassifisert som tettsted, bebygd areal og tun, og forteller at arealet er bebygd. Aktuelle viktige naturtyper kan være store, gamle trær, parklandskap, skrotemark, småbiotoper og erstatningsbiotoper.

1b Veg

Klassen omfatter alle vegareal. Aktuelle viktige naturtyper kan være artsrike vegkanter.

1c Annen jorddekt fastmark

Dette er en samleklasse for areal som verken er bebygd, dyrka eller tresatt. Klassen omfatter mange vegetasjonstyper. I låglandet er dette oftest ulike typer gjengroingsareal eller små treløse areal langs veier eller eiendomsgrenser. Aktuelle viktige naturtyper kan være kantkratt, slåtteenger, kalkrike enger, kystlynghei, artsrike vegkanter, skrotemark, småbiotoper og erstatningsbiotoper.

1d Grustak

Klassen omfatter areal klassifisert som grustak. Aktuelle viktige naturtyper kan være erstatningsbiotoper.

2a Fulldyrka jord

Her inngår alle typer fulldyrka mark. Aktuelle viktige naturtyper kan være småbiotoper.

2b Overflatedyrka jord

Klassen inneholder areal som er rydda i overflata, men hvor det er for grunn jord eller for mye blokk og stein til å pløye. Klassen omfatter både areal som brukes til beiting og grasproduksjon. Aktuelle viktige naturtyper kan være småbiotoper og kanskje også naturbeitemark og slåtteenger.

2c Gjødsla beite

Dette er områder som blir gjødsla og brukt som beite, men som ikke kan høstes maskinelt. Aktuelle viktige naturtyper kan være småbiotoper og kanskje også naturbeitemark.

3a Barskog, frodig

Denne klassen består av barskog med høg og svært høg bonitet. Som barskog regnes areal som tilfredsstillende kravet til skog og der bartre har en dekning på minst 50 %. Aktuelle viktige naturtyper kan være urskog/gammelskog, kystgranskog, bekkeløfter og brannfelt.

3b Barskog, middels

Dette er barskog med middels høg bonitet. Ak-

tuelle viktige naturtyper kan være urskog/gammelskog, kystgranskog, kystfuruskog, bekkekløfter og brannfelt.

3c Barskog, skrinn

Her inngår alle barskogsareal på impediment og på områder med låg bonitet. Aktuelle viktige naturtyper kan være urskog/gammelskog, kystfuruskog, bekkekløfter og brannfelt.

3d Lauvskog, frodig

Klassen omfatter blandingsskog og lauvskog som holder kravet til skog og som står på mark med høg eller svært høg bonitet. Lauvskog må ha minst 80 % dekning av lauvtre, mens kravet for blandingsskog er at arealet skal ha 20-50 % bartre. Definisjonen av lauvskog er altså strengere enn definisjonen av barskog i DMK. Aktuelle viktige naturtyper kan være rik edellauvskog, gråor-heggeskog, gammel lauvskog og bekkekløfter.

3e Lauvskog, middels

Klassen omfatter blandingsskog og lauvskog som står på mark med middels bonitet. Aktuelle viktige naturtyper kan være gammel edellauvskog, bjørkeskog med høgstauder og gammel lauvskog.

3f Lauvskog, skrinn

Her inngår alle blandingsskogs- og lauvskogsareal på impediment og på områder med låg bonitet. Aktuelle naturtyper er gammel lauvskog, gammel edellauvskog og rik edellauvskog (almeforekomster) i og oppunder rasmarker.

3g Forsumpet skog

Forsumpet skog omfatter skogareal på såkalt vassjuk skogsmark. Vassjuk skogsmark er definert som areal der produksjonen kan økes 0,3 m³ pr. dekar ved grøfting. Aktuelle viktige naturtyper kan være gråor-heggeskog og rikere sumpskog.

3h Sumpskog, frodig

Frodig sumpskog omfatter skogareal på torvmark som i tillegg er klassifisert som myr med ikke nøysom vegetasjon. Aktuelle viktige naturtyper kan være gråor-heggeskog og rikere sumpskog.

3i Sumpskog, fattig

Fattig sumpskog er skogareal på torvmark som i tillegg er klassifisert som myr med nøysom vegetasjon.

4a Myr, uklassifisert

Klassen omfatter alle myrområder som ikke er klassifisert som nøysom eller ikke nøysom myr. I

DMK er dette areal som på overflata har preg av myr og som ikke er tresatt. I tillegg skal myra ha minst 30 cm tykt torvlag. Aktuelle viktige naturtyper kan være rikmyr, men det vil være helt unntaksvis.

4b Myr, ikke nøysom

Dette er myr med såkalt ikke nøysom vegetasjon. Aktuelle viktige naturtyper kan være rikmyr.

4c Myr, nøysom

Dette er myr med såkalt nøysom vegetasjon. Aktuelle viktige naturtyper kan være intakt låglandsmyr, intakt høgmyr, terrengdekkende myr og palsmyr.

4d Myr, trebevokst

I denne klassen inngår alle myrareal bevokst med barskog, blandingsskog eller lauvskog. Det kan også inngå areal med kombinasjoner av myr og fastmark.

4e Dyrkbar myr

Dyrkbar myr er areal med myr som ved oppdyrking vil holde kravet til lettbrukt eller mindre lettbrukt fulldyrka jord. Aktuelle viktige naturtyper kan være intakt låglandsmyr, intakt høgmyr og rikmyr.

5a Fjell i dagen

Dette er områder der bart fjell har mer enn 50 % dekning, og mindre enn 10 % av arealet har et jordlag på mer enn 30 cm i tykkelse. Aktuelle viktige naturtyper kan være kystlynghei, kalkrike strandberg og kalkrike områder i fjellet.

5b Ur, steinrøys

Her inngår areal med rasmark, ur eller steinrøys. Inne på fulldyrka jord er minstearealet 0,5 dekar. Aktuelle viktige naturtyper kan være sørvendte berg og rasmarker samt kantkratt.

5c Grunnlendt mark

Grunnlendt mark er åpen fastmark der under halvparten av arealet har et jordlag på mer enn 30 cm i tykkelse, men som ikke kan klassifiseres som fjell i dagen. Aktuelle viktige naturtyper kan være naturbeitemark, kystlynghei, kalkrike enger og kalkrike strandberg.

6a Vatn

Klassen omfatter vatn og vassdrag, bekker, mindre dammer og tjern. Aktuelle viktige naturtyper kan være deltaområder, mudderbanker, kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti, større

elveører, fossesprøytoner, viktige bekkedrag, kalksjøer, rike kulturlandskapssjøer, dammer, naturlig fisketomme innsjøer og tjern, samt ikke forsura restområder.

Biomangfold databasen

DN-håndbok 13 og Direktoratet for naturforvaltning (2000) gir spesifikasjoner på formater og koder som skal brukes ved lagring av egenskapsdata til de kartlagte lokalitetene. Rissa har anskaffet seg databasen Natur2000. De innsamlede dataene er derfor organisert og digitalisert i henhold til struktur og innhold i denne databasen, og for en nærmere beskrivelse vises til dokumentasjon av denne databasen.

Biomangfold databasen

DN (1999a, 2000) gir spesifikasjoner på formater og koder som skal brukes ved lagring av egenskapsdata til de kartlagte lokalitetene. Egenskapsdata er lagret på formater og koder spesifisert av DN (1999a) og standardisert etter AREALIS. Dette gjøres for å sikre dataflyt i forvaltningen og bedre mulighetene for oppdateringer på tvers av ulike forvaltningsledd. Bjugn kommune har gått til anskaffelse av databasen Natur2000. De innsamlede data er derfor organisert og digitalisert i henhold til struktur og innhold i denne databasen. For en nærmere beskrivelse vises det til dokumentasjon av denne databasen.

Databasen inneholder informasjon om naturområder, artsobservasjoner, kilder (litteratur og annet) og personopplysninger. For områdene finnes opplysninger (egenskapsdata) om områdenummer, navn, områdebeskrivelse, naturtype- og kode, verdi og registreringsdato. Kartreferansen viser til et sentralt punkt i hvert område. Alle referansene er oppgitt i WGS84 (=EUREF89). Alle kartbladene viser til kartserien M711.

Artsobservasjoner inneholder opplysninger om arter funnet i og utenfor naturområdene. Informasjon om hvor data er hentet fra, for eksempel litteratur, personlige meddelelser eller om funnet er dokumentert ved innsamling til en naturvitenskapelig samling finnes også her. Innsamlinger til naturvitenskapelige samlinger øker kvaliteten på dataene fordi de da kan etterprøves. Det er viktig å poengtere at denne tabellen bare gjenspeiler det som til enhver tid er registrert i databasen og ikke er en oversikt over hvilke arter som faktisk finnes i kommunen.

I artstabellen finner vi det vitenskapelige ("latinske") og norske navnet på artene som er registrert. I Bjugn er sopp, lav, alger, moser, karpsporeplanter, frøplanter, insekter, bløtdyr, fisk, amfibier, fugler og pattedyr representert i databasen. I tillegg er artens eventuelle rødlistestatus angitt (DN 1999b) og opplysninger om arten er unntatt offentlighet.

Feltarbeid

Handboka fra DN (1999a) har vært retningsgivende for prosjektet. Naturtypene som er beskrevet her er lagt til grunn for prioriteringer under feltarbeidet. Regionale ulikheter kommer imidlertid ikke bestandig like godt fram i handboka. Vi har brukt forekomster av ansvarsarter i Midt-Norge som tilleggskriterium for identifikasjon og verdiprioritering av områder. Studier av tilgjengelig litteratur for Bjugn viste at kvaliteten på kildematerialet varierte betydelig. Både alder, mengde og grad av nøyaktighet på informasjon er viktige momenter i så måte. Godt undersøkte områder ble nedprioritert i feltarbeidet til fordel for dårligere studerte områder, men enkelte steder var det nødvendig å foreta mer nøyaktige avgrensninger av kjente områder. Kommunens ønsker og prioriteringer for feltarbeidet ble i stor grad fulgt opp, inkludert prioriteringer av naturtyper drøftet i et møte med styringsgruppa. For Bjugn kommune ble derfor naturtyper i gruppene kulturlandskap og kyst og havstrand sterkest vektlagt.

Viktige hjelpemiddel under feltarbeidet var ØK og registreringsskjema, mens fargeutskriften av biomangfold-kart (BMK fase-1) manglet for feltarbeidet i Bjugn. Oppsøkte områder ble avgrenset så nøyaktig som mulig. Opplysninger om naturtype og artsinventar ble notert. Feltarbeidet i 2000-01 ble utført av Tommy Prestø.

Bearbeiding og verdisetting

Feltarbeidet ga ny informasjon om en rekke områder og arter. Access-databasen ble oppdatert med disse dataene. Den ferdige databasen ble sendt til NIJOS. Etter oppdragsgivers ønske ble basen konvertert til databasesystemet Natur2000. Alle områder ble tegnet inn manuelt på ØK. Kartmanus ble digitalisert ved NIJOS (se Bratli 2000). Områdenummereringen og områdenavnene fra Fylkesmannens startpakke (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1999) er beholdt. Nye områder som har tilkommet gjennom litteraturstudier og feltarbeid er nummerert fra 200 og oppover. I

navnsettingen av områdene er stedsnavn fra kartserien M711 brukt der det har vært naturlig, men på grunn av behovet for finere oppløsning har det vært nødvendig å ta i bruk navn fra Økonomisk kartverk.

Verdsetting av områdene følger i hovedtrekk kriteriene som er angitt av DN (1999a) for de ulike naturtypene. Det er imidlertid også brukt skjønn, og det er tatt hensyn til de lokale naturforholda i Bjugn ved verdivurderingen. I handboka er det foreslått å anvende to kategorier for verdsetting, men for Bjugn er det brukt en inndeling i tre kategorier; svært viktig (A), viktig (B) og lokalt viktig (C). Mange områder som ble oppsøkt hadde ikke naturverdier av en slik karakter at de ble skilt ut på kart.

Nomenklatur

Navnsettingen i rapporten følger Lid & Lid (1994) for karplanter, Frisvoll et al. (1995) for moser, Krog et al. (1994) for blad- og busklav, Santesson (1993) for skorpelav og Den norske soppnavnkomiteen (1996) for sopp, Gjershaug et al. (1994) for fugl og Isaksen et al. (1998) for pattedyr. For andre artsgrupper følger nomenklaturen de aktuelle fagrapporter.

4 Resultat

I alt 211 områder i Bjugn er beskrevet i denne undersøkelsen (jf. kap. 6 og vedlegg 1). Områdene fordeler seg på sju hovednaturtyper (tabell 2). Det er flest områder i skog (68), kyst og havstrand (54) og kulturlandskap (47). I alt 29 naturtyper er representert (tabell 2). I tillegg kommer kategoriene "annen type ferskvatn/våtmark", "annen type fjell" og "annen type skog" – områder som ikke helt passer inn i systemet til (DN 1999a), men som likevel er tatt med her. Innen seks av hovednaturtypene er det områder som består av en mosaikk av flere naturtyper. Disse områdene er ført til samlegrupper av typen "flere typer skog". Flest områder er registrert i kategoriene kystlynghei (19), kalkrike strandberg (16), flere typer kyst/havstrand (16) og kystgranskog (15) (tabell 2).

Tabell 2 viser at 72 områder er karakterisert som svært viktige (A). Mange av disse har forekomster av rødlista arter, men noen er klassifisert som svært viktige fordi de representerer svært store eller særdeles fine utforminger av sine naturtyper. 91 områder er plassert i kategorien viktig (B) og 48 områder er regnet som lokalt viktige (C).

Registrerte herbariebelegg og kjente forekomster av rødlistearter og regionale ansvarsarter er lagt inn i databasen. Det ligger for tiden 2907 artsregistreringer i basen. Det har imidlertid ikke vært et mål å gi noen fullstendig liste over alle arter som er kjent fra Bjugn i dette prosjektet. Artslistene er derfor ufullstendige og mange artsgrupper mangler helt.

Tabell 3 viser at det er 137 kjente forekomster av 31 rødlistearter i Bjugn; et stort antall sammenliknet med resten av Fosen. Antall forekomster viser hvor mange områder artene er funnet eller sett på. Vi ser at det er klart flest arter av fugl og sopp, mens det kun er registrert én rødlista art innen hver av gruppene karplanter, moser, amfibier, insekter, bløtdyr og pattedyr. De hyppigst forekommende rødlisteartene er norsk timian, skorpefiltlav, gullprikklav, kongeøyenstikker og havørn (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, *Pannaria ignobilis*, *Pseudocyphellaria crocata*, *Cordulegaster boltoni*, *Haliaeetus albicilla*). Rødlisteartene fordeler seg på kategoriene direkte trua (3), sårbar (8), sjelden (5), hensynskrevende (12) og bør overvåkes (3). De tre direkte trua artene er stor salamander, åkerrikse og nordlig sildemåse (*Triturus cristatus*, *Crex crex*, *Larus fuscus* ssp. *fuscus*).

Tabell 2. Hovednaturtyper og naturtyper registrert i Bjugn kommune. Verdivurderingen for de 211 områdene er vist.

Hovednaturtype	Naturtype	Verdi		
		A	B	C
Ferskvatn/våtmark (15)	Annen type ferskvatn/våtmark	1	0	2
	Dammer	1	0	0
	Deltaområder	0	0	1
	Flere typer ferskvann/våtmark	1	0	0
	Kalksjøer	0	0	1
	Rike kulturlandskapssjøer	2	2	4
Fjell (2)	Annen type fjell	0	0	2
Kulturlandskap (47)	Flere typer innen kulturlandskap	0	4	0
	Fuktenger	0	0	1
	Grotter/gruver	1	0	2
	Kystlynghei	6	7	6
	Naturbeitemark	2	3	1
	Skrotemark	0	1	0
	Slåtteeenger	0	2	0
	Store gamle tre	0	11	0
Kyst og havstrand (54)	Brakkvassdeltaer (estuarier)	0	3	1
	Flere typer kyst/havstrand	3	13	0
	Kalkrike strandberg	9	6	1
	Sandstrender	1	1	1
	Strandeng og strandsump	2	11	0
	Tangvoller	0	2	0
Myr (9)	Flere typer myr	1	2	2
	Intakt høgmyr	0	2	1
	Intakt låglandsmyr	0	0	1
Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa) (16)	Flere typer rasmark/berg/kantkratt	2	0	0
	Kantkratt	0	2	6
	Sørvendt berg og rasmark	5	0	1
Skog (68)	Annen type skog	0	1	0
	Bekkekløfter	0	1	0
	Flere typer skog	4	0	9
	Gammel edellauvskog	1	10	0
	Gammel lauvskog	4	0	0
	Gråor-heggeskog	1	0	0
	Kalkskog	1	1	0
	Kystfuruskog	1	1	0
	Kystgranskog	12	3	0
	Rik edellauvskog	10	2	0
	Urskog/gammelskog	1	0	5
Sum		72	91	48

Tabell 3. Kjente rødlistearter i Bjugn kommune. Antall observasjoner viser til hvor mange områder arten er funnet eller observert på. Rødlistekategoriene er forklart i boks 2.

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-kategori	Antall forek.
Karplanter	<i>Thymus praecox</i> ssp. <i>arcticus</i>	Norsk timian	DC	22
Moser	<i>Calypogeia suecica</i>	Råteflak	DM	1
Sopp	<i>Aleurodiscus norvegicus</i>	Røsslyngbarksopp	R	1
	<i>Camarophyllus colemannianus</i>	Brun engvokssopp	V	1
	<i>Camarophyllus fuscescens</i>	Brunøyet vokssopp	V	1
	<i>Clavaria acuta</i>	Kvit køllesopp	DC	1
	<i>Hygrocybe persistens</i>	Spissvokssopp	DC	3
	<i>Hygrocybe russocoriacea</i>	Russelærvokssopp	DC	1
	<i>Hygrocybe streptopus</i>	Mørk musserongvokssopp	DC	1
	<i>Onygena equina</i>	Hornsopp	R	1
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	DC	5
	<i>Skeletocutis stellae</i>	Taigakjuke	DC	3
Lav	<i>Pannaria ignobilis</i>	Skorpefiltlav	DC	15
	<i>Pannaria sampaiana</i>	Kastanjelav	DC	3
	<i>Pseudocyphellaria crocata</i>	Gullprikklav	V	15
	<i>Ramalina thrausta</i>	Trådrag	V	4
Amfibier	<i>Triturus cristatus</i>	Stor salamander	E	5
Insekter	<i>Cordulegaster boltoni</i>	Kongeøyenstikker	R	11
Bløtdyr	<i>Margaritifera margaritifera</i>	Elvemusling	V	2
Pattedyr	<i>Lutra lutra</i>	Oter	DM	5
Fugler	<i>Accipiter gentilis</i>	Hønsehauk	V	7
	<i>Anas clypeata</i>	Skjeand	R	1
	<i>Bubo bubo</i>	Hubro	V	2
	<i>Cephus grylle</i>	Teist	DM	3
	<i>Crex crex</i>	Åkerrikse	E	1
	<i>Cygnus cygnus</i>	Sangsvane	R	3
	<i>Falco peregrinus</i>	Vandrefalk	V	1
	<i>Gavia arctica</i>	Storlom	DC	1
	<i>Gavia stellata</i>	Smålom	DC	3
	<i>Haliaeetus albicilla</i>	Havørn	DC	10
	<i>Larus fuscus</i> ssp. <i>fuscus</i>	Nordlig sildemåke	E	4
Sum				137

I tillegg til de rødlista artene er det registrert 90 arter (474 forekomster) av nasjonale og regionale ansvarsarter i kommunen, fordelt på 30 frøplanter, 3 karsporeplanter, 16 moser, 36 lav og 4 fuglearter (tabell 4). Den klart mest frekvente ansvarsarten er tindved (*Hippophaë rhamnoides*) med nesten 50 forekomster. Andre ansvarsarter med mer enn 15 forekomster er kystfiltlav, vanlig blåfiltlav, groplav, enghavre, vårmure og markfrytle (*Pan-*

naria rubiginosa, *Degelia plumbea*, *Cavernularia hultenii*, *Avenula pratensis*, *Potentilla neumanniana*, *Luzula campestris*).

Tabell 4. Norske ansvarsarter (NA) og regionale ansvarsarter (RA) i Bjugn kommune fordelt på frøplanter, karsporeplanter, moser, lav og fugl. Enkelte rødlista arter er også ansvarsarter, men de er ikke tatt med her. For de norske ansvarsartene kan Norge ha et ansvar på europeisk eller nordisk basis.

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Forekomster	Kategori
Frøplanter			
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	Vassgro	1	RA
<i>Allium ursinum</i>	Ramsløk	6	RA
<i>Avenula pratensis</i>	Enghavre	17	RA
<i>Brachypodium sylvaticum</i>	Lundgrønnaks	5	RA
<i>Calystegia sepium</i>	Strandvindel	2	RA
<i>Carex sylvatica</i>	Skogstarr	1	RA
<i>Digitalis purpurea</i>	Revebjelle	1	RA
<i>Eleocharis mamillata</i> ssp. <i>mamillata</i>	Mjuksivaks	2	RA
<i>Gentianaella aurea</i>	Bleik søte	15	RA
<i>Hippophaë rhamnoides</i>	Tindved	48	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Holcus lanatus</i>	Englodnegras	1	RA
<i>Holcus mollis</i>	Krattlodnegras	8	RA
<i>Hypericum perforatum</i>	Prikkperikum	2	RA
<i>Hypericum pulchrum</i>	Fagerperikum	1	RA
<i>Lathyrus niger</i>	Svarterteknapp	5	RA
<i>Luzula campestris</i>	Markfrytle	16	RA
<i>Neottia nidus-avis</i>	Fuglereir	1	RA
<i>Pedicularis sylvatica</i>	Kystmyrklegg	7	RA
<i>Platanthera chlorantha</i>	Grov nattfiol	1	RA
<i>Polygonatum odoratum</i>	Kantkonvall	4	RA
<i>Potentilla neumanniana</i>	Vårmure	16	RA
<i>Primula veris</i>	Marianøkleblom	9	RA
<i>Sagina subulata</i>	Sylarve	10	RA
<i>Sanicula europaea</i>	Sanikel	5	RA
<i>Saxifraga tridactylites</i>	Trefingersildre	5	RA
<i>Scirpus sylvaticus</i>	Skogsivaks	1	RA
<i>Sedum anglicum</i>	Kystbergknapp	12	RA
<i>Sparganium erectum</i>	Kjempepigknopp	1	RA
<i>Verbascum nigrum</i>	Mørkkongslys	1	RA
<i>Veronica beccabunga</i>	Bekkeveronika	1	RA
<i>Viola collina</i>	Bakkefiol	1	RA
Karsporeplanter			
<i>Dryopteris expansa</i> var. <i>willeana</i>	Bruntelg	1	NA
<i>Lycopodiella inundata</i>	Myrkråkefot	3	RA
<i>Polystichum braunii</i>	Junkerbregne	1	RA
Moser			
<i>Campylopus atrovirens</i>	Pelssåtemose	2	RA
<i>Campylopus brevipilus</i>	Oddsåtemose	1	RA
<i>Entodon concinnus</i>	Hyllemose	1	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Eurhynchium striatum</i>	Kystmoldmose	3	RA
<i>Hookeria lucens</i>	Dronningmose	5	RA
<i>Hypnum jutlandicum</i>	Heiflette	1	RA
<i>Lepidozia pearsonii</i>	Grannkrekemose	1	RA
<i>Leucobryum glaucum</i>	Blåmose	3	RA
<i>Pellia endiviifolia</i>	Kalkvårmose	1	RA
<i>Pseudoscleropodium purum</i>	Narremose	6	RA
<i>Schistidium papillosum</i>	Raudblomstermose	5	Europeisk rødliste
<i>Schistidium pruinosum</i>	Solblomstermose	2	RA
<i>Schistidium strictum</i>	Kystblomstermose	4	RA
<i>Thamnobryum alopecurum</i>	Revemose	1	RA

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Forekomster	Kategori
<i>Thuidium tamariscinum</i>	Stortujamose	8	RA
<i>Tortula muralis</i>	Murtustmose	1	RA
Lav			
<i>Arthothelium norvegicum</i>	-	7	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Bacidia absistens</i>	-	5	RA
<i>Bacidia biatorina</i>	-	2	RA
<i>Bacidia caesiiovirens</i>	-	5	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Bactrospora corticola</i>	-	5	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Biatora toensbergii</i>	-	1	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Bryoria americana</i>	Trådskjegg	1	NA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Cavernularia hulthenii</i>	Groplav	17	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Chrysothrix chrysophthalma</i>	-	5	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Cliostomum leprosum</i>	-	4	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Collema fasciculare</i>	Puteglye	14	NA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Collema subflaccidum</i>	Stiftglye	1	NA
<i>Degelia plumbea</i>	Vanlig blåfjelllav	21	NA
<i>Graphis scripta</i>	-	3	RA
<i>Gyalideopsis piceicola</i>	-	1	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Lecanora cinereofusca</i>	-	1	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Lecanora farinaria</i>	-	1	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Lecidea roseotincta</i>	-	2	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Lichinodium ahlneri</i>	-	1	RA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Lobaria amplissima</i>	Sølvnever	15	NA
<i>Lobaria virens</i>	Kystnever	8	NA
<i>Loxospora elatina</i>	-	1	RA
<i>Megalaria grossa</i>	-	4	RA
<i>Megalaria pulverea</i>	-	7	RA
<i>Normandina pulchella</i>	Muslinglav	6	RA
<i>Opegrapha vulgata</i>	-	3	RA
<i>Pannaria conoplea</i>	Grynfjelllav	13	NA
<i>Pannaria rubiginosa</i>	Kystfjelllav	22	NA
<i>Peltigera britannica</i>	Kystgrønnever	1	NA
<i>Pertusaria coronata</i>	-	4	RA
<i>Pertusaria hemisphaerica</i>	-	3	RA
<i>Pertusaria pertusa</i>	-	1	RA
<i>Platismatia norvegica</i>	Skrukkelav	13	NA, hovedtyngde i Midt-Norge
<i>Pyrenula harrisii</i>	-	3	RA
<i>Sclerophora peronella</i>	Kystdoggnål	1	RA
<i>Sticta fuliginosa</i>	Rund porelav	11	NA
Fugler			
<i>Aythya marila</i>	Bergand	1	NA
<i>Larus marinus</i>	Svartbak	1	NA
<i>Phalacrocorax carbo</i>	Storskarv	1	NA
<i>Tringa totanus</i>	Rødstilk	2	NA

5 Diskusjon

Datagrunnlag og status

Det viktigste kildematerialet for denne undersøkelsen er fagrappporter og utredninger av ulike slag. Kvaliteten på dataene er varierende fordi det er ulik praksis på hvor nøyaktige opplysninger som er gitt i forhold til tids- og stedsangivelse. I tillegg er gamle opplysninger usikre fordi naturforholda endrer seg med tida. Områder kan framstå annerledes i dag enn da de ble undersøkt. De sikreste og mest presise opplysningene har vi fra de nyeste, mest detaljerte og omfattende rapportene, samt fra de områdene vi oppsøkte sjøl under feltarbeidet. I mange tilfeller er det hentet informasjon fra upubliserte notat og lignende. Slike kilder har ofte mangelfulle opplysninger på tids- og stedsangivelse. Opplysninger fra slike kilder er også mer usikre etter som de er vanskelig å etterprøve. Der opplysningene er mangelfulle har vi notert det under områdebeskrivelsen. På kartet vises usikre stedsangivelser ved en mindre nøyaktig inntegning, i praksis er det trukket rette streker rundt det mest sannsynlige området. I forbindelse med UTM-referanser er det ofte et problem at det ikke er angitt om det er UTM-type ED50 eller WGS84 som er brukt. En tommelfingerregel er at koordinatsystemet ED50 var i bruk fram til omtrent 1994, mens WGS84 har vært vanligst i tiden etterpå. Avviket mellom de to koordinatsystemene varierer litt fra sted til sted, men er i størrelsesorden 200 m i nord-sør retning og 80 m i øst-vest retning.

I arbeidet med dette prosjektet ble naturtyper knytta til kulturlandskap og kystområder prioritert. Dette er gjort ut fra en vurdering av kunnskap om de ulike naturtypene og hvilke miljøer som i dag er mye utsatt for press i forbindelse med utbygging og bruksendring. Inventering av potensielle nye områder under feltarbeidet ble lagt opp ut fra kommunens prioriterte områder og naturtyper. Det er viktig å understreke at dette reflekterer en ressursdisponering og ikke en rangering av viktige kontra mindre viktige naturtyper.

De best undersøkte delene av Bjugn kommune er kyststrekningene Valsneset – Valsøya, Djupfest – Oksvoll og Koet – Jøssundstraumen. Videre er øygruppa Tarva rimelig godt undersøkt samt deler av området ved Lysøysundet. Skogområdene fra Store Gjølgevattnet og nordover mot grensa til Åfjord er rimelig godt kjent. Ved videre undersøkelser bør andre områder legges mer vekt på.

I låglandets kulturlandskap og andre kyststrekninger enn de nevnt ovenfor er det åpenbart fortsatt en god del å hente både mht. naturtypekartlegging, floristikk og faunistikk. Det relativt store antall nye områder som framkom gjennom feltarbeidet i dette prosjektet gir en klar antydning om at det fortsatt kan forventes å finne en rekke nye viktige områder (B) og flere nye svært viktige områder (A). Kommunen har selv pekt på områder for eksempel ved store Gjølgevattnet og på Lislandet ved Holkjela som kan være aktuelle.

Kunnskapen om biologisk mangfold i skogområdene i kvadranten mellom Høybakken, Botngård, Dueskar og Gjølgevattnet er dårlig. Den brutte topografien og den varierte berggrunnen gir stor lokal variasjon og en kan forvente å finne områder med biologisk mangfold som ikke dekkes av dagens kjente, kartlagte områder.

Barskog, myr og høgereliggende områder ble nedprioritert i prosjektet. En må anta at kunnskapen om boreal regnskog og edellauvskog i Bjugn er bra, fordi dette har blitt dekket gjennom verneplanene for barskog og edellauvskog. Kunnskapen om biologisk mangfold i andre barskogstyper er svært mangelfull all den tid ingen systematiske registreringer av miljøkvaliteter er utført.

Artsdata fra databasen kan til en viss grad indikere områder som kan ha verdifulle naturtyper utover de som allerede er kjent. Her vil supplering av databasens artsopplysninger med faunistiske data være viktig, sammen med oppdaterte floristiske data fra universitetsmuseenes herbarier.

Viktige naturtyper og artsforekomster

I kategorien ferskvatn og våtmark er det registrert fem svært viktige, to viktige og åtte lokalt viktige områder i Bjugn. Teksdalselva og Oldenvassdraget er store landskapselement. De er dominerende element i sine deler av kommunen, og den store variasjonen gir levekår for mange arter. Oldenvassdraget er vernet gjennom verneplan II for vassdrag. Eidsvatnet er fuglefredningsområde. Ellers er vernestatus usikker for de andre områdene i ferskvatn og våtmark. De rike kulturlandskapssjøene dekker mindre områder enn andre naturtyper i ferskvatn, men inneholder også et annet biologisk mangfold. Dammer og naturlig fiske-tomme innsjøer og tjern bør prioriteres ved videre undersøkelser. Bestanden av den direkte trua stor salamander (*Triturus cristatus*) er verdens nordligste kjente og lokalitetene er sterkt i faresonen (Dolmen & Strand 1997). Områdene bør vernes/

sikres snarest. Forekomstene av elvemusling (*Margaritifera margaritifera*) i vassdragene er også verdifulle, og bestandene bør overvåkes (Dolmen & Kleiven 1997a, b).

Fjellområdene i Bjugn er dårlig kjent, men ble også nedprioritert i denne sammenhengen da faren for nye inngrep er mindre enn i låglandsområder. DN (1999a) fokuserer på kalkrike områder i fjellet. Det kan diskuteres om Bjugn har areal i alpin sone. I databasen er kun to områder skilt ut: Kopparen, et viktig rekreasjonsområde, og Midt-dagsfjellet ut i fra vilthensyn. En bør sjekke om de treløse områdene innen Nyvassdalen - Hildremsvatnet naturreservat og områder lenger nord og øst kan inneholde interessante treløse områder.

I alt 36 områder for kulturlandskap er kartlagt i Bjugn, hvor ni er svært viktige, 17 er viktige og 10 er lokalt viktige. En fellesnevner for de fleste kulturlandskapene er skjøtselsavhengighet. Dersom de ikke skjøttes på riktig måte, risikerer en at områdenes verdier forringes. For noen områder haster dette nå. Den direkte trua åkerriksa (*Crex crex*) hadde i 1998 mulig hekking i et kulturlandskapsområde. Mer informasjon om artens forekomst i Bjugn er viktig.

Kystlynghei er en menneskeskapt naturtype som tidligere var utbredt langs vestkysten av Europa fra Spania til Norge. På grunn av opphør av beite, lyngslått og lyngbrenning holder de tidligere åpne områdene på å gro til med skog. Planting av barte forverrer denne situasjonen. Nitrogenfall bidrar sterkt til at endringene skjer raskt lenger sør i Europa, og til en viss grad i sørlige deler av Norge, men er ikke et problem i Trøndelag. Sammen med en kortere vekstsesong gjør dette at gjengroingen ikke har kommet riktig så langt i Norge. Vi har bedre forutsetninger for å ta vare på deler av dette kulturlandskapet enn de fleste andre land.

Røsslyng (*Calluna vulgaris*) er den dominerende arten i kystlynghei i Norge. Purpurlyng og klokkeling (*Erica cinerea*, *Erica tetralix*) er viktige på Vestlandet, mens krekling (*Empetrum nigrum* coll.) blir viktigere jo lenger nord vi kommer. De norske kystlyngheiene representerer en nordlig utpost av denne typen vegetasjon. De kreklingdominerte utformingene i boreal vegetasjonssone er et fenomen vi bare finner i Skottland og Norge.

Det er kystkommunene fra Hitra til Leka, Bjugn inkludert, som har ansvaret for bevaring av kyst-

lynghei i Trøndelag (Fremstad et al. 1991). Kystlynghei trer derfor fram som en svært viktig naturtype blant kulturlandskapstypene i Bjugn. Røsslyng er svært viktige i denne treløse vegetasjonstypen som er særegen for de mest oseaniske områdene i landet, men en finner en rekke ulike utforminger. Kystlyngheia har oppstått som et resultat av kystbefolkningas bruk av naturen gjennom flere tusen år, men er nå trua av gjengroing. Dette er tilfelle også i Bjugn.

I Bjugn finner vi kystlynghei langs ytterkysten av fastlandet og på øygruppene ut mot Frohavet. Heiene er mest røsslyngdominerte, men kreklingdominerte områder finnes, sammen med partier med mye klokkeling, molte (*Rubus chamaemorus*) og andre arter. I denne sammenhengen framstår Tarva med Været som særdeles viktig i nasjonal sammenheng (se for eksempel Fremstad et al. 1991, Fremstad & Nilsen 2000). I denne øygruppa er det skilt ut hele seks svært viktige områder, men det er viktig at en ser hele landskapet i sammenheng. På fastlandssida av Bjugn er det kartfestet områder som er viktige, mye på grunn av fravær av tekniske inngrep og plantinger av fremmede barte. Dette er områder hvor gjengroingen med lauvkratt ikke har kommet lenger enn at de fortsatt har restaureringspotensiale.

Andre viktige områder i kulturlandskapet er naturbeitemarker. Her står setervollen på Kammen i en særstilling. Kulturlandskapene Bjugnholmen, Nes og Tiltrem representerer viktige verdier, ikke minst på grunn av sin variasjon og kompleksitet.

Kyst og havstrand er en av hovednaturtypene som ble sterkest prioritert i dette prosjektet. I alt 55 områder er avgrenset, hvorav 16 svært viktige, 36 viktige og 3 lokalt viktige. Mange av disse områdene omfatter flere viktige naturtyper som sandstrand (figur 3), tangvoller, strandenger og strandberg. Det er i noen tilfeller vanskelig å avgjøre hvilke verdier som er viktigst. Flere områder er derfor gitt samlebetegnelsen flere typer kyst/havstrand. Bjugn har relativt mange kalkrike strandberg. Flere av disse er store og varierte, men mange gis verdien svært viktig på grunn av forekomst av rødlistearten norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*) (Fremstad 1994). Sjøfuglområdene Været dyrelivsfredningsområde og Melstein – Anstein er nasjonalt viktige. Den direkte trua nordlig sildemåke (*Larus fuscus* ssp. *fuscus*) hekker fortsatt i flere av de viktige sjøfuglområdene, men har hatt en dramatisk nedgang siste 50 år (Røv 1986).

Figur 3. Vanlig strandreddik og strandarve (*Cakile maritima* ssp. *maritima*, *Honkenya peploides*) på sandstrand i område 341 Nordneset – Naglen. T. Prestø juni 2001.

De fineste strandengområdene finnes på Tarva, på yttersida av Valsneset og langs kysten nord for Djupfest. Området ved Islandsvika og Trollhaugfjæra er særlig variert og interessant. Her kombineres biologiske verdier med kulturhistoriske og landskapsmessige verdier. Mange av områdene knyttet til kyst og havstrand i Bjugn har regionalt sjeldne vegetasjonstyper (Kristiansen 1988a, b).

Det er avgrenset ni myrområder i kommunen, hvorav ett svært viktig, fire viktige og fire lokalt viktige. I store deler av låglandet i Bjugn er mange myrer dyrket opp til jordbruksformål. Det er åpenbart at store verdier her har gått tapt. Derfor bør bevaring av intakte høgmyrer og intakte låglandsmyrer og myrkompleks være en prioritert oppgave. Sammen med de andre Fosenskommunene har Bjugn her et ansvar (Moen et al. 1983). Ingen av myrområdene i Bjugn er vernet etter naturvernloven. I framtidig arbeid med myrene i Bjugn bør en også arbeide bevisst med små, intakte myrområder i låglandet.

I gruppen rasmark, berg og kantkratt er det identifisert 15 områder i databasen, hvorav seks svært viktige, to viktige og sju lokalt viktige. Alle de svært viktige områdene inkluderer sørvendte berg

og rasmarker. Flere av områdene er svært viktige i kraft av sin størrelse og variasjon, men forekomster av rødlistearten norsk timian og vårmure (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, *Potentilla neumanniana*) trekker opp verdien til flere mindre områder. For disse to artene bør kommunen lage en helhetlig forvaltningsplan. En kan ikke "ofre" noen av disse forekomstene all den tid Bjugn åpenbart har et nasjonalt ansvar for bevaring av disse artene. Vårmure sto tidligere på den norske rødlista, men er senere tatt ut fordi den på landsbasis har for mange lokaliteter til å anses for truet eller sårbar. For vårmure (figur 4) har Bjugn et særlig ansvar sammen med flere andre kystkommuner fordi det her er uklarheter i taksonomien, og populasjonene på kysten av Trøndelag skiller seg en del fra de inne i Trondheimsfjorden (Elven 1996b). De kan representere to separate taksoner, og i så fall må eventuell rødlistestatus vurderes på nytt. Lokaliteter med vårmure i Bjugn er gitt høg verdi. De fleste forekomstene av tørre, soleksponerte berg trues av ferdsløse, slitasje, vegbygging og annen utsprenging av berg og av gjengroing som skygger ut den lyselskende vegetasjonen.

Den andre hovedgruppen av områder i denne kategorien er kantkratt, og da særlig kantkratt do-

Figur 4. Vårmure (*Potentilla neumanniana*) fra sørskråningen av område 334 Kråkberget. T. Prestø juni 2001.

Figur 5. Tindved (*Hippophaë rhamnoides*) i område 332 Storskardet. Området er karakterisert som kantkratt, men tindveden er kanskje i ferd med å bli skygget ut av furu (*Pinus sylvestris*) og andre trær. T. Prestø juni 2001.

minert av tindved (*Hippophaë rhamnoides*). De fleste av disse er klassifisert som lokalt viktige, men områdene ved Bålfjordvågen og Sandnesvågen er spesielt interessante. Antall forekomster av tindved i Bjugn er derimot så mange at på langt nær alle er kartfestet. Tindved er interessant fordi det er en regional ansvarsart med hovedtyngde i Midt-Norge, og fordi Bjugn har mange og dels store forekomster (figur 5).

Det er avgrenset 67 områder i hovednaturtypen skog, hvorav 34 svært viktige, 19 viktige og 14 lokalt viktige. Som for andre naturtyper trekker også her forekomst av rødlistearter opp verdien til mindre områder. Skogområdene fordeler seg på ni naturtyper, foruten samlegruppen ”flere typer skog” og ”annen skog” (Skjørøya). Flest områder er det av typene boreal regnskog (kystgranskog), gammel edellauvskog og rik edellauvskog. Boreal regnskog har sin hovedutbredelse i euro-peisk sammenheng langs kysten av Midt-Norge. Denne typen vegetasjon har mange sjeldne kryptogamarter som er tilpasset kystklimaet. Boreal regnskog er svært følsom for hogst og andre inngrep. Mange av de kjente områdene i utbredelsesområdet har gått tapt. Ved registreringer av boreal regnskog på 1990-tallet ble det funnet 212 områder med et areal på til sammen 20 000 daa, noe som tilsvarer 0,5 % av det produktive skogarealet i det undersøkte området (DN 1998a, b, Stokland et al. 2002). Bjugn ligger i den sørlige delen av utbredelsesområdet for boreal regnskog og har mange og dels store områder for boreal regnskog. Alle områdene er av ”Fosen – Brønnøytynen” (Holien & Tønsberg 1996). Mange av områdene med boreal regnskog har forekomster av rødlista arter og er vurdert som svært viktige for det biologiske mangfoldet. Her har Bjugn et nasjonalt ansvar for en internasjonalt sterkt trua naturtype (Gaarder et al. 1997, DN 1998a). Skogtypen krever helt spesielle forvaltningstiltak (Prestø & Holien 2001).

Blant skogområdene står Nyvassdalen – Hildremvatnet naturreservat i en særstilling. Dette er et unikt område, både i kraft av sitt biologiske mangfold (som en bare delvis kjenner), sin variasjon, størrelse og fravær av tynge tekniske inngrep i deler av området.

Edellauvskogene i Norge er en nordlig utløper av en i europeisk målestokk svært vanlig type vegetasjon som kan deles inn i tre undertyper: eik- og bøkeskoger, alm-, lind- og hasselskoger og oraskeskog (Moen 1998). Hos oss er det først og

frøst i nemoral vegetasjonssone på Sørlandet at edellauvskogene er dominerende, men også i boreonemoral sone oppover Vestlandet finner vi store, sammenhengende områder med slik lauvskog. I Trøndelag er det bare alm- og hasselskoger som er vidt utbredt, men så langt nord finner vi disse vegetasjonstypene bare på de klimatiske mest gunstige stedene (Holten 1978). Substratet i disse alm- og hasselskogene er oftest base- og næringsrikt, og dette gir grunnlag for et artsrikt feltsjikt. Mange av artene i feltsjiktet er kravfulle og sjeldne. Naturtypen har høy biologisk diversitet. Alma (*Ulmus glabra*) i Europa er for tiden trua av almesjuka. Sjukdommen skyldes almesjukesoppen (*Ophiostoma novo-ulmi*) som overføres ved rotkontakt eller med almesplintboreren (*Scotylus laevis*). Trær som angripes dør oftest i løpet av få år, det er bare et fåtall som overlever (Myking & Skrøppa 2001). I Norge er områdene rundt Oslofjorden hardt rammet, men fordi almesplintboreren antakelig ikke går lenger nord enn Sognefjorden, er det håp om at alma i Midt-Norge unngår å bli angrepet. I takt med at almeforekomstene lenger sør reduseres, blir områdene hos oss viktigere å bevare enn før. I Bjugn bør de områdene som fortsatt eksisterer tas vare på.

Områder med alm (*Ulmus glabra*) er ført til rik edellauvskog, mens hasseldominerte (*Corylus avellana*) områder er klassifisert som gammel edellauvskog (jf. DN 1999a). Forekomstene av rik edellauvskog er nesten alle sammen regnet som svært viktige i tråd med DN (1999a). Ingen av edellauvskogsområdene er store, men Breiskardet, Skjervikfjellet og landskapet Skamningen – Oldøya dekker landskap av en viss størrelse. Forekomstene ligger i de fleste tilfeller i varme, sørvendte lier, gjerne i tilknytning til ur og rasmark. Bjugn har mange områder med hasselskog. Når disse er velutvikla, kvalifiserer de til kategorien gammel edellauvskog. Fordi Bjugn har så mange hasselforekomster, er kun et mindre antall kartfestet i denne sammenhengen. Ved forvaltning av naturtypen er det viktig for å fokusere på de største og best utvikla forekomstene.

Videre undersøkelser og oppfølging av rapporten

Mange dyregrupper, og spesielt invertebrater (virvelløse dyr) er dårlig eller ikke representert i denne rapporten. Vi har valgt å ikke fokusere i særlig grad på slike typer organismer, men det er klart at artsrike grupper som insekter og edderkoppdyr hører naturlig til i en oversikt over det biologiske mangfoldet. Dette er en oppgave det vil være naturlig å prioritere høyere i tida framover.

Oversikten over trua vegetasjonstyper i Norge (Fremstad & Moen 2001) kom etter at feltarbeidet for prosjektet var avsluttet. For Bjugn kommune vil det være viktig å ta hensyn til trua vegetasjonstyper ved framtidige vurderinger av naturtyper og biologisk mangfold. En kan relatere mye av de allerede vet om vegetasjon og lokaliteter til trua vegetasjonstyper, uten å ty til nye undersøkelser. En systematisk kobling til trua vegetasjonstyper bør være en prioritert oppgave.

Barskog er en naturtype vi ikke har prioritert i denne undersøkelsen, men det er liten tvil om at det er viktige barskogsområder i Bjugn som ikke er registrert enda. Dette kan være områder med boreal regnskog, men også nøkkelbiotoper slik de defineres av Siste Sjanse (Haugset et al. 1996) og i prosjektet Levende Skog vil det være viktig å få bedre oversikt over. Registrering av miljøkvaliteter må gjennomføres, senest ved neste skogtakst (se for eksempel Baumann et al. 2001). Da må det meste av skogarealet i kommunen dekkes.

I videre planlegging og forvaltning bør kommunen ta inn og benytte kunnskapen om det biologiske mangfoldet i Bjugn. Områdene som er tatt inn i rapporten er rangert etter verdi, men vi vil presisere at alle områdene er viktige. En skal være forsiktig med å bruke rangeringen som en prioriteringsliste. Verdisettingen av naturtypene er bygd opp slik at forekomst av rødlista arter automatisk kvalifiserer til kategorien svært viktig. Det betyr at endringer i rødlista, eller nyfunn av rødlista arter kan medføre at områder flyttes både ett og to trinn opp eller ned på en tre-gradig verdiskala. En bør ta særskilt hensyn til områder i naturtypene kystlynghei og kystgranskog. Disse naturtypene utmerker seg som karakteristiske for naturen i Bjugn samtidig som de er truet og viktige for å opprettholde et stort mangfold. Oppdatering av databasen og de digitaliserte kartene bør gjøres kontinuerlig slik at ny kunnskap integreres i planprosessene så raskt som mulig.

6 Liste over områder

Denne områdelista er hentet fra databasen og viser et utvalg av de viktigste opplysningene som ligger lagret der. En oversikt over områdene er gitt i vedlegg 1. Alle kartreferanser følger WGS84 (=EUREF89). Kartblad viser til serien M711 (målestokk 1 : 50 000).

4 Asen - Vågsøy fyrstasjon

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)
Verdi: B

Areal (daa): 723

UTM: NR 380,909

Kartblad: 1522 I

Fyrstasjonen er nedlagt. Fuglelivsfredningen gjelder muligens fortsatt, men har mindre praktisk betydning med dagens viltlov. Viktig viltområde. Interessante plantearter er bl.a. vill-lauk, busttjønnaks, kystbergknapp og saftmelde (*Allium oleraceum*, *Potamogeton pectinatus*, *Sedum anglicum*, *Suaeda maritima*).

Området grenser mot 183 Asenområdet.

Kilder: Suul & Frengen 1974, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1990, Fremstad et al. 1991, Gangås 1993

5 Tarva fyrstasjon

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)
Verdi: B

Areal (daa): 77

UTM: NR 186,761

Kartblad: 1522 IV

Nedlagt fyrstasjon. Fuglelivsfredning som muligens gjelder fortsatt, men som har mindre praktisk betydning med dagens viltlov. Et svært viktig område både for overvintring og hekking for en rekke fuglearter.

Kilder: Domaas 1990, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1990, Anon. 1993, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999

14 Stallmyra - Gårdsvatnet (Tarva)

Myr: Flere typer myr (A99)

Verdi: B

Areal (daa): 869

UTM: NR 200,755

Kartblad: 1522 IV

Myrområde av botanisk interesse på Husøya, Tarva. Hovedsakelig ombrotrof myr med to parti av atlantisk høgmyr. Svak hvelving med overgang mot planmyr. Domineres av tuer, men delvis finnes markerte nivåforskjeller i smårelieffet (opptil 40 cm.) De fleste myrene er små og minerotrofe.

Suboseaniske arter svært vanlig. En del rikmyrarter finnes. Fattigmyr dekker størst areal nord for Stallmyra. Rikmyrvegetasjonen dekker små areal med unntak for området mellom Tarva gård og Stallmyra der rikmyr er vanlig.

Grøftet i naturlig forsenkning midt på myra. Dessuten er det grøfta i kanten i V og i S. Grøftene påvirker ikke Stallmyra mye, men det kan kanskje vurderes å fylle i noen få grøfter. Det er tatt ut torv i området tidligere.

Stallmyra med områder i nord (mot Gårdsvatnet) og øst (rike, ugrøfta myrer) representerer en av de mest verneverdige myrene en kjenner ytterst på kysten av Trøndelag. Myrene på Været har ikke ombrotrofe elementer som er store nok for å erstatte Stallmyra. Myrene ved 15 Åkervikvatnet er et alternativ, men med mindre verneverdi.

Kilder: Moen et al. 1983, Domaas 1990, Anon. 1993, Rørstad, K.-A. 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999

15 Åkervikvatnet (Tarva)

Myr: Intakt høgmyr (A02)

Verdi: C

Areal (daa): 173

UTM: NR 215,766

Kartblad: 1522 IV

Myrer av botanisk interesse på Husøya, Tarva. Ombrotroft myrkompleks (atlantisk høgmyr) nord for Åkervikvatn. Myrene er dominert av tuevegetasjon og med svake forhøyninger og forsenkninger. De store flatene er ombrotrofe, ellers dominerer minerotrof myr og overgangstyper mot heivegetasjon. Den ombrotrofe myrflata i nord dekker flere hektar og er en av de største ombrotrofe parti så langt vest i denne delen av landet. Myra anses å ha verneverdi, men mindre enn for 14 Stallmyra-Gårdsvatnet (Tarva). Det har tidligere foregått torvtekt i området. Veger, stier og gjerder finnes i området.

Kilder: Moen et al. 1983, Domaas 1990, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999

16 Myr vest for Moberg

Myr: Intakt høgmyr (A02)

Verdi: B

Areal (daa): 65

UTM: NR 383,693

Kartblad: 1522 I, 1522 II

Ei lita høgmyr med lag i vest og noe kantskog i vest og sørøst. Dråg deler myra i to (-tre) myrmassiv. Interessante arter er kystmyrklegg og kysttorvmose (*Pedicularis sylvatica*, *Sphagnum austinii*). Kraftlinje i den sørøstre del av myra.

Kilde: Singsaas 1984

18 Almfjellet I

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: B

Areal (daa): 241

UTM: NR 48,76

Kartblad: 1522 I

Skog med alm og hassel i tresjiktet (*Ulmus glabra*, *Corylus avellana*) og med mange kalkkrevende urter og et artsrikt botnsjikt.

Kilder: Skogen s.a., Holten 1978

19 Nedre Almtjern - Alm - Tjernrukollen

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: B

Areal (daa): 314

UTM: NR 53,74

Kartblad: 1522 I

Område som består av en tett kombinasjon av edellauvskog og myr/våtmark. Både rikmyr og almeli (*Ulmus glabra*) inngår i området. Det er usikkert om rikmyra fortsatt er intakt.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilder: Skogen s.a., Holten 1978

22 Ramberget

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 273

UTM: NR 367,703

Kartblad: 1522 I

Edellauvskog med hassel (*Corylus avellana*) i Ramberget ved Bjugn kirke. Andre interessante arter er bl.a. hjertegras, krattlodnegras og fjellsyre (*Briza media*, *Holcus mollis*, *Oxyria digyna*).

Kilde: Skogen s.a.

23 Duehellaren

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 269

UTM: NR 308,723

Kartblad: 1522 IV

Kalkområde med edellauvskog dominert av hassel (*Corylus avellana*), men også med bergstarr, lodneperikum og dronningmose (*Carex rupestris*, *Hypericum hirsutum*, *Hookeria lucens*).

Kilde: Skogen s.a.

24 Melem

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 18

UTM: NR 352,797

Kartblad: 1522 IV

Edellauvskog med en del hassel (*Corylus avellana*). Også en bra forekomst av tindved (*Hippophaë rhamnoides*).

Kilde: Skogen s.a.

29 Dumbeltjønna

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)

Verdi: B

Areal (daa): 146

UTM: NR 455,808

Kartblad: 1522 I

Vegetasjonsrikt tjern viktig for vassfugl. Områdets navn er feil plassert på M711-kart utgitt 1991 og det kan ha ført til forvekslinger (pers. medd. K. Standahl).

30 Lille Flatøy

Ferskvatn/våtmark: Annen type ferskvatn/våtmark (E98)

Verdi: C

Areal (daa): 130

UTM: NR 411,820

Kartblad: 1522 I

Lille Flatøy har betydning som viltområde. Områdets verdi ser i første rekke ut til å ligge i funksjonen som hvile- og rasteplass for gjess, men dets mer generelle verdier bør undersøkes nærmere.

33 Lysøyvågen

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 14

UTM: NR 425,852

Kartblad: 1522 I

Hasselkratt (*Corylus avellana*) langs bergvegg nordøst for innløpet til Lysøyvågen, vest for den nederste garden. Også marianøkleblom (*Primula veris*) finnes.

Kilde: Skogen s.a.

36 Jøssundstrømmen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 810

UTM: NR 401,803

Kartblad: 1522 I

Meget rike og varierte kalkrike strandberg ved Jøssundstraumen. Bergene har stor botanisk verneinteresse. Området har både flate berg, brattere berg og stup i mange ulike eksposisjoner. Deler av området er skogkledd, med et bredt utvalg boreale treslag (mest lauvtre) og innslag av hassel og alm (*Corylus avellana*, *Ulmus glabra*). Vårmure (*Potentilla neummanniana*) er funnet på berg ved riks-

vegen ved brua på østsida av straumen, sist sett i 2000. Andre arter i området er vill-lauk, enghavre, kransmynte, prikkperikum, markfrytle, kystmoldmose, skimmermose (*Allium oleraceum*, *Avenula pratensis*, *Clinopodium vulgare*, *Hypericum perforatum*, *Luzula campestris*, *Eurhynchium striatum*, *Pseudotaxiphyllum elegans*).

Området har både ei intakt bru og rester etter gamle brufundamenter. Flere fiskeplasser i området. Bruken i rekreasjonsøyemed er stedvis stor.

Området grenser mot 313 Lauvåsen - Jøssundstraumen.

Kilder: Skogen s.a., Domaas 1990

38 Eidsberget

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: B

Areal (daa): 67

UTM: NR 423,665

Kartblad: 1522 II

Kalkrike strandberg av botanisk verdi. Området regnes som lokalt viktig viltområde.

Området grenser mot 51 Eidsbukta og 370 Eidsfjellet N.

Kilder: Skogen s.a., Gangås 1993

39 Helvetesmyra

Myr: Flere typer myr (A99)

Verdi: B

Areal (daa): 146

UTM: NR 367,683

Kartblad: 1522 II

Svært variert blandingsmyr, der flertallet av kommunens myrtyper er representert. Høgt artsantall, med bl.a. blystarr, breiull, skavgras, nøkkesiv og kvitmyrak (*Carex livida*, *Eriophorum latifolium*, *Equisetum hyemale*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*). Sti/klopper krysser myra. Liten slitasje.

Kilde: Skogen s.a.

40 Gjøvatnet

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)

Verdi: C

Areal (daa): 356

UTM: NR 422,766

Kartblad: 1522 I

Vatn av botanisk interesse. Typisk område med velutviklet sonering av oligotrofe - dystrofe samfunn.

Kilde: Skogen s.a.

42 Val - Dynvika

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

Areal (daa): 311

UTM: NR 339,778

Kartblad: 1522 IV

Område med ulike typer lynghei. Det meste av området er fattig hei, men mindre parti med kalkhei finnes og er av særlig botanisk interesse (jf. også område 330). Lokalitet for hvit køllesopp (*Clavaria acuta*, DC, 1993), mellom moser på skjellsand og spissvokssopp (*Hygrocybe persistens*, DC, 1979), på berg i matte av labbmose (*Rhytidium rugosum*) nordvest for Dynvika. Forekomstene av rødlistearter kan være knyttet til 330 Berg ved Dynvika. Andre interessante arter er bl.a. marinøkkel, hårstarr, markfrytle og hyllemose (*Botrychium lunaria*, *Carex capillaris*, *Luzula campestris*, *Entodon concinnus*).

Området har viktige fornminner (gravfelt) og sammen med de viktige naturverdiene kreves det at hele landskapet ved Val og Dynvika forvaltes samlet og etter en helhetlig forvaltningsplan. I dette må det også tas hensyn til at deler av området er mye brukt i rekreasjonsøyemed, især strandområdet inne i Dynvika.

Området grenser mot 218 Valseidet, 329 Strand ved Dynvika, 330 Berg ved Dynvika og 331 Valseidet NV.

Kilder: Holien & Sivertsen 1992, Sivertsen 1996

44 Lysøya

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

Areal (daa): 90

UTM: NR 414,844

Kartblad: 1522 I

Kalkhei i et tradisjonelt kystkulturlandskap med gardsanlegg og naustrekker. Forekomst av tindved (*Hippophaë rhamnoides*). Store skjellsandforekomster.

Kilder: Skogen s.a., Kristiansen 1994, Dahl et al. 1997

50 Nordelva naturreservat

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 2411

UTM: NR 575,745

Kartblad: 1522 I

Den sørvendte lia langs Norddalselva har stor variasjon i vegetasjonstyper. Blåbærskog og småbregneskog er kanskje de vanligste i selve lia, mens det er mye røsslyngfuruskog lengst oppe. I tillegg finnes det lågurtskog, storbregneskog, høgstaudeskog og fragmenter av gråor-almeskog. Det er også en del bergvegger, blokkmark og skredpåvirka parti. Nær elva er det også noen små flekker med fattigmyr og intermediær myr. Gene-

relt er det en varierende blanding av gran (*Picea abies*) og lauvtre som gråor, hassel og alm (*Alnus incana*, *Corylus avellana*, *Ulmus glabra*) nede i lia, mens furu (*Pinus sylvestris*) dominerer de øvre deler. En del av området ligger under marin grense. Området fortsetter i Rissa kommune. Hele området (inkludert biten i Rissa kommune) er på 3000 dekar.

Lokalt langs elva er det funnet sparsomme forekomster av gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*, V) (fire trær), trådragg (*Ramalina thrausta*, V) (tre graner) og skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC), foruten rund porelav (tre trær), sølvnever, grynfiltrav, kattedotlav, (*Sticta fuliginosa*, *Lobaria amplissima*, *Pannaria conoplea*, *Arthonia leucopellae*), *Cliostomum leprosum* og kystdoggnål (*Sclerophora peronella*, ei bjørk). I ei lita østvendt kløft i øvre, østre deler av området er både rund porelav (ei rogn), trådragg (ei gran) og *Cliostomum leprosum* (ei gran) funnet, men i sparsomme bestand.

Området virker ganske jevnt påvirket av tidligere gjennomhogster. Selv på vanskelig tilgjengelige partier oppe i lia er stubber registrert. Nyere inngrep mangler stort sett, med unntak av noen små flekker med ungskog og litt tilrettelegging tilknyttet elva (sti, ei og anna hytte o.l.).

Nordelva er på basis av undersøkelser på sørsida av elva (i Rissa kommune) allerede vurdert som et svært viktig område. Dette er både den største, rikeste og mest varierte forekomsten av boreal regnskog på Fosenhalvøya. De delene av reservatet som ligger i Bjugn bidrar til å øke variasjonsbredden både av naturtyper og arter for verneområdet. Kilder: Strandli 1979b, Hvoslef 1988, Kroken 1988, Melby 1988, Gangås 1993, Angell-Petersen 1994, Gaarder 1995, Gaarder 1997, DN 1998a

51 Eidsbukta

Kyst og havstrand: Tangvoller (G06)

Verdi: B

Areal (daa): 456

UTM: NR 41,66

Kartblad: 1522 II

Havstrandsområde hvor vedien i første rekke ligger i forekomstene av store, stabile tangvoller, men hele bukta er her skilt ut som en samlet enhet. I området er ca. 65 karplantearter kjent, inkludert engstorkenebb, markfrytle, akstusenblad og småhavgras (*Geranium pratense*, *Luzula campestris*, *Myriophyllum spicatum*, *Ruppia maritima*).

Området grenser mot 38 Eidsberget og 370 Eidsfjellet N.

Kilder: Kristiansen 1988a, b

52 Skjellholmen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

UTM: NR 290,738

Kartblad: 1522 IV

Havstrandsområde med landhevningstrandeng, grus- og steinstrand, strandberg og tangvoller. Området er svært artsrikt, med drøyt 90 karplantearter.

Området har ikke kartfigur, men inngår i 317 Skjellholmen.

Kilder: Kristiansen 1988a, b

55 Valsøya - Kobbskjerhaugan

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: A

Areal (daa): 169

UTM: NR 355,820

Kartblad (M711) 1522 I

Gammelt og velholdt handelssted, tradisjonell jordbruksdrift. Havstrandområde med landhevningstrandeng, tangvoller og fine strandberg. Middels artsrikt område med 55 registrerte karplantearter. Lokalt viktig viltområde.

Lokalitet for vårmure (*Potentilla neumanniana*) og andre kalkkrevende arter. Vanlig metallvannymfe og myr-metalløyenstikker (*Lestes sponsa*, *Somatochlora arctica*) er funnet i Storisdammen på Vasøya

Området grenser mot 56 Storøy - sørlige del av Valsøya og 368 Brandhaugen.

Kilder: Skogen s.a., Dolmen & Refsaas 1987, Kristiansen 1988a, b, Domaas 1990, Gangås 1993, Kristiansen 1994

56 Storøy - sørlige del av Valsøya

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 373

UTM: NR 348,815

Kartblad: 1522 I, 1522 IV

Havstrand. Noe eksponert strandområde, med mange små våger med strandenger innerst og ytterst. Stort, brakt myrområde mot nordøst med brakkvassdammer. Grovere materiale, silt og skjellsand dominerende substrattyper. Grenser mot myr, strandberg og lynchhei. Floraen er artsrik (87 karplantearter), med de sjeldne artene markfrytle og busttjønnaks (*Luzula campestris*, *Potamogeton pectinatus*). Intens beiting av sau ved Storøygård. Gåsebeite ved brakkvassdammene.

Området grenser mot 55 Valsøya – Kobbskjerhaugan.

Kilder: Kristiansen 1988a, b

57 Husøya sørøst for Stallhaugen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 127

UTM: NR 196,739

Kartblad: 1522 IV

Havstrandområde med strandeng med stein og grus, strandberg og tangvoller. Området er artsrikt (76 karplantearter). Et svært viktig område både for overvintring og hekking for en rekke fuglearter.

Området er en del av det store området 188 Tarva og grenser mot 378 Husøyas S-del.

Kilder: Kristiansen 1988a, b, Domaas 1990, Anon. 1993, Gangås 1993, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999

58 Husøya: Haugen - Sørvik

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 303

UTM: NR 209,746

Kartblad: 1522 IV

Havstrandområde med strandeng, grus-/steinstrand, strandberg og tangvoller. Svært artsrik med over 90 registrerte karplantearter, inkludert enghavre (*Avenula pratensis*). Området regnes også som et svært viktig viltområde.

Området er en del av det store området 188 Tarva og grenser mot 378 Husøyas S-del.

Kilder: Kristiansen 1988a, b, Domaas 1990, Gangås 1993, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999

59 Husøya: sør for Grøndal

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: A

Areal (daa): 210

UTM: NR 190,755

Kartblad: 1522 IV

Havstrandområde med strandeng, grus- og steinstrand. 54 karplantearter er registrert. Et svært viktig viltområde for overvintring og hekking for en rekke fuglearter.

Området grenser mot lynchheimrådet 379 Lyngøya, og er ellers en del av det store området 188 Tarva.

Kilder: Kristiansen 1988a, b, Domaas 1990, Anon. 1993, Gangås 1993, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999

60 Nyvassdalen

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 2503

UTM: NR 518,818

Kartblad: 1522 I

Nyvassdalen ligger 3-4 km sørøst for Oldfjorden/Åfjorden. Dalen strekker seg fra Storvatnet og 4-5 km østover. Dalbunnen er bred og flat med mange små vatn. Dalsidene er bratte. Berggrunnen består av granittisk gneis og migmatitt. Vegetasjon og flora ligner svært på det vi finner i Snøholet. De rikeste typene utgjøres av gran (*Picea abies*), furu (*Pinus sylvestris*) utgjør de fattige.

I dalbunnen opp til Nyvassdalstjørna er det mye myr. Skogen her er for det meste furumyrskog og røsslyngfuruskog. En god del av myrene er mer eller mindre grøftet, ofte i kombinasjon med svært enkle traktorveger. Det er mye fattigmyr og nedbørsmyr, men også en del intermediær myr, med arter som tvebostarr, gulstarr, kornstarr, breiull, dvergjamne og myrsaulauk (*Carex dioica*, *C. flava*, *C. panicea*, *Eriophorum latifolium*, *Selaginella selaginoides*, *Triglochin palustris*). Naturskogen har jevnt innslag av stubber, det er sparsomt med gadd, og læger mangler stort sett. I vatna vokser flaskestarr, elvesnelle, botngras, kvitte nøkkeroser og takrør (*Carex rostrata*, *Equisetum fluviatile*, *Lobelia dortmanna*, *Nymphaea alba*, *Phragmites australis*).

Den nordvendte lia fra Vikern og østover har varierende påvirkningsgrad og vegetasjonstyper. Det finnes enkelte ungskogfelt i lia, hvor det til dels har kommet opp mye lauvtre. I naturskogen er det mange steder et jevnt innslag både av gamle tre, til dels grov gadd og læger i ulike nedbrytningsfaser.

Den sørvendte lia er mest kulturpåvirket, men fra sørsida av Sandtjørnheian og innover dominerer naturskog. Særlig i øvre del av liene, som mot Sandtjørnskardet, er det til dels grov gadd og læger i ulike nedbrytningsfaser i skogen. Lokalt er det lite hogstspor. Her finnes en del røsslyngfuruskog samt noe blåbærskog og bregnerik skog. I tillegg finnes det tendenser til lågurtskog og lokalt høgstaueskog. Sistnevnte går i et parti i indre deler av dalen over i gråor-almeskog, med innslag av arter som trollurt, myske, junkerbregne, skogsvinerot, alm og skogvikke (*Circaea alpina*, *Galium odoratum*, *Polystichum braunii*, *Stachys sylvatica*, *Ulmus glabra*, *Vicia sylvatica*). Svart-sonekjuke (*Phellinus nigrolimitatus*, DC) ble registrert jevnt på morkne granlæger (et 10-talls funn, inkludert ett også på furu), sammen med flere andre vedboende sopp. De regionalt sjeldne øyestikkerarten(e) rødbrun høstlibelle (*Sympetrum striolatum/nigrescens*) ble påvist rundt Steinsvatnet 17. august 1982.

Området er relativt sterkt påvirket av plukkhogst. Det finnes en del flatehogst og grøfta myr. Disse

tekniske inngrepene reduserer områdets verneverdi. Ca. 300 m³ ble tatt ut som vindfall etter nyttårsorkanen i 1992. Dette var i hovedsak på nordsida av dalen, spesielt i Tverrbekklia. Noe vindfall ligger fortsatt. Adkomsten er lettet pga. tømmerveier.

Dette er et stort barskogsområde med god arrondering, men varierende påvirkningsgrad. Spesielt dalbunnen og områdene nærmest Oldsætra bærer preg av menneskelig påvirkning. Dalbunnen har også enkelte tekniske inngrep. Til gjengjeld finnes det også mye naturskog som er til dels lite påvirket. I regional sammenheng er forekomsten av gadd og læger på middels og gode boniteter uvanlig stor i dalføret. Variasjonen i naturtyper er stor, med innslag av uvanlige og verdifulle typer som gråor-almeskog og flommarkspreget gråorskog. I tillegg er det samlet sett en god del gran-skog i dalføret. Det er også forekomster av boreal regnskog i dalføret, av forskjellig utforming. Området må ses i sammenheng med barskogen rundt det nærliggende Skjervatnet, noe som ytterligere vil øke verdien til det.

Deler av området som opprinnelig ble kalt Nyvassdalen inngår nå i 195 Nyvassdalen - Hildremsvatnet naturreservat. Området grenser også til 155 Tomasvasselva og 156 Vikern, men disse inngår nå i område 195.

Kilder: Dolmen & Refsaas 1987, Gangås 1993, Angell-Petersen 1994, Gaarder 1997, DN 1998a

93 Tømmerdalen

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR 35,75

Kartblad: 1522 IV

Området er en del av Litlkopparen med viktige viltfunksjoner, men inventering må utføres mht. naturtyper. Tømmerdalen - Barsetvatnet er vurdert som et viktig/lokalt viktig viltområde.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Gangås 1993

99 Botngårdsfjæra

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 353

UTM: NR 39,71

Kartblad: 1522 I

Botngårdsfjæra er vurdert som et lokalt viktig viltområde. Området er her gitt verdien viktig, fordi det inneholder elementer av viktige naturtyper som elveos og brakkvassdelta i tillegg til viltfunksjonen. Verdien er ikke høgere pga. den omfattende utbygginga av næringsareal i strandsonen.

Kilde: Gangås 1993

101 Tiltrem II

Kulturlandskap: Flere typer innen kulturlandskap (D99)

Verdi: B

Areal (daa): 51

UTM: NR 45-46,84-85

Kartblad: 1522 I

Kystlandskap med mindre bestand av lågurtfuruskog. Disse henger sammen med en kalkstripe som strekker seg fra Tiltrem til Rømmesvika. Det meste av området består av kulturmark, med innslag av hasselkratt, fattig oseanisk blåbærfuruskog, meget urterike lågurtfuruskoger, bjørkeskoger, åpne kalkberg og ulike typer fuktenger.

Det er mulig at forekomsten av vårmure (*Potentilla neumanniana*) ligger innenfor området. Andre interessante arter er lundgrønnaks, kransmynte, rødflangre, breiflangre, skavgras, svarterteknapp og vårerteknapp (*Brachypodium sylvaticum*, *Clinopodium vulgare*, *Epipactis atrorubens*, *E. helleborine*, *Equisetum hyemale*, *Lathyrus niger*, *L. vernus*).

Kulturlandskapet har stor estetisk verdi og er også interessant pga. sin store artsrikdom. Området er sterkt påvirket av beite og slått. Strekningen Fagerenget - Tiltrem vurderes som lokalt viktig for vilt. Bevaring av de små bestandene av rik oseanisk lågurtfuruskog vil sikre markerte landskapselement i området. Bestandene med kalklågurtfuruskog er små og vurderes som verdifulle på lokalt nivå, men landskapet som helhet er viktig for biologisk mangfold.

Kilder: Skogen s.a., Bjørndalen & Brandrud 1989a, b, Gangås 1993

114 Ervika

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 277

UTM: NR 361,697

Kartblad: 1522 I, 1522 II

Interessant område med hassel og hegg (*Corylus avellana*, *Prunus padus*). Området bør undersøkes nærmere.

116 Tofteheia

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 83

UTM: NR 415,762

Kartblad: 1522 I

Området ligger ca. 5 km nord-nordøst for Botngård. Den utgjøres i hovedsak av en østvendt skråning av Tofteheia like sørvest for Gjøvatnet vest for vegen. Sentralt i området ligger et markert

søkk. Flere mindre søkk med et par mindre bekkedar, samt flere bergframspring finnes også i området.

Skogen er for en stor del relativt glissen, hvilket trolig skyldes at det stedvis er grunt jordsmonn. Innslaget av lauvtre, særlig bjørk og rogn (*Betula pubescens*, *Sorbus aucuparia*) er betydelig, stedvis også noe osp og selje (*Populus tremula*, *Salix caprea*). Det er relativt få læger i området, som derfor vurderes å ha liten kontinuitet med hensyn på død ved. Småbregnegranskog dominerer, men stedvis finnes storbregneskog og partier med sumpskog.

Gullprikklav (*Pseudocypbellaria crocata*, V) er funnet på tre rogn, men rikelig bare på ett av trea. Andre fuktighetskrevende arter er blåfilitlav, lungenever, skrubbenever, kystfilitlav og kystårenever (*Degelia plumbea*, *Lobaria pulmonaria*, *L. scrobiculata*, *Pannaria rubiginosa*, *Peltigera collina*), alle relativt rikelig på lauvtre. Skorpelavfloraen er ikke utpreget artsrik, men på lauvtre inngår bl.a. *Arthothelium norvegicum*, *Bacidia caesiiovirens*, *Caloplaca ferruginea*, *Megalania pulverea*, foruten *Bactrospora corticola* på gran.

Spor etter gammel plukkhogst ble påvist, særlig i de nedre delene. Øverst oppe i den mest ulendte delen av området var det få spor etter hogst. Området er relativt lite, og heller ikke spesielt artsrikt, men inneholder likevel flere arter som er typisk for boreal regnskog. Det er bratt og delvis ulendt, og derfor tungt tilgjengelig for skogbruk. Et verdifullt område i et landskap hvor grana har vært etablert i relativt kort tid.

Kilde: Gaarder et al. 1997

117 Åltjørna

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: B

Areal (daa): 68

UTM: NR 479,797

Kartblad: 1522 I

Området ligger ca. 4 km sørøst for Olden i en nordskråning av Keipen ned mot Åltjørna omtrent midtveis mellom Sørvatnet og Skjervatnet. De sentrale deler av området er to typiske nøkkelbiotoper, et markert og godt beskyttet søkk rett sør for Åltjørna og en mindre bekkedal øst for Åltjørna. Relativt glissen og småvokst granskog med stort lauvtreinnslag, særlig bjørk og rogn (*Betula pubescens*, *Sorbus aucuparia*) dominerer. En del læger forekommer spredt i hele området som trolig har god kontinuitet med hensyn på død ved. Skogen er gjennomgående i aldersfase eller sein optimalfase. Småbregneskog dominerer, men storbregneskog og blåbærskog forekommer også.

Området har rik lavflora med velutviklet lungenever-samfunn (*Lobarion*), særlig tatt i betraktning det relativt beskjedne arealet. Spesielt bør nevnes rund porelav (*Sticta fuliginosa*) på to rogn, samt sølvnever, kystnever og muslinglav (*Lobaria amplissima*, *L. virens*, *Normandina pulchella*), disse også på rogn. Andre fuktighetskrevede arter i området er puteglye, blåfiltlav, lungenever, skrubbenever, kystvrenge, grynfiltlav, kystfiltlav, kystårenever og skrukkellav (*Collema fasciculare*, *Delegia plumbea*, *Lobaria pulmonaria*, *L. scrobiculata*, *Nephroma laevigatum*, *Pannaria conoplea*, *P. rubiginosa*, *Peltigera collina*, *Platismatia norvegica*). Av skorpelav kan nevnes *Arthonia leucopellae* (på granstammer), *Cliostomum leprosum* (på granstammer), *Arthothelium norvegicum*, *Bacidia caesiovirens*, *B. absistens*, *Chrysothrix chrysophthalma* (på granstammer), *Megalaria pulverea*, *Mycoblastus caesius*, *Pertusaria hemisphaerica*, *P. coronata*, alle på lauvtre dersom annet ikke er angitt.

En relativt nyanlagt traktorveg går i nedre del av området. Langs denne er det foretatt spredt hogst, særlig rett sør for Åltjørna. Forøvrig er det få spor etter hogst.

Området er artsrikt både når det gjelder blad- og busklav samt skorpelav. Dette kan trolig tilskrives den rike tilgangen på gamle lauvtre. Kontinuiteten i tresjiktet er sannsynligvis lang. Det beskjedne arealet til tross er dette et verdifullt område med mange sjeldne arter.

Området ligger like vest for 195 Nyvassdalen - Hildremvatnet naturreservat.

Kilder: Gaarder et al. 1997, DN 1998a

119 Leikvang

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)
Verdi: B

Areal (daa): 174

UTM: NR 425,822

Kartblad: 1522 I

Havstrandområde som er kort omtalt av Kristiansen (1988b). Områdets verdi er her satt til viktig basert på omtalen i Kristiansen (1988b) og de kvalitetene som framgår av kart. Forekomst av ishavstarr (*Carex subspathacea*).

Kilder: Kristiansen 1988a, b

120 Skurvheia

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 44

UTM: NR 445,765

Kartblad: 1522 I

Et lite og ikke spesielt artsrikt område, der det ka-

rakteristiske lavellementet hovedsaklig er knyttet til lauvtre. Av størst interesse er gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*, V), som ble funnet på fire rogn. Andre arter på lauvtre var bl.a. puteglye og sølvnever (*Collema fasciculare*, *Lobaria amplissima*). I tillegg forekom det en del kattefotlav og gammelgranlav (*Arthonia leucopellae*, *Lecanactis abietina*) på småvokste, men trolig ganske gamle graner. Områdets verdi henger i stor grad sammen med forekomsten av gullprikklav.

Kilder: Gaarder 1995, 1997

121 Sørbotnheia

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 20

UTM: NR 467,759

Kartblad: 1522 I

Et lite område, men med enkelte interessante arter. Gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*, V) og kystnever (*Lobaria virens*) er funnet på ett lauvtre hver. I tillegg forekom bl.a. puteglye (*Collema fasciculare*) sparsomt på lauvtre. På gamle graner vokste både *Arthonia leucopellae*, *Lecanactis abietina* og *Cliostomum leprosum*, til dels rikelig. For øvrig ble ei gammel alm (*Ulmus glabra*) og orkideen knerot (*Goodyera repens*) funnet på to ulike steder i området. Områdets verdi henger mye sammen med funn av gullprikklav.

Kilder: Gaarder 1995, 1997

123 Almfjellet II

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 20

UTM: NR 487,765

Kartblad: 1522 I

Et ganske smalt og lite område i et bratt parti av ei nordøstvendt li. Av størst interesse er forekomstene av skorpefiltlav (15-20 tre), gullprikklav (fem rogn) og trådragg (to graner) (*Pannaria ignobilis*, DC, *Pseudocyphellaria crocata*, V, *Ramalina thrausta*, V), foruten rund porelav (*Sticta fuliginosa*, sju rogn). I tillegg forekommer puteglye, sølvnever og muslinglav (*Collema fasciculare*, *Lobaria amplissima*, *Normandina pulchella*) relativt sparsomt på lauvtre. På gran vokser også *Arthonia leucopellae* og *Lecanactis abietina* sparsomt.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder 1995, 1997, DN 1998a

125 Skjervatnet - Skjervasslia

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: B

Areal (daa): 2800

UTM: NR 499,795

Kartblad: 1522 I

Skjervasslia skiller seg fra de nærliggende 174 Snøholet og 175 Vestsida av Skjervatnet ved å ha en sterkere kulturpåvirkning i nyere tid. Det er i dag en del ungskog her. På sørsida av Skjervatnet og i lia nord for vatnet er det noe skog som trolig er eldre og mindre påvirket enn det som er beskrevet fra 174 Snøholet. Funn av hassel (*Corylus avellana*) på nordsida av Skjervatnet (ett eks.) og alm (*Ulmus glabra*) i Skjervasslia (ett-to eks.) indikerer et svakt varmekjært og næringskrevende floraelement lokalt i området.

Middels stort barskogsområde med varierende påvirkningsgrad. Isolert sett er det et meget verdifullt typeområde med flere til dels velutvikla bestand av boreal regnskog. I tillegg grenser området til store naturskogsområder mot Hildremsvatnet i sør og Nyvassdalen i nordøst. Med unntak av 117 Åltjørna like vest for området, er resten av verdiene nå samlet i 195 Nyvassdalen - Hildremsvatnet naturreservat. Selv Skjervasslia inneholder små barskogs-kvaliteter, men var naturlig å inkludere i reservatet av arronderingsmessige hensyn.

Kilder: Gaarder 1995, 1997, DN 1998a

126 Hildremsvatnet - omegn

Skog: Kystfuruskog (F12)

Verdi: B

Areal (daa): 13400

UTM: NR 503,779

Kartblad: 1522 I

Området er preget av fattig og glissen furuskog i vekslings med bergskrenter, åpen hei og fattigmyr. Enkelte steder forekommer furuskog på noe høyere bonitet. I denne var det sparsomt innslag av furugadd og enkelte læger (trolig ofte rester etter gamle tregenerasjoner), mens granskog forekommer mer flekkvis på bedre bonitet i liser, spesielt nord og sør for Hildremsvatnet. Området er gjennomgående preget av tidligere hard gjennomhogst. Det er lite gamle tre, gadd og læger i skogen. Kontinuiteten i dødt trevirke er dårlig eller brutt de fleste steder. Med unntak av i dalen langs utløpsbekken til Hildremsvatnet er det ikke registrert hogstflater eller ungskogsfelt i området. Selve Hildremsvatnet er regulert. I de overveiende sørvendte liene på nordsida av Hildremsvatnet er det mye fattig furuskog, men det forekommer også en del granskog, både av blåbær- og småbregnetype. Skogen på vestsida av Hildremsvatnet er gjennomgående svært fattig med glissen furuskog. Nord for Almfjellet og på sørsida av Hildremsvatnet er boniteten gjennomgående bedre. Her er det en del bregne- og urterik skog.

Her er det en del bregne- og urterik skog.

Området er stort, sammenhengende, ganske godt arrondert og lite påvirket av nyere hogst, men til dels sterkt påvirket av tidligere gjennomhogster. Flere til dels godt utvikla parti med boreal regnskog trekker opp verdien til området, mens dominansen av fattig, furudominert skog øker variasjonsbredden.

Området vurderes som viktig, men inngår i det svært viktige 195 Hildremsvatnet - Nyvassdalen naturreservat og tilfører reservatet kvaliteter som i liten grad finnes andre steder. Området har ikke egen kartfigur.

Kilder: Gaarder 1995, 1997, Gaarder et al. 1997, DN 1998a

127 Slønglidalen

Skog: Kystfuruskog (F12)

Verdi: A

Areal (daa): 387

UTM: NR 412,776

Kartblad: 1522 I

Nordre del av lia har noe blåbærskog og litt småbregneskog. Ellers er det mye røsslyngfuruskog i området, unntatt i selve Slønglidalen hvor det også er storbregne- og høgstaudeskog. Det småkupert landskapet nedenfor hadde fattig og glissen røsslyngfuruskog (kystfuruskogsprege) i mosaikk med fattig myr. En liten flekk med intermediær myr inneholdt loppestarr, breiull og dvergjamne (*Carex pulicaris*, *Eriophorum latifolium*, *Selaginella selaginoides*). Slønglidalen har flere arter fra lungenever-samfunnet på lauvtree, bl.a. skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC) på to osper. I tillegg ble kattefotlav og gammelgranlav (*Arthonia leucopellae*, *Lecanactis abietina*) funnet sparsomt på bjørk og gran i dalen. Skogen bærer preg av ganske intensiv utnyttning tidligere. Gadd og læger mangler i all hovedsak. De levende tree virker relativt unge. Grana er tydelig ganske ung i området. Den brer seg trolig fortsatt på bekostning av bl.a. furua.

Et ganske lite, ikke spesielt godt arrondert og ganske sterkt påvirket barskogsområde. En flekk med boreal regnskog i sørkant av området trekker verdien litt opp, men det er forekomsten av skorpefiltlav som gjør at området regnes som svært viktig. Isolert sett er Slønglidalen en lokalt verdifull nøkkelbiotop.

Området er ikke gitt egen kartfigur, da grensene for området foreløpig ikke er avklart.

Kilder: Gaarder 1995, 1997

128 Liavatnet

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)

Verdi: C

Areal (daa): 762

UTM: NR 405,735

Kartblad: 1522 I

Innsjø nord for Botngård. Sjøen er eutrofiert fra omkringliggende gardsbruk. Oppblomstring av blågrønnalger skjer jevnlig. Vatnet er noe vindeksponert. Kantvegetasjonen er rik bare lokalt. Av plantearter kan nevnes kvit nøkkerose og sjø-sivaks (*Nymphaea alba*, *Schoenoplectus lacustris*).

Av fisk finnes ål, trepigget stingsild og ørret (*Anguilla anguilla*, *Gasterosteus aculeatus*, *Salmo trutta*). Øyestikkerartene vanlig blåvannymfe og stor blåvannymfe (*Coenagrion hastulatum*, *Enallagma cyathigerum*) er registrert.

Kilder: Dolmen & Refsaas 1987, Johnsen & Bjørklund 1992

129 Teksdalselva

Ferskvatn/våtmark: Annen type ferskvatn/våtmark (E98)

Verdi: A

Areal (daa): 63

UTM: NR 438,806

Kartblad: 1522 I

Teksdalselva er en forholdsvis kort elvestrekning, men et viktig leveområde for viktige vasslevende dyr.

130 Oldenvassdraget

Ferskvatn/våtmark: Flere typer ferskvann/våtmark (E99)

Verdi: A

Areal (daa): 215

UTM: NR 457,835 (Oldelvas os)

Kartblad: 1522 I

Oldenvassdraget omfatter flere vatn og elver nord i Bjugn kommune. Vassdraget ble verna i verneplan II (verneplannummer 135/1). Landskapet inneholder markerte daler i østre del, mens vestre del er storkupert med flere store vatn. Vassdraget består av to hovedgreiner i øst-vest retning. I øst er det kupert fjellterreng, i vest er det store skogområder med vatn og myrer. Det er flere mindre fosser i vassdraget. Flere av vatna har gamle damanlegg for tømmerfløting. Ellers er det gardsdrift, hyttebygging og veier ved og langs deler av vassdraget.

Fjellgrunnen består av prekambriske gneisbergarter og glimmerskifer. Landskapet er sterkt preget av strukturene i fjellgrunnen. Det er ingen markerte randavsetninger og generelt lite løsmas-

ser i vassdraget. Sammenhengen mellom strukturen i fjellgrunnen og landskapet er godt illustrert. Nedbørfeltet viser et variert og vakkert landskap. De prekambriske gneisformasjonene gir ikke grunnlag for noen rik vegetasjon. Skogområdene domineres av trivielle furuskoger, men også rikere typer finnes, blant annet høgstaude- og storbregnegranskoger. I nord er vegetasjonen noe rikere, med innslag av hassel og alm (*Corylus avellana*, *Ulmus glabra*). Fjellvegetasjonen er mangelfullt undersøkt.

Fuglefaunaen er lite kjent, men skogområdene er viktige skogsfuglbiotoper. Vassdraget har hekke-lokaliteter for viktige fuglearter og viktig leveområde for andre dyr. Jaktmessig er hjorten (*Cervus elaphus*) viktigst. Vassdraget har en rekke store og små vatn, de fleste med tette bestand av ørret og røye (*Salmo trutta*, *Salvelinus alpinus*). Ellers er det mye ål (*Anguilla anguilla*) i vassdraget. Den laks- og sjøauførende strekningen er på ca. 5 km. I gode år fiskes 500-1000 kg laks (*Salmo salar*) og sjøørret. Olden øst er et lokalt viktig viltområde.

Kongeøyestikker (*Cordulegaster boltoni*, R) er funnet ved bekken mellom Blåvatnet og Kvernvatnet, ved elvas utløp fra Kvernvatnet og ved bekken mellom Storvatnet og Melvatnet. Vassdraget er også viktig for andre vasslevende dyr.

Vassdraget har referanseverdi i fiskesammenheng da det er typisk for sin region, har flere naturfaglige kvaliteter og er lite berørt. Oldelva representerer et lett tilgjengelig friluftsområde, godt egnet til tradisjonelt friluftsliv. Bruken er i første rekke lokal. Hele vassdraget er registrert som høgt prioritert friluftsområde og verneverdig naturområde. Område 29 Dumbeltjønna er et verneverdig våtmarksområde i tilknytning til vassdraget.

Kilder: NOU 1976, Habberstad 1988, Løfaldli & Bodsberg 1991, Moen & Vistad 1992, Gangås 1993, Habberstad & Sørensen 1995, Olsvik & Hungnes 1998

132 Vest for Gammelsæterheia

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: A

Areal (daa): 194

UTM: NR 48,83

Kartblad: 1522 I

Sør- og sørøstvendt li nord for Blåvatnet og vest for Gammelsæterheia med rik lavflora. Både hassel og alm (*Corylus avellana*, *Ulmus glabra*) finnes i området. Foruten skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC), finnes bl.a. puteglye, sølvnever, kystnever (*Collema fasciculare*, *Lobaria amplissima*, *L. virens*) i området samt en rekke interessante

skorpeplav.

Kilde: Holien & Sivertsen 1992

134 Vasøya

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 7

UTM: NR 363,815

Kartblad: 1522 I

Et relativt lite område med kalkrike strandberg.

Lokalitet for norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC).

Kilde: Myklebust 1996

136 Rundhaugen

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: A

UTM: NR 52,76

Kartblad: 1522 I

Et svært viktig område for biologisk mangfold i ferskvatn.

Kilde: Gangås 1993

137 Middagsfjellet

Fjell: Annen type fjell (C98)

Verdi: C

UTM: NR 440,785

Kartblad: 1522 I

Middagsfjellet regnes som et lokalt viktig viltområde, sammen med Jofjellet. Ut fra forekomsten av viktige viltarter må det vurderes om områdets verdi bør justeres opp.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Gangås 1993

138 Klumptjønnan

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: 457,794

Kartblad: 1522 I

Områdets verdi er usikker, men forekomst av viktige viltarter kan tyde på at verdien bør justeres opp. Ny inventering bør prioriteres.

Området har ikke egen kartfigur.

140 Hammardalen

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR 592,769

Kartblad: 1522 I

Områdets verdi er usikker. Her er det satt til lokalt viktig, men forekomst av viktige viltarter kan medføre at verdien bør justeres opp. Bør undersøkes ved nye feltundersøkelser.

Området har ikke egen kartfigur.

141 Lonen

Ferskvatn/våtmark: Annen type ferskvatn/våtmark (E98)

Verdi: C

UTM: NR 558,828

Kartblad: 1522 I

Område med viktig funksjon for interessante viltarter.

Området har ikke egen kartfigur.

142 Sørvest for Slette ved Gjølgevatnet

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: A

UTM: NR 471,737

Kartblad: 1522 I

Et svært viktig område for biologisk mangfold i ferskvatn.

Området har ikke egen kartfigur.

143 Høgås

Myr: Flere typer myr (A99)

Verdi: A

UTM: 553,774

Kartblad: 1522 I

Et svært viktig område for biologisk mangfold i ferskvatn.

Området har ikke egen kartfigur.

148 Langmyra

Myr: Flere typer myr (A99)

Verdi: C

UTM: NR 391,672

Kartblad: 1522 II

Område med viktig funksjon for interessante viltarter. Regnes som lokalt viktig viltområde, og denne prioriteringen er fulgt her, men oppjustering bør vurderes.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Gangås 1993

153 Sæterbukta (Barsetvatnet)

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR 40,76

Kartblad: 1522 I

Områdets verdi er usikker. Ny inventering bør gjennomføres, inkludert vilt.

Området har ikke egen kartfigur.

155 Tomasvasselva

Skog: Gråor-heggeskog (F05)

Verdi: A

UTM: NR 527,814

Kartblad: 1522 I

I dalbunnen i indre deler av Nyvassdalen er det

noe flommarkspreget gråorskog langs en stilleflytende del av elva. Særlig på gråor og rogn, men også på andre lauvtre, er det her ganske god forekomst av lungenever-samfunnet (*Lobarion*). To rødlista lavararter i området: gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*, V) (17 tre) og skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC). I tillegg forekommer bl.a. puteglye, sølvnever og kystfiltlav (*Collema fasciculare*, *Lobaria amplissima*, *Pannaria rubiginosa*). Området er et spesialområde, da de aktuelle lavartene sjelden opptrer i gråor-dominert flommarksskog i regionen.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder 1995, 1997, DN 1998a

156 Vikern

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

UTM: NR 495,804

Kartblad: 1522 I

Granskog med varierende innslag av lauvskog og, i øvre, vestre deler glissen furuskog. Av lauvtre er det mest rogn, selje og osp (*Sorbus aucuparia*, *Salix caprea*, *Populus tremula*). Området ligger som et belte i lia mellom 80 og 150 moh. Lia har sparsomt med læger, men alle nedbrytningsstadier er representert. Det har derfor hatt kontinuitet i dødt trevirke i lengre tid. Skogen er stort sett i aldersfase, men enkelte partier kan også føres til en sein optimalfase. Vegetasjonstypene varierer en del, fra røsslyngfuruskog i kantområdene i sørvest, til høgstaudeskog i enkelte frodige, bratte partier og moserik blokkmark helt i øst. Antakelig er blåbærskog og småbregneskog totalt sett vanligste typer.

Tre rødlista lavararter er funnet i området: kastanje-lav (*Pannaria sampaiana*, DC) på 10-15 rogn, ett funn av gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*, V), skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC), foruten fire funn av rund porelav (*Stictia fuliginosa*). Andre interessante arter er kystnever, puteglye, muslinglav, sølvnever (*Collema fasciculare*, *Lobaria amplissima*, *L. virens*, *Normandina pulchella*) og muligens olivenlav (*Pannaria* cf. *mediterranea*). Ett funn av spesiell interesse var skorpelaven *Pyrenula harrisii* som ble påvist på ei rogn. Sammen med ett funn ca. 1 km lengre øst i den samme lia, utgjør dette nordlige utposter for denne svært fuktighetskrevende og utprega oseaniske arten.

På granvirke ble det gjort flere funn av to rødlista, vedboende sopp. Av størst interesse var funn av taigakjuka (*Skeletocutis stellae*, DC) på en mørken låg. Svartsonekjuka (*Phellinus nigrolimitatus*,

DC) forekom også flere steder på morkne granlæger. I tillegg er det gjort funn av vasskjuke (*Climacocystis borealis*).

Skogen virker ganske påvirket av tidligere hogst, men påvirkningsgraden så ut til å ha foregått både noe flekkvis og av varierende intensitet. Enkelte partier ser ut til å ha vært lite påvirket i relativt lang tid. En enkelt traktorveg kommer fra vest inn til kanten av området. Ellers ingen inngrep av betydning.

Dette er etter forholdene et relativt stort område, selv om miljøet ikke er like godt utviklet overalt. Funn av fem rødlista arter, til dels i uvanlig gode tettheter. Kombinasjonen mellom regnskogmiljø og partier med relativt låg påvirkningsgrad er svært sjelden og gjør området spesielt verdifullt.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder 1995, 1997, DN 1998a

157 Blanktjønna

Ferskvatn/våtmark: Dammer (E09)

Verdi: A

Areal (daa): 27

UTM: NR 596,779

Kartblad: 1522 I

Blanktjønna er et svært viktig område for biologisk mangfold i ferskvatn.

Kilde: Anon. 1993

158 Bålfjordvågen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 195

UTM: NR 368,805

Kartblad: 1522 I

Trekk/rasteplass for sangsvaner (*Cygnus cygnus*, R) og annen vassfugl. Ligger inntil et botanisk rikt område. Havstrand som er viktig i undervisning. Strandeng med grus, stein, strandberg og tangvoller. 74 karplantearter er registrert, inkludert vårmure (*Potentilla neumanniana*).

Kilder: Baadsvik 1974a, Kristiansen 1988a, b

159 Boldfjord

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

UTM: NR 367,808

Kartblad: 1522 I

Forekomst av hassel (*Corylus avellana*) som ligger inntil et våtmarksområde. Området er viktig i undervisning.

Området har ikke egen kartfigur, men se 367 NØ for Bålfjord.

Kilde: Skogen s.a.

160 Drilsvatnet

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)

Verdi: B

Areal (daa): 90

UTM: NR 358,806

Kartblad: 1522 I

En rik kulturlandskapssjø, men vatnet har åpenbart innsig av saltvatn, og strandkanten gir inntrykk av å være ei brakkvasstrand. Vanlig metallvannymfe (*Lestes sponsa*) er påvist i området. Denne øyenstikkerarten er utbredt, men ikke vanlig i Norge. I Trøndelag er den sjelden. Andre arter i området er tindved, akstusenblad og trådtjønnaks (*Hippophaë rhamnoides*, *Myriophyllum spicatum*, *Potamogeton filiformis*).

Kilder: Baadsvik 1974a, Dolmen & Refsaas 1987, Kristiansen 1988a, b

161 Madsøya

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 1617

UTM: NR 398,838

Kartblad: 1522 I

Område med lokal verdi som viltområde, kanskje primært for sjøfugl. Viktig både som hekkeområde, rasteplass og overvintringsområde sammen med 162 Skjørøya.

Kilde: Gangås 1993

162 Skjørøya

Skog: Annen type skog (F98)

Verdi: B

Areal (daa): 4149

UTM: NR 391,851

Kartblad: 1522 I

Område med lokal verdi som viltområde, kanskje primært for sjøfugl. Viktig både som hekkeområde, rasteplass og overvintringsområde sammen med 161 Madsøya. Større forekomst av tindved (*Hippophaë rhamnoides*).

Kilde: Gangås 1993

163 Tiltrem ved Oldfjorden

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

Areal (daa): 90

UTM: NR 465,854

Kartblad: 1522 I

Sammensatt område hvor brorparten av området består av kulturmark, med noe hasselkratt, fattig oceanisk blåbærfuruskog, meget urterike lågurtfuruskoger, bjørkeskoger, åpne kalkberg og ulike typer fuktenger. Området har mindre, men viktige innslag av både kalkhei og kalklågurtfuruskog

som henger sammen med ei stripe med kalkrikt berg strekker seg fra Tiltrem til Rømmesvika.

Landskapet har stor estetisk verdi og er også interessant pga. sin store artsrikdom. Området er sterkt påvirket av beite og slått, men her har en mulighet til å ta vare på flere bestand av rik oceanisk lågurtfuruskog som er et markert landskapselement. Strekningen Fagerenget - Tiltrem regnes som lokalt viktig viltområde.

Området grenser mot 165 Skamningen - Oldøya.

Kilder: Skogen s.a., Bjørndalen & Brandrud 1989a, b, Gangås 1993

164 Rømmesfjellet sørøst

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 429

UTM: NR 433,835

Kartblad: 1522 I

Edellauvskog dominert av hassel (*Corylus avellana*). Andre interessante arter i området er bl.a. lundgrønaks, kransmynte, breiflangre, svarterte-knapp og krattfiol (*Brachypodium sylvaticum*, *Clinopodium vulgare*, *Epipactis helleborine*, *Lathyrus niger*, *Viola mirabilis*).

En tidligere uthogd furuskog er nå under reetablering i sørlige deler av Rømmesfjellet (mellom Rømmen og Fagerenget). Det er mulig at det med tiden kan utvikles en lågurtfuruskog på stedet. Fragmenter av urterik furuskog finnes også like sør for Fagerenget skole. Disse forekomstene er ikke verneverdige. Verdisetting er noe usikker, og området bør inventeres på nytt.

Kilder: Skogen s.a., Holten 1978, Bjørndalen & Brandrud 1989b

165 Skamningen - Oldøya

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: A

Areal (daa): 1914

UTM: NR 460,845

Kartblad: 1522 I

Hele området omkring Skamningen og Oldøya er svært viktig for biologisk mangfold. I området finnes vårmure og blåvingevannymfe (*Potentilla neumanniana*, *Calopteryx virgo*). Andre interessante arter i området er lundgrønaks, krattlodnegras, sylarve og krossved (*Brachypodium sylvaticum*, *Holcus mollis*, *Sagina subulata*, *Viburnum opulus*), foruten tindved og hassel (*Hippophaë rhamnoides*, *Corylus avellana*). Viktig småviltbiotop, som resten av strekningen Fagerenget - Tiltrem. Oldøya er furudominert med hassel på sørsida. Også kongeøyenstikker (*Cordulegaster boltoni*, NR 46 84) er funnet i området.

Området grenser mot 163 Tiltrem ved Oldfjorden.
Kilder: Holten 1978, Gangås 1993

166 Rømmen

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

Areal (daa): 309

UTM: NR 424,830

Kartblad: 1522 I

Området ved Rømmen er kystlynghei med innslag av kalkhei som har spesiell verdi. Russelærvoks-sopp (*Camarophyllus russocoriaceus*, DC) ble funnet i området i 1979 (NR 42 82), men det er usikkert om funnet er innenfor området.

En tidligere uthogd furuskog er nå under reetablering i sørlige deler av Rømmesfjellet (mellom Rømmen og Fagerenget). Det er mulig at det med tiden kan utvikles en lågurtfuruskog på stedet. Fragmenter av urterik furuskog finnes også like sør for Fagerenget skole, men disse har ikke spesielle verdier.

Kilder: Skogen s.a., Bjørndalen & Brandrud 1989b, Sivertsen 1996

167 Kottengvatnet

Ferskvatn/våtmark: Deltaområder (E01)

Verdi: C

Areal (daa): 803

UTM: NR 374,727

Kartblad: 1522 I

Ferskvassdelta som er viktig for vassfugl og annet vilt. Tilholdssted for sangsvaner (*Cygnus cygnus*, R). 66-KV linje krysser trekkveien mellom Kottengvatnet og Bjugn-fjorden. Linjen er merket med fuglevarsel.

Kilde: Johnsen & Bjørklund 1992

168 Myr øst for Lauvåsen

Myr: Intakt låglandsmyr (A01)

Verdi: C

Areal (daa): 89

UTM: NR 396,746

Kartblad: 1522 I

Det sentrale partiet av myra utgjøres av ei erodert planmyr og ei lita strengmyr. I kanten finnes litt bakkemyr. Eksempler på arter i området er klok-kelyng, pisktorvmose, kysttorvmose og fløyels-torvmose (*Erica tetralix*, *Sphagnum annulatum*, *S. austinii*, *S. molle*). Kraftlinje ved den sørøstlige grensa av myra. Noe torv er tatt i sørenden. Rundt omkring er de fleste myrene grøfta.

Kilde: Singsaas 1984

169 Koltjern

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)

Verdi: C

Areal (daa): 80

UTM: NR 352,735

Kartblad: 1522 IV

Tjern med omliggende myr- og sumpområder. Interessant område både for flora og fauna. Representerer et oligotroft - dystroft vatn, med velutviklet sonering. Har tette bestand av hvite nøkkeroser og takrør (*Nymphaea alba*, *Phragmites australis*). Av fiskearter finnes trepigget stingsild, ørret og røye (*Gasterosteus aculeatus*, *Salmo trutta*, *Salvelinus alpinus*). Øyestikkerartene vanlig blåvannymfe og variabel blåvannymfe og firflekklibelle (*Coenagrion hastulatum*, *C. pulchellum*, *Libellula quadrimaculata*) er registrert. Variabel blåvannymfe er sjelden i Trøndelag. Noe kloakkutslipp er påvist i området.

Kilder: Skogen s.a., Dolmen & Refsaas 1987

170 Slette-myra

Myr: Intakt høgmyr (A02)

Verdi: B

Areal (daa): 174

UTM: NR 422,706

Kartblad: 1522 I

Myra ligger forholdsvis sentralt i jordbruksområdene i Bjugn. I sørøst går en skogrygg ned til myra. Mesteparten av myrkomplekset er ei eksentrisk høgmyr, men i sør kommer minerogent vatn inn over myra, slik at en del kan karakteriseres som strengblandingsmyr. Lengst sør er det et flatmyrparti. Kantskog av furu i vest. Smal-soldogg, kvitmyrak og bjønnskjegg (*Drosera anglica*, *Rhynchospora alba*, *Tricophorum cespitosum*) er vanlige arter i området. Stor myrfiol (*Viola epipsila*) er også funnet.

Myra er sterkt preget av torvtekt langs en stor del av kanten. Det er også noe grøfting. Laggsystemene er antakelig ødelagt. Myra er nok for djup for full oppdyrking. Restaurering av kantsonene er mulig og bør vurderes. Som høgmyr er dette området et av de beste av de gjenværende i de midtre fjordstrøk. Til tross for inngrepene har det verneverdi.

Kilder: Singsaas 1984, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1986

171 Brekkevatnet

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)

Verdi: A

Areal (daa): 445

UTM: NR 418,711

Kartblad: 1522 I

Brekkevatnet er et grunt vatn som ligger like øst for Botngård. Dyrka mark i nord og øst, bratt li

med glissen furuskog i sør og vest. Midt på sørsida strekker et myrparti seg ned mot vatnet. Stedvis et smalt belte av lauvskog rundt vatnet. Mellom et glissent belte av takrør (*Phragmites australis*) og vasskanten er det ei slags strandeng, med starr, evjesoleie (*Carex* spp., *Ranunculus reptans*) m.m. Flere bekker og grøfter leder til vatnet. I vest renner Brekkelva ut til Bjugn fjorden. Ved denne er kongeøyenstikker (*Cordulegaster boltoni*, R) observert. Viktigst som rasteplass for våtmarksfugl på trekk, inkludert sjeldne og kravfulle arter som for eksempel taffeland og dvergsvane (*Aythya ferina*, *Cygnus columbinus*). Vatnet er tidligere oppdemmet i vest. Påvirket av jordbruk og kloakk. Beiting av husdyr.

Kilde: Olsvik & Hungnes 1998

172 Solemsvatnet

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapssjøer (E08)
Verdi: C

Areal (daa): 198

UTM: NR 427,715

Kartblad: 1522 I

Solemsvatnet har fin takrør- og sivvegetasjon. Deler av vatnet har ornitologisk interesse. Badeplass.

173 Murudalen

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: A

Areal (daa): 362

UTM: NR 463,727

Kartblad: 1522 I

Området ligger ca. 6 km øst for Botngård, innerst i en vid dal. Murudalen er trang og bratt, men har sørvendte kalkberg med kalkgranskog. Skogen er relativt gammel, har få stubber og mange rotvelt/knekte tre. Andre vegetasjonstyper i området er storbregnegranskog, småbregnegranskog, blåbærgranskog, fattig furugranskog, kreklingblokkebærskog. Nedre del ligger under marin grense. Berggrunnen består av grunnfjellsbergarten metadioritt. Kalkskrenter finnes det mange av i sørlige deler av området.

Under kalkskrentene (som har gitt dalen navn) er det kalkgranskog, bl.a. med myske, hengeaks, myskegras og skogstjerneblom (*Galium odoratum*, *Melica nutans*, *Milium effusum*, *Stellaria nemorum*). I øvre del av den kalkpåvirka lia og lengre opp i Murudalen er det småbregneskog med bl.a. sauetelg, fugletelg og hengeving (*Dryopteris expansa*, *Gymnocarpium dryopteris*, *Phegopteris connectilis*). Ovenfor den kalkpåvirka skogen finnes fattigere typer. På toppen finnes røsslyng-blokkebærfuruskog. I øvre del finnes noe fattigmyr/intermediærmyr, med enkelte rike sig.

Ellers er det lite myr i Murudalen.

Skogen under kalkskrentene er relativt gammel granskog på middels til høy bonitet, til dels med svært mye læger og knekte tre. Innslaget av lauvtre, særlig osp og rogn (*Populus tremula*, *Sorbus aucuparia*) av store dimensjoner er betydelig, særlig i nedre del av området. I den nordvendte lia er det for en stor del vassjuk skogsmark preget av gran (*Picea abies*) med en del furu (*Pinus sylvestris*). Boreal regnskog finnes i en relativt intakt bekkedal med naturlig avgrensning. Området inneholder uvanlig fint utviklet rikskog. Artsutvalget og forekomst av skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC) gjør at området må betraktes som svært verneverdig. Området representerer et viktig referanseområde der stormfelling trolig er en viktig dynamisk faktor. Strekkningen Brekkvatn - Murudalen er også et viktig viltområde.

Området har rik lavflora, særlig knyttet til de store lauvtre. Spesielt interessant er den rike forekomsten av skorpefiltlav på osp og rogn. Lungelever og skrubbenever (*Lobaria pulmonaria*, *L. scrobiculata*) forekommer relativt ofte i området. En rekke andre fuktighetskrevede arter ble også påvist, bl.a. brun blæreglye, blåfiltlav, grynfiltlav, kystfiltlav og kystårenever (*Collema nigrescens*, *Degelia plumbea*, *Pannaria conoplea*, *P. rubiginosa*, *Peltigera collina*). Skorpelavfloraen på lauvtre er artsrik. Blant de mest interessante nevnes *Arthothelium norvegicum*, *Bacidia caesiovirens*, *Caloplaca ferruginea*, *Chrysothrix chrysophthalma* (på granstammer), *Graphis scripta*, *Megalaria grossa*, *M. pulverea*, *Mycoblastus caesius*, *Pertusaria hemisphaerica*, *Ropalospora viridis* og *Schaereria corticola*, alle på lauvtre dersom annet ikke er angitt.

Murudalen er også et svært viktig spesialområde for boreal regnskog. Den intakte bekkedalen har en naturlig avgrensning, inneholder rikskog av sjelden kvalitet i regionen, men den faller litt på sida av den typiske boreale regnskogen da sentrale arter som gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*) mangler. Dette kan muligens tilskrives vindpåvirkningen og brudd i krone-kontinuiteten.

Det finnes ikke hogstflater i området. Imidlertid har det vært drevet plukkhogst, særlig i de nedre delene av området. De store myrene vest for området er planlagt grøftet. Det ble tatt ut inntil 200 m³ vindfall etter nyttårsorkanen 1992, særlig i de nedre delene. I forbindelse med ryddingen ble det bygget en traktorveg inn til området.

Området er svært viktig både som kalkskog og som boreal regnskog.

Kilder: Gangås 1993, Angell-Petersen 1994, Gaarder et al. 1997, DN 1998a

174 Snøholet

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: B

UTM: NR 505,798

Kartblad: 1522 I

Snøholet ligger i østenden av Skjervvatnet, ca. 7 km sørøst for Lysøysund. Nedre del av den sørvendte lia nord for bekken er svært frodig. Ned mot nederste myra er det høgstaudegranskog med bl.a. skogburkne, turt, skogstorkenebb og vendelrot (*Athyrium filix-femina*, *Cicerbita alpina*, *Geranium sylvaticum*, *Valeriana sambucifolia*). Ellers er det mye storbregneskog i nedre del av lia og under stupet innerst i dalen, med skogstorkenebb, gaukesyre (*Oxalis acetosella*) og stor dekning av skogburkne og storkransmose (*Rhytidiadelphus triquetrus*). Nokså høgt oppe i lia finnes et område med høgstaude- og storbregneskog.

Det er ikke plantet gran i området. Skogen virker glissen, noe som skyldes plukkhogst. Dette har medført et ganske rikt innslag av lauvtre. Enkelte steder er det flere granstubber enn levende graner, og der er det ekstra mye bjørk (*Betula pubescens*). Innerst i dalen finnes tørre partier med lågurtgranskog med bl.a. hvitveis, hengeaks, teiebær (*Anemone nemorosa*, *Melica nutans*, *Rubus saxatilis*). Ovenfor høgstaude- og storbregneskogen i bekkedalen østover fra den innerste store myra er det småbregneskog. Den vegetasjonstypen som dekker størst område er røsslyng-blokkebærfuruskog med bl.a. krekling, blåbær og tyttebær (*Empetrum nigrum*, *Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*). Det er en del myr i området, vanligst er intermediærmyr. I øverste del av området er det mest fattigmyr med mye bjønnekam og rome (*Blechnum spicant*, *Narthecium ossifragum*). I nedre del finnes en del rike myrdrag, bl.a. med gulstarr (*Carex flava*). Oseaniske arter og vegetasjonstyper er vanlige i området. Skogstrukturen preges i vesentlig grad av gran (*Picea abies*), både høgstaude-, storbregne-, småbregne- og rik sumpgranskog. I blåbærgranskog finnes både gran og furu (*Pinus sylvestris*). I røsslyng-blokkebærskog vokser nesten bare furu. Bortsett fra den siste typen er det mye gammel gråor, bjørk, osp og rogn (*Alnus incana*, *Betula pubescens*, *Populus tremula*, *Sorbus aucuparia*).

Lavfloraen i området er ikke spesielt rik. Lungenever-samfunnet (*Lobarion*) er ikke så frodig som en kanskje skulle forvente. Likevel er det en del interessante arter. Av fuktighetskrevende bladlav ble bl.a. følgende påvist: puteglye, blåfiltlav, sølvnever, lungenever, skrubbenever, grynfiltilav, kystfiltlav og kystårenever (*Collema fasciculare*, *Degelia plumbea*, *Lobaria amplissima*, *L. pul-*

monaria, *L. scrobiculata*, *Pannaria conoplea*, *P. rubiginosa*, *Peltigera collina*). Skorpelavfloraen i området er ikke spesielt artsrik. På basis av gran ble *Arthonia vinosa* påvist, mens *Bactrospora corticola* og *Chaenotheca brunneola* vokste på råtten granstubbe.

Området har mye rikskog og enkelte viktige lavarter. Lavfloraen er totalt sett relativt fattig noe som skyldes brudd i kontinuiteten. Området representerer et interessant suksesjonstrinn etter kraftig plukkhogst og kan derfor være viktig å følge over tid.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Angell-Petersen 1994, Gaarder et al. 1997, DN 1998a

175 Vestsida av Skjervvatnet

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

UTM: NR 487,794

Kartblad: 1522 I

Et ganske lite område, men med stort mangfold av arter knyttet til lungenever-samfunnet (*Lobarion*) på lauvtre, inkludert tre rødlista arter og andre arter typiske for boreal regnskog. Flere av de mest interessante artene var vanlige. Av størst interesse var den gode forekomsten av kastanjelav (*Pannaria sampaiana*, DC), en både nasjonalt og internasjonalt sett sjelden art. Den er registrert på 18 rogn, totalt med 50-100 thallus, men forekommer opplagt på vesentlig flere tre. Arten er et konstant og dels vesentlig innslag blant lungenever-samfunnets arter på rogn, noe som er omtrent ukjent tidligere i Norge (arten opptrer normalt bare meget sparsomt på lokalitetene). Andre spesielt interessante funn var seks tre med gullprikklav (*Pseudocyphellaria crocata*, V), 10-12 tre med rund porelav (*Sticta fuliginosa*) og minst 30 tre med skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC). For øvrig forekom puteglye og muslinglav (*Collema fasciculare*, *Normandina pulchella*) sparsomt, mens sølvnever (*Lobaria amplissima*) var ganske vanlig. Kattefotlav og gammelgranlav (*Arthonia leucopellae*, *Lecanactis abietina*) ble funnet sparsomt på gran og bjørk (*Picea abies*, *Betula pubescens*). I tillegg ble svartsonekjuke (*Phellinus nigrolimitatus*, DC) funnet på to granlæger.

Den rikelige forekomsten av kastanjelav gjør området særegent i norsk (og kanskje internasjonal) sammenheng. Denne arten kombinert med god forekomst av rund porelav, noe gullprikklav og generelt rikelig med andre arter i lungenever-samfunnet, tilsier at dette er et område av nasjo-

nal/internasjonalt verneverdi.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremsvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder 1995, Gaarder et al. 1997, DN 1998a

176 Hildremsvatnet

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

UTM: NR 505,774

Kartblad: 1522 I

Området ligger nord for Gjølgevatnet langs sørsida av Hildremsvatnet og Hildremstjønnna. Det er naturlig avgrenset av vatnet i nord og høgdedraget i sør. I øst avgrenses området av myr. I østdelen ligger også ei gammel seter. Den groveste granskogen finnes i øst med til dels store dimensjoner. Skogen er vesentlig i aldersfase eller sein optimalfase. Småbregnegranskog er vanligste vegetasjonstype, men det er også betydelig innslag av storbregneskog. Dessuten finnes noe blåbærskog og sumpskog. Særlig i de øvre, østlige deler er det mye lauvtre, spesielt rogn (*Sorbus aucuparia*). Stedvis forekommer også osp og selje (*Populus tremula*, *Salix caprea*). I de bratteste delene er det rikt innslag av blokker og bergframspring. Dessuten er det flere mindre bekker. En god del læger av ulik alder forekommer, og kontinuiteten med hensyn på død ved er trolig ganske god.

Lungenever-samfunnet (*Lobarion*) er til dels svært velutviklet, spesielt på rogn. Gullprikklav (*Pseudocypbellaria crocata*, V) ble påvist på minimum 15 rogn, ei osp og ei selje i områdets østre del, mens den ble påvist på tre rogn i den vestre delen. Rund porelav (*Sticta fuliginosa*) ble bare påvist i områdets østre del på fire rogn, ei osp og ei selje. Av andre fuktighetskrevede bladlavarter nevnes puteglye, blåfiltlav, sølvnever, lungenever, skrubbenever, vringelav-arter, grynfiltilav, kystfiltilav og kystårenever (*Collema fasciculare*, *Degelia plumbea*, *Lobaria amplissima*, *L. pulmonaria*, *L. scrobiculata*, *Nephroma* spp., *Pannaria conoplea*, *P. rubiginosa*, *Peltigera collina*), alle på lauvtre, samt skrukkelav (*Platismatia norvegica*) på gran. Av interessante skorpelav nevnes *Arthothelium norvegicum*, *Bacidia caesiovirens*, *Megalaria pulvereana*, *Mycoblastus caesius*, *Pertusaria coronata*, *P. hemisphaerica* på lauvtre, samt *Bactrospora corticola* og *Cliostomum leprosum* på granstammer. Også skorpefiltlav, trådrag og svartsonkjuke (*Pannaria ignobilis*, DC, *Ramalina thrausta*, V, *Phellinus nigrolimitatus*, DC) er påvist i området.

Området er påvirket av plukkhogst, særlig i den østre delen nær setra. Stubbene er imidlertid gam-

le og overgrodd av moser. I de bratteste partiene er det få spor etter hogst. Det er en del beiteskader av elg (*Alces alces*) på lauvtre.

Området er relativt stort og rikt på arter, til dels med store populasjoner av flere rødlista arter. Det er dessuten variert både topografisk og i skogtypeutforming, har god arrondering og er naturlig avgrenset.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremsvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder et al. 1997, DN 1998a

177 Storrognolet

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

UTM: NR 517,777

Kartblad: 1522 I

Området ligger i et søkk på sørsida av Amundalselva, nord for Hildremstjønnna. Mens det hovedsakelig er myr og glissen gran- og furuskog i søkket, er det et parti med tettere og mer frodig granskog helt i bunnen. Her er det også en del lauvtre, særlig av bjørk (*Betula pubescens*), men også rogn (*Sorbus aucuparia*). Det er sparsomt med granlæger i skogen, og kontinuiteten i dødt trevirke er dårlig. Skogen er hovedsakelig i en aldersfase, men den er dels så glissen at den gir mer et bledningsartet preg. Mens det i søkket hovedsakelig var fattigmyr, blåbærskog og røsslyngfuruskog, forekom det innen det avgrensede området også en del småbregneskog og litt sumpskog og storbregneskog.

Interessante arter i området er trådrag (*Ramalina thrausta*, V) på fire graner, foruten sølvnever (to tre), rund porelav (ei rogn) (*Sticta fuliginosa*, *Lobaria amplissima*) og en del andre arter i lungenever-samfunnet (*Lobarion*).

Skogen er påvirket av tidligere hogst. Sterkt nedbrutte stubber er ganske vanlig. Området har naturlig avgrensning mot myr og andre fattigere skogtyper. Dette er et lite og ganske artsfattig område, men forekomsten av trådrag trekker verdien opp.

Området har ikke egen kartfigur, men inngår i 195 Hildremsvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder 1995, Gaarder et al. 1997, DN 1998a

178 Været landskapsvernområde

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: A

Areal (daa): 19434

UTM: NR 247,786

Kartblad: 1522 IV

Formålet med vernet av Været er ”å bevare et

egenartet og vakkert kultur- og naturlandskap og å verne om dets dyreliv". Området har mange beskytta strandenger og er svært artsrikt (108 karplantearter), med bl.a. hjartegras, tiggersoleie, skruehavgras og kystbergknapp (*Briza media*, *Ranunculus sceleratus*, *Ruppia cirrhosa*, *Sedum anglicum*). Kristiansen (1988b) vurderte området som nasjonalt/internasjonalt verneverdig. Et svært viktig område både for overvintring og hekking for en rekke fuglearter. I området er det beite og tråkk av storfe, sau og grågå, mest i nordvest.

Landskapsvernområdet er stort og variert med mange sjeldne arter og plantesamfunn. I alt er det registrert ca. 200 karplanter innen et område på 3-4 km². På kalkrike strandberg finnes den sørlige tørrbergarten trefingersildre (*Saxifraga tridactylites*). Strandengene beites i dag litt for hardt. Sammen med havstrandvegetasjonen har myr- og heivegetasjonen stor botanisk verneverdi. Lyngheiene på Været er også sterkt beitet. Suksessjon mot kratt og skog holdes derfor i stor grad i sjakk. Fuktenger og brakkvassdammer, som gjerne finnes i mosaikk med myrvegetasjonen bør undersøkes nærmere. Totalt er Været vurdert som et område med store botaniske verneverdier ved sida av de ornitologiske verdiene. Været er foreslått innlemmet i "Det europeiske biogenetiske reservatnett". Området grenser mot 179 Været dyrelivsfredningsområde.

Kilder: Aune 1983, Dijkema 1987, Kristiansen 1988a, b, Domaas 1990, Fremstad et al. 1991, Anon. 1993, Gangås 1993, Fremo et al. 1994b, Aalbu 1994, DN 1995, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999, Fremstad & Nilsen 2000

179 Været dyrelivsfredningsområde

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: A

Areal (daa): 16056

UTM: NR 260,785

Kartblad: 1522 IV

Været dyrelivsfredningsområde har svært stor betydning som hekke-, raste- og overvintringsområde for en lang rekke sjøfugl. Det regnes som et svært viktig viltområde.

Området grenser mot 178 Været landskapsvernområde.

Kilder: Aune 1983, Domaas 1990, Anon. 1993, Gangås 1993, Fremo et al. 1994b, Aalbu 1994, DN 1995, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999, Fremstad & Nilsen 2000

180 Eidsvatnet fuglefredningsområde

Ferskvatn/våtmark: Rike kulturlandskapsjøer (E08)

Verdi: A

Areal (daa): 671

UTM: NR 415,684

Kartblad: 1522 II

Grunt vatn, langstrakt i retningen nordvest-sørøst. På sørsida er det bratte berg med lauv- og furuskog, ellers dyrka mark med kantskog ned mot vatnet, og oftest et takrørbelte ute i vatnet. Beite- og hvileplass for vassfugl, også hekkeplass, myteplass og vaskeplass. Artssammensetningen i fuglesamfunnet er karakteristisk for næringsrike låglandsvatn i Midt-Norge, men med flere kravfulle/spesielle arter. Sangsvaner (*Cygnus cygnus*, R) bruker vatnet jevnlig utenom hekkesesongen. Av fisk finnes ål og gjedde (*Anguilla anguilla*, *Esox lucius*). Eidsvatnet er et vakkert landskapselement og formålet med vern er "å sikre en spesiell våtmarksbiotop av særlig viktighet for trekkende, og enkelte hekkende vannfugler". Interessante plantearter er bl.a. vassgro og kjempepiggnopp (*Alisma plantago-aquatica*, *Sparganium erectum*).

Vatnet er senket to ganger. Høgspenlinje går langs vatnet i nordøst. Sterkt påvirket av næringsstilførsel fra jordbruket. Næringsstilførselen må begrenses. Kloakkutslipp. Ønskelig med utfyllende biologiske undersøkelser.

Kilder: Suul 1976, Hindrum & Rygh 1977, Suul 1979a, b, Cyvin 1987b, Gangås & Standahl 1989, Domaas 1990, Johnsen & Bjørklund 1992, Anon. 1993, Gangås 1993, Fremo et al. 1994a, DN 1995, Haugen 1998

181 Nes - Engsnæs

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 2191

UTM: NR 287,705

Kartblad: 1522 IV

Strand/gruntvassområde med viktige biologiske verdier. Området har ei svært eksponert leirfjære med spredte steinblokker og strandberg. Svært artsrikt område (119 karplantearter), med bl.a. enghavre, engmarihand, småhavgras, havbendel, saftmelde og ålegras (*Avenula pratensis*, *Dactylorhiza incarnata*, *Spergularia maritima*, *Zostera marina*). Høgt antall og stor variasjon i plantesamfunn. Interessant forekomst av tindvedkratt (*Hippophäe rhamnoides*) i kanten av strandnær rikmyr. Myra går jevnt over i havstrandvegetasjonen nedenfor. Engsnæs fjæra regnes som lokalt viktig viltområde. Viktig område for forskjellige vassfugl, særlig som hvile- og rasteplass i trekk-

tidene og om vinteren.

Området beites av storfe og hest. Grøfting helt i vest. Kombinasjonen av viltverdier, plantesamfunn (spesielt de fine drift- og tangvoll-samfunnene) og arts mangfoldet gjør at området er viktig for biologisk mangfold. Viltforekomstene bør sjekkes nærmere, spesielt med hensyn til rødlista arter.

Kilder: Skogen s.a., Kristiansen 1988a, b, Gangås 1993

182 Valtjønn

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 27

UTM: NR 408,799

Kartblad: 1522 I

Området er viktig for biologisk mangfold. Spesielle fuglearter hekker her og brakkvasstranda er velutvikla med middels artsrikdom (60 karplantearter). Vatnet er omgitt av sumpvegetasjon og noe flytetorv, og i ferd med å gro igjen.

Av fisk finnes trepigget stingsild (*Gasterosteus aculeatus*). Øyestikkerartene variabel blåvannymfe og stor blåvannymfe (*Coenagrion pulchellum*, *Enallagma cyathigerum*) er påvist. Den første av disse er uvanlig i Trøndelag.

Kilder: Dolmen & Refsaas 1987, Anon. 1993, Gangås 1993

183 Asenområdet

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 1896

UTM: NR 373,895

Kartblad: 1522 I

Asenområdet er et særpreget øyrike med spesielle geologiske og biologiske verdier. Forekomsten av devonkonglomerat er spesielt. Øya er låg, men har avrunda koller med bratte sider som gir landskapet større spenn enn høgden skulle tilsi. Høgdedragene har nesten ikke dekke av løsmasser. Lågtliggende parti er derimot dekt av marine avleiringer, dels leire, dels skjellsand. Viktigste jordsmonntyper er lyngtorv over berg, grusblandet humus i skrenter, brunjordslignende jord på marin sand, skjellsand, torv av varierende tykkelse, ofte relativt baserike.

Floraen er variert og artsrik, inkludert mange kalkkrevende arter, men ingen rødlista arter. En stor forekomst av tindved (*Hippophaë rhamnoides*) finnes. Andre interessante arter er bl.a. markfrytle, grov nattfiol, småtjønnaks og marianøkkelblom (*Luzula campestris*, *Platanthera chlorantha*, *Potamogeton berchtoldii*, *Primula veris*). Viktig viltområde med hekkeplasser/rasteplasser for di-

verse sjøfuglarter. Trekk- og overvintringsplasser for sjøfugl og tilholdssted for sel, særlig gruntvassområdene på vest-, nord- og sørsida.

Området er også interessant som kystlynghei og natureng. Tørrhei av mjølbærtype i sørvendte, bratte skråninger og urterik røsslyng-krekling-blokkebærtype, gråmosetype, på vindeksponerte rygger. Middels fuktig hei av røsslyng-skrubbærmultetype med smyle (*Deschampsia flexuosa*) og slåttestarr (*Carex nigra*), krekling-blokkebær-rypebærtype med flere fuktighetskrevende arter. Den siste er dominerende heitype. Fukthei av røsslyng-duskulltype med innslag av myrarter utgjør små arealer. Interessante overganger mellom tørrhei og tørr kalkhei på bergene i sør.

For det meste svært låg og tett røsslyng. Bare i bakker med god fuktighet blir røsslyngen høyere enn 15-20 cm. Mesteparten er i moden fase. Spredt, men ofte relativt høyt sjikt av graminider. Ørevier (*Salix aurita*) danner enkelte steder et lavt busksjikt. Einer er vanlig, men lavvokst. Bunn-sjiktet er mange steder godt utviklet. Det er ingen gjengroing, men en del ung rogn og bjørk kan tas som et forvarsel. Ved gardene finnes noe osp og kjøtttype (*Rosa dumalis*) samt istervier (*Salix pentandra*).

Andre vegetasjonstyper: Bergsamfunn, strandberg, tangvoller, epilittorale enger som er naturlige og meget artsrike, tørrengfragmenter, høgvekst, kulturbetinget (sterkt gjødslet) eng på brakk innmark, fattig til intermediær fastmattemyr, ulike typer tindvedkratt, mjødurtenger i kløfter med dyp jord. Mange steder har heiene et betydelig innslag av gras og urter, spesielt i skråninger. De epilittorale engene lengst sør på Asen er en sjelden vegetasjonstype i Trøndelag. De er her uvanlig fint utviklet og dekker et stort areal. Viktige arter er bl.a. dunhavre, hestehavre, rødsvingel, gulmaure, rødknapp, gjeldkarve, marianøkkelblom (*Avenula pubescens*, *Arrhenatherum elatius*, *Festuca rubra*, *Galium verum*, *Knautia arvensis*, *Pimpinella saxifraga*, *Primula veris*).

Nedlagte gardsbruk med tilhørende sjøhus, brakklagt åker og eng, steingjerder, rydningsrøyser, noen gamle grøfter, små torvdammer. Lett saubeite pågikk til 1985-86. Føreløpig ingen skjøtselsbehov, men kantsoner og beiter bør slås eller beites for å hindre oppslag av trær.

Bra forekomst av rikhei med overgang til "kalk"-tørrberg, god dekning av røsslyngheier i god forfatning og dekkende store arealer, ingen gjengroing, ingen plantinger, kombinasjon med andre verneverdige naturtyper - alt dette gir Asenøy stor bevaringsverdi på fylkes- og landsplan. Heiene isolert sett har stor bevaringsverdi. Området bør

vurderes oppjustert til svært viktig kanskje spesielt på grunn av den store variasjonen i vegetasjonstyper.

Området grenser mot 4 Asen - Vågsøy fyrstasjon.

Kilder: Fremstad et al. 1991, Gangås 1993, Kristiansen 1994, Dahl et al. 1997

184 Gjesingen

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 3967

UTM: NR 333,850

Kartblad: 1522 IV

Gjesingen vurderes sammen med 187 Tristein som et lokalt viktig viltområde. Området er en viktig overvintringslokalitet for andefugler.

Kilde: Gangås 1993

185 Melstein - Anstein

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: A

Areal (daa): 6957

UTM: NR 280,930

Kartblad: 1522 IV

Øygruppen Melstein - Anstein ligger i Frohavet over 10 km nordvest for Lysøysund. Området er regnet som et svært viktig viltområde og er vernet på grunn av sjøfuglforekomstene. Formålet med vern er "å ta vare på et av Trøndelags rikeste hekkeområder for sjøfugl". Området er fritt for mink (*Mustela vison*).

Lyngvegetasjon på de høyeste øyene, ellers finnes mer sporadisk og glissen gras- og urtevegetasjon på de andre øyene. Området inneholder over 40 øyer/holmer. Yngleplass for sel. Fylkets største koloni av storskarv (*Phalacrocorax carbo*). Har i motsetning til en del av de andre hekkeområdene i Sør-Trøndelag vært i klar vekst de senere år. Hekkelokalitet for nordlig sildemåke (*Larus fuscus* ssp. *fuscus*, E), med ca. 30 par i 1990. Teist (*Cepphus grylle*, DM) er en av de andre viktige hekkefuglene. Tre hytter/orbuer er oppført på "Husøya". Lykt på Flatholmen.

Kilder: Bangjord & Ekker 1992, Bøe et al. 1992, Røv 1992, Anon. 1993, Gangås 1993

186 Bjugnholmen

Kulturlandskap: Flere typer innen kulturlandskap (D99)

Verdi: B

Areal (daa): 1160

UTM: NR 330,701

Kartblad: 1522 IV

Bjugnholmen ligger i Bjugn fjorden 7 km fra Botngård. Området er vernet og formålet med

vern er "å ta vare på en viktig lokalitet for hekkende sjø- og vadefugl i et kulturpåvirket område". Foruten hovedøya består området av de tre mindre holmene Gåsskjæret, Kabyscholmen og Merraskjæret. Øya har tre fraflytta gardsbruk og er således sterkt kulturpåvirka. Beitemark, strandeng og noe skog preger det meste av øya. Hekking av flere sjøfuglarter i et betydelig kulturpåvirket område. Det er spesielt lagt vekt på hekkebestanden av ærfugl som vernekriterium.

Kilder: Bangjord & Ekker 1992, Aalbu 1994

187 Tristein

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 5645

UTM: NR 298,835

Kartblad: 1522 IV

Tristein regnes sammen med Gjesingen som et lokalt viktig viltområde. Områdets verdier ligger primært i sjøfuglbestandene.

Kilde: Gangås 1993

188 Tarva

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: A

UTM: NR 195,752

Kartblad: 1522 IV

Tarva er, sammen med det freda 178 Været et representativt fuglerikt øyvær. Fraværet av mink (*Mustela vison*) er spesielt viktig. Et svært viktig område både for overvintring og hekking for en rekke fuglearter, inkludert flere rødlista arter. Foruten viltverdiene, så er Tarva også et særlig viktig område for flora, vegetasjon, spesielt kystlynghei og generelt biologisk mangfold. Det eksisterer omfattende undersøkelser fra området. Spissvokssopp (*Hygrocybe persistens*, DC) er funnet i området. Det er ikke kjent andre rødlista arter i området, men flere regionalt sjeldne og andre interessante arter, inkludert mange kalkkrevende karplanter.

Området har ikke egen kartfigur, men er delt på enkeltområdene 5, 14, 15, 58, 59, 377, 378 og 379. Forvaltning av delområdene må skje samlet for hele Tarva med Været. Se også omtalen under 190 Tarva - Husøya - Været.

Kilder: Skogen s.a., Domaas 1990, Anon. 1993, Kristiansen 1994, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999, Fremstad & Nilsen 2000

189 Håøya

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 685
UTM: NR 471,684
Kartblad: 1522 II

Håøya regnes som et lokalt viktig viltområde, mest på dens funksjon som hekkeområde for sjøfugl. Dessuten finnes interessante jettegryter i området.

Kilde: Gangås 1993

190 Tarva - Husøya - Været

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: A

UTM: NR 20,75

Kartblad: 1522 IV

Husøya og Været tilhører øygruppen Tarva vest for Fosenhalvøya. Den østlige delen av øygruppen, Været, ligger 5-6 km fra fastlandet. Hele øygruppen Tarva består av mer enn 300 øyer og holmer. Øykomplekset består stort sett av helt skogløse øyer, hvor både de to største øyene og mange av småholmene fremdeles holdes i hevd med saue- og kubeite. Været og Husøya er de største øyene. Landskapet er her småkupert bestående av avrundede gras- og lyngkledde knauser og tørrbakker som veksler med grunne senkninger, strender, viker og sund. Berggrunnen i området er for det meste sur, men striper av kalkrikt berg forekommer. Migmamittisk gneis med innslag av noen rikere partier. Det er i alt ca. 300-350 dekar som er fulldyrket på Husøya, som er en liten andel. Dagens bosetting er samlet på Husøya. Det er registrert over 200 plantearter både på Husøya og Været. Trefingerurt (*Sibbaldia procumbens*) har ett av sine få kjente voksesteder i låglandet i Sør-Trøndelag her. Den vokser på beita, kalkrike tørrberg på Været. Andre interessante arter er bl.a. hjertegras, bittersøte, bleiksøte, tiggersoleie, skruehavgras, sylarve og kystbergknapp. (*Briza media*, *Gentianella amarella*, *G. aurea*, *Ranunculus sceleratus*, *Ruppia cirrhosa*, *Sagina subulata*, *Sedum anglicum*).

Bergknauser og tørrbakker som har vært beita i lang tid utgjør et karakteristisk element på Husøya, særlig i tilknytning til gardene. Her finnes kalkrike beitebakker som har vært beita kontinuerlig i mange hundre år, kanskje tusen år, og som aldri har vært gjødslet. De mest intensivt beita knausene, også fra gammelt av, ligger i nærheten av gardene. Ved Tarva hovedgard midt på øya beites knausene i innmarka både vår, sommer og høst, men særlig vår og høst. Her finnes mengder av hjertegras som er sterkt knyttet til denne typen kulturmarker, sammen med en rekke andre typiske arter for kystens tørrbakker. På utmarksbeitene rundt Margidohaugen og nærliggende

knauser ved Karlsøysletta i sørvestlige deler av Tarva er det en særpreget og markant veksling mellom eng og lynghei, tydelig forårsaket av tidligere brenning. I skråninger og senkninger på baserikt underlag er det forekomst av svært verneverdige og velhevdte bestand av vekselfuktig, baserik eng. Beita strandenger dominert av låge urter og gras finnes også. Dessuten utgjør torvmyrer et viktig element i landskapet.

Et svært viktig område både for overvintring og hekking for en rekke fuglearter. Også viktige kulturminner som røysansamlinger, gardsanlegget "Tarven", tufter etter husmannsplasser, steingjerder, gravhauger fra vikingetiden. Bevaringsverdige bunkersanlegg fra andre verdenskrig finnes også. Tarva og Været har svært stor verdi ved at tradisjonelle driftsformer er holdt i hevd gjennom mange generasjoner. Været er foreslått innlemmet i "Det europeiske biogenetiske reservatnett".

Området har ikke egen kartfigur, men er delt inn i enkeltområdene 5, 14, 15, 58, 59, 377, 378 og 379. Se også omtalen under 188 Tarva.

Kilder: Domaas 1990, Fremstad et al. 1991, Anon. 1993, Gangås 1993, Liavik 1996, Rørstad 1998, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune 1999, Fremstad & Nilsen 2000

191 Sør for Steinvatnet

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 10

UTM: NR 508,807

Kartblad: 1522 I

Området ligger i Nyvassdalen, i den nordvendte lia av Oldskora, like sør for Steinvatnet og Langvatnet. På denne strekningen av lia er det stort sett ganske glissen og fattig skog, men det aktuelle området utmerker seg med mer høgvokst og frodig blandingskog. Gran (*Picea abies*) dominerer skogsbildet, men det er også betydelige innslag av bjørk, rogn og selje (*Betula pubescens*, *Sorbus aucuparia*, *Salix caprea*). Området mangler antakelig kontinuitet i dødt trevirke, men den ligger i et dalføre som samlet sett har brukbar kontinuitet. Skogen er i en sein optimalfase til aldersfase. Innen selve området er det overveiende storbregneskog, men den er omgitt av røsslyngfuruskog, blåbærskog og til dels fattigmyr.

Lavfloraen er ikke særlig rik, men flere arter fra lungeneversamfunnet forekom på selje og rogn. Den interessante rund porelav (*Sticta fuliginosa*) ble funnet på ei rogn. I tillegg ble arter som pute-glye, vanlig blåfyllav, lungenever, skrubbenever, kystnever, vrenge-arter og kystfyllav (*Collema fasciculare*, *Degelia plumbea*, *Lobaria pulmona-*

ria, *L. scrobiculata*, *L. virens*, *Nephroma* spp., *Pannaria rubiginosa*) påvist. Den sjeldne, fuktighetskrevende og sørlige skorpelaven *Pyrenula harrisii* ble på samme måte som i 156 Vikern funnet på ei rogn her. Av vedboende sopp er *Skeletocutis lenis* spesielt interessant, sammen med svartsoneskjute (*Phellinus nigrolimitatus*, DC). Skogen er tydelig påvirket av tidligere hogst, med flere gamle stubber. Det er ikke registrert inngrep ellers i området. Naturlig avgrensning mot andre naturtyper eksisterer. Området er lite og ikke særlig artsrikt, men har flere kravfulle og sjeldne arter. Området er et meget verdifullt spesialområde og inngår i 195 Hildremsvatnet - Nyvassdalen naturreservat.

Kilder: Gaarder 1995, Gaarder et al. 1997, DN 1998a

192 Søvatnet

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR 46,80

Kartblad: 1522 I

Området har en viktig viltfunksjon, men dets mer generelle verdi bør undersøkes nærmere.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Gangås 1993

195 Nyvassdalen - Hildremsvatnet naturreservat

Skog: Kystgranskog (F11)

Verdi: A

Areal (daa): 23260

UTM: NR 510,795

Kartblad: 1522 I

Området ligger nordøst for Gjølgavatnet. I nord utgjør Nyvassdalen det sentrale landskapselement i området. I sør ligger en vesentlig del av skogen omkring vatna Skjervatnet og Hildremsvatnet. Berggrunen består hovedsakelig av næringsfattige gneisbergarter, men på sørsida av Hildremsvatnet kommer det også inn glimmerskifer og glimmergneis.

Formålet med vernet er ”å bevare og sikre et stort og variert skogområde med et stort innslag av boreal regnskog med alle dets arter og økologiske prosesser” (figur 6). Naturreservatet inkluderer hele eller deler av 11 andre områder, hvorav 9 er boreal regnskog. Det finnes helt klart mindre forekomster av boreal regnskog i området som ikke er beskrevet.

Området har samlet sett internasjonal verneverdi både pga. sin størrelse og sitt inventar av arter og naturtyper. Det består av en rekke områder som hver har særskilte kvaliteter. At såvidt store skogområder i dette høgdslag ikke i nevneverdig grad

Figur 6. Lungenever (*Lobaria pulmonaria*) på rogn (*Sorbus aucuparia*) i 195 Hildremsvatnet – Nyvassdalen naturreservat. Bildet er fra sørsida av Nyvassdalen. T. Prestø august 1997.

er påvirket av flatehogster og veibygging er spesielt.

Den regionalt sjeldne øyestikkerarten vestlig høstlibelle (*Sympetrum nigrescens*) er funnet ved Vestre Almfjellvatn og nordvest for og øst for Steinsvatnet i Nyvassdalen. Reservatet inkluderer også viktige og lokalt viktige viltområder.

Området grenser i nord mot 60 Nyvassdalen som har egen kartfigur. Like vest for reservatet ligger 117 Åltjørna. Se også omtale under områdene 60 Nyvassdalen, 123 Almfjellet II, 125 Skjervatnet - Skjervasslia, 126 Hildremsvatnet - omegn, 155 Tomasvasselva, 156 Vikern, 174 Snøholet, 175 Vestsida av Skjervatnet, 176 Hildremsvatnet, 177 Storrognolet og 191 Sør for Steinvatnet.

Kilder: Dolmen & Refsaas 1987, Gangås 1993, Angell-Petersen 1994, DN 1998a

200 Osplia-Raudholtuva

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

UTM: NR 42,76

Kartblad: 1522 I

Et mindre område nordøst for Gjøvatnet (Angell-Petersen 1985: prøveflater 7, 8, 9). Klassifisert som blåbær/småbregnegranskog, bregnerik granskog og lågurtgranskog.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Angell-Petersen 1985

201 Vest for Rognlivatnet

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

UTM: NR 43,77

Kartblad: 1522 I

Et mindre område med blåbær/småbregnegranskog og fuktgranskog i lia ned mot Rognlivatnet (Angell-Petersen 1985: prøveflater 2, 4, 5, 6, 10).

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Angell-Petersen 1985

202 Ved Sæter i Teksdalen

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

UTM: NR 43,78

Kartblad: 1522 I

Et mindre område med blåbær/småbregnegranskog og høgstaudegranskog rundt Sæter. Ei prøveflate ved Rognlitjønnna (Angell-Petersen 1985: prøveflate 1) og ei i lia vest for Sætertjønnna (Angell-Petersen 1985: prøveflate 11).

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Angell-Petersen 1985

203 Strandafjellet ved Audal

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

UTM: NR 42,79

Kartblad: 1522 I

Et mindre område ved Strandafjellet. Sørvendt blåbær/småbregnegranskog (Angell-Petersen 1985: prøveflater 3, 12). Forekomst av hassel (*Corylus avellana*).

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Angell-Petersen 1985

204 Dyrfjellet

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

Areal (daa): 31

UTM: NR 44,79

Kartblad: 1522 I

Et mindre område med blåbær/småbregnegranskog i Vasslia, den sørvendte lia fra Dyrfjellet ned mot Teksdalsvatnet. To prøveflater (Angell-Petersen 1985: prøveflater 13, 14).

Kilde: Angell-Petersen 1985

205 Oldenheia

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR ca. 49,80

Kartblad: 1522 I

Viktig utfartsterreng. Omfatter flere områder av stor verdi for biologisk mangfold.

Området har ikke egen kartfigur, men mye av området dekkes av 195 Nyvassdalen - Hildremsvatnet naturreservat.

Kilde: Domaas 1990

206 Kopparen

Fjell: Annen type fjell (C98)

Verdi: C

UTM: NR 364,759

Kartblad: 1522 I

Deler av Kopparen har viktige biologiske verdier, men presis lokalisering av disse er ikke mulig uten nærmere undersøkelser. Kopparen er også et viktig utfartsområde. Det er lite hensiktsmessig å foreta avgrensning nå, så området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Domaas 1990

207 Blanktjønndalen

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: A

Areal (daa): 3584

UTM: NR 57-59,76-77

Kartblad: 1522 I

Svært viktig viltområde (flere artsgrupper) ved grensa mot Rissa kommune. Kongeøyenstikker (*Cordulegaster boltoni*, R) er observert ved en bekk vest for Nordsæterheia.

Kilder: Anon. 1993, Gangås 1993, Olsvik & Hungnes 1998

208 Li ved Sæter i Bjugn

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 247

UTM: NR 40,70

Kartblad: 1522 I

Forekomst av hassel (*Corylus avellana*) og andre lauvtre. Lokaliseringen er noe usikker. Det er flere Sæter i Bjugn, men det antas at det her refereres til Sæter like sør for Botngård. Angitt av I. Jørstad i 1915, men ser ikke ut til å være undersøkt siden. Ny inventering kan vise om samme naturtype fortsatt dominerer.

Kilde: Anon. (s.a)

210 Teksdalselvas os

Kyst og havstrand: Brakkvassdeltaer (estuarier) (G07)

Verdi: B

Areal (daa): 70

UTM: NR 43,81

Kartblad: 1522 I

Teksdalselva er regulert, men elveoset er lite berørt av fysiske inngrep. En bør ta hensyn til elveoset i den kommunale planleggingen.

Kilde: Habberstad & Sørensen 1995

211 Oldelvas os

Kyst og havstrand: Brakkvassdeltaer (estuarier) (G07)

Verdi: B

Areal (daa): 77

UTM: NR 45,83

Kartblad: 1522 I

Oldelvas os har ikke registrert spesielle biologiske verdier, men da oset virker rimelig intakt, regnes det her som et viktig område. Se også 130 Oldenvassdraget.

Kilde: Habberstad & Sørensen 1995

212 Botngårdselvas os

Kyst og havstrand: Brakkvassdeltaer (estuarier) (G07)

Verdi: C

Areal (daa): 228

UTM: NR 39,70

Kartblad: 1522 I

Botngårdselva renner ut i Bjugnfjorden ved Botn-

gård. Området representerer en viktig naturtype, men får her verdien lokalt viktig fordi elveoset delvis er fylt ut og nedbygd. Se også 99 Botngårdsfjæra.

Kilde: Habberstad & Sørensen 1995

213 Nordelvas os

Kyst og havstrand: Brakkvassdeltaer (estuarier) (G07)

Verdi: B

Areal (daa): 66

UTM: NR 55,73

Kartblad: 1522 I

Oset består av en større intermediaer myr og havstrandvegetasjon lenger ut på elveøra. Området er et lokalt viktig viltområde. Se også 50 Nordelva naturreservat.

Kilder: Gangås 1993, Habberstad & Sørensen 1995

214 Skjervikfjellet

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 189

UTM: NR 35,78

Kartblad: 1522 IV

Sørvendt område med fin lauvskog uten tekniske inngrep av betydning (figur 7). Dominert av bjørk og hassel (*Betula pubescens*, *Corylus avellana*), men med sterke innslag av osp, selje, rogn og alm (*Populus tremula*, *Salix caprea*, *Sorbus aucuparia*, *Ulmus glabra*). Interessante arter i området er breiflangre, fagerperikum, fuglereir (*Epipactis helleborine*, *Hypericum pulchrum*, *Neottia nidus-avis*) og en rekke arter av lav og sopp. Området er også viktig for flere viltarter.

På M711-kart svarer dette til Båtfjellet.

Kilder: Holien & Sivertsen 1992

216 Valsneset-Vågan

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

UTM: NR 30-31,76-78

Kartblad: 1522 IV

Ble av Kristiansen (1988b) regnet som ett område, men er her delt inn i flere separate områder etter naturtyper. Artsrikt område med minst 76 karplantarter. Disse er knyttet til strandeng, strandsump, kalkrike strandberg, foruten beitemark, steingarder og andre typer i dette åpne og varierte kystlandskapet. For artsforekomster vises det til de enkelte områder, men her nevnes mørk musserongvokssopp (*Hygrocybe streptopus*, DC) som vi ikke har klart å lokalisere mer nøyaktig.

Området har ikke egen kartfigur, men er delt inn i

Figur 7. Parti fra vestre deler av Koet sett fra Val og nordover, med naturbeitemarka 328 Herstan lengst sør på neset. Bakenfor denne ses 214 Skjervikfjellet. I venstre kant ses naturbeitemarka 326 Herstadbukta Ø. T. Prestø juni 2001.

områdene 351-355.

Kilder: Skogen s.a., Kristiansen 1988a, b, Kristiansen 1994

217 Eidet ved Asserøy

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 13

UTM: NR 41,79

Kartblad: 1522 I

Strandengområde nær Valtjønna som omtales kort av Kristiansen (1988b). Området har grei utforming av de plantesamfunn som oppgis, men variasjonen er mindre enn for andre strandengområder i ytre deler av Bjugn.

Kilder: Kristiansen 1988a, b

218 Valseidet

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

Areal (daa): 57

UTM: NR 33,76-78

Kartblad: 1522 IV

Valseidet er vurdert som et særlig verdifullt kulturlandskap ut fra biologiske og kulturhistoriske verdier, med særlig vekt på de kulturhistoriske

verdiene. Kulturhistorisk rikt område med som ligger i et forholdsvis åpent landskap. Området var tidligere treløst pga. beiting. Gravhaugene er trolig fra jernalderen (500 f.Kr. - 1000 e.Kr.). På Valseidet er det sannsynligvis gravlagt flere personer under en og samme røys, noe som ikke er vanlig. Over Valseidet har det trolig vært en trasé for båtdrag. Området har også verdi som kystlynghei, men se mer spesifikk omtale av dette under 42 Val - Dynvika.

Området grenser mot 42 Val - Dynvika, 329 Strand ved Dynvika, 330 Berg ved Dynvika og 331 Valseidet NV.

Kilde: Kristiansen 1994

219 Nes

Kulturlandskap: Flere typer innen kulturlandskap (D99)

Verdi: B

UTM: NR 27-30,70-73

Kartblad: 1522 IV

Åpent og treløst jordbrukslandskap i drift. Typisk kystlandskap med innslag av naturtyper som ikke drives intensivt og som kan være verdifulle for biologisk mangfold.

Området har ikke egen kartfigur. Nærmere av-

grensning er verdiene er nødvendig.
Kilde: Kristiansen 1994

220 Oksesprekka

Kulturlandskap: Grotter/gruver (D16)

Verdi: C

Området bør undersøkes nærmere med tanke på flaggermus og andre huleboende arter.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Schrøder 1984

221 Stygghølet

Kulturlandskap: Grotter/gruver (D16)

Verdi: C

Området bør undersøkes med tanke på flaggermus og andre huleboende arter.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Schrøder 1984

222 Bukjerringholet

Kulturlandskap: Grotter/gruver (D16)

Verdi: C

Hull tvers gjennom fjellet av samme geologiske opphav som hullet i Torghatten. Området bør undersøkes nærmere med tanke på flaggermus og andre huleboende arter.

Området har ikke egen kartfigur.

Kilde: Dahl et al. 1997

223 Nervik-Ervika

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: B

Areal (daa): 19

UTM: NR 34-35,69

Kartblad: 1522 I, 1522 II, 1522 III, 1522 IV

Området er nevnt kort av Skogen (1974) som rike strandberg. Liten kunnskap om verdiene i området, så det bør undersøkes nærmere. Det bør vurderes sammen med 114 Ervika.

Kilde: Skogen s.a.

224 Steinviksfjellet

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR 33,73

Kartblad: 1522 IV

Området har viktige funksjoner for vilt, men ellers er områdets verdi usikker. Skikkelig inventering bør prioriteres.

Området har ikke egen kartfigur.

225 Djupelva ved Solem

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: NR 43,71

Kartblad: 1522 I

Områdets verdi er usikker. Ny inventering bør prioriteres.

Området har ikke egen kartfigur.

226 Sæterheia

Skog: Flere typer skog (F99)

Verdi: C

UTM: 46,78

Kartblad: 1522 I

Området har betydning for vilt, men ny inventering må til for å fastslå om det har flere verdier.

Området har ikke egen kartfigur.

227 Langmyra ved Lauvåsen

Myr: Flere typer myr (A99)

Verdi: C

UTM: NR 38,74

Kartblad: 1522 I

Området det her er snakk om er Langmyran ved Lauvåsen nord for Botngåd. Det må ikke forveksles med 148 Langmyran ved grensa mot Ørlandet. Langmyra har viktige funksjoner for viltarter, men områdets verdi er usikker. Nærmere avgrensning av verdiene er nødvendig før egen kartfigur utskilles.

300 Hellemsvika N

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

Areal (daa): 19

UTM: NR 305,748

Kartblad: 1522 IV

Lyngheiområde nordøst for Hellemsvika. Området er relativt artsrikt uten at spesielt nevneverdige arter ble registrert. Det er saubeite i området. I vest og nord avgrenses området mot bartreplantinger. I øst grenser det mot dyrka mark og veg. Fortsatt beite er en forutsetning for å opprettholde områdets karakter.

301 Rauberghammaren

Kulturlandskap: Naturbeitemark (D04)

Verdi: B

Areal (daa): 38

UTM: NR 302,748

Kartblad: 1522 IV

Naturbeitemark rett nord for Hellemsvika. Området beites av storfe og har etter alt å dømme hatt det i lang tid. Rauberghammaren ble ikke detaljundersøkt på grunn av inngjerding. Nærmere undersøkelse er nødvendig. Dette kan med fordel utføres i soppsesongen. Fortsatt beite er en forutsetning for å opprettholde området verdier.

302 Hellemsvika V

Kyst og havstrand: Sandstrender (G04)

Verdi: B

Areal (daa): 29

UTM: NR 301, 745

Kartblad: 1522 IV

Strandområde vest for garden i Hellemsvika. Området inneholder foruten sandstrand også brukbart utvikla tangvoller. Selv om det inngår en del rullestein på stranda, er det også større parti med rein sandstrand. Bestanden av vanlig strandreddik (*Calcile maritima* ssp. *maritima*) er mindre enn i områdene på Valsneset (for eksempel 341 og 342). Andre arter i området er hestehavre, strandmelde, tangmelde og strandrug (*Arrhenatherum elatius*, *Atriplex littoralis*, *A. prostrata*, *Leymus arenarius*).

303 Hellemsvika SV

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: B

Areal (daa): 17

UTM: NR 301,743

Kartblad: 1522 IV

Strandbergene i den sørvestre del av Hellemsvika ligger på en utløper av en kalksteinsforekomst som strekker seg i retning nordøst-sørvest. Eksempel på arter i området er enghavre, blåstarr, bittersøte, vill-lin, koppervrangmose og steingullhette (*Avenula pratensis*, *Carex flacca*, *Gentianella amarella* ssp. *amarella*, *Linum catharticum*, *Bryum alpinum*, *Ulota hutchinsiae*).

304 SØ for Mannbukta

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: C

Areal (daa): 7

UTM: NR 316,755

Kartblad: 1522 IV

Et lite lyngheiområde på toppen av en kolle sørøst for Mannbukta, med forekomst av storbjønnskjegg (*Trichophorum cespitosum* ssp. *germanicum*). Området er sårbart da det ligger inne i et hyttefelt. Dessuten ligger det inntil tilførselsvegen til hyttefeltet. Bekkavika som ligger litt lenger sør er registrert som verdifullt kulturlandskap. Kilde: Kristiansen 1994

305 Vakkermoen Ø

Kulturlandskap: Fuktenger (D09)

Verdi: C

Areal (daa): 5

UTM: NR 455,698

Kartblad: 1522 I

Artsrike fuktenger omkring den nedlagte plassen

Vakkermoen. I den sørøstlige, nedre delen er enga i ferd med å gro igjen med bringebær (*Rubus idaeus*) og andre arter. Området har ikke blitt slått eller beitet på en del år nå, unntatt av hjortedyr. Av artene i enga må forekomsten av den forvilla kulturplanten gul daglilje (*Hemerocallis lilioasphodelus*) framheves. Den har spredt seg på deler av fuktenga, spesielt i vestre deler og omkring huset. Andre arter i området er harerug, firkantperikum og grasstjerneblom (*Bistorta vivipara*, *Hypericum maculatum*, *Stellaria graminea*). Området bør skjøttes dersom verdiene fortsatt skal bevares. En kombinasjon av beite og slått kan være en fordel. Skjøtsel bør ses i sammenheng med 306 Vakkermoen V.

Området grenser inn mot 306 Vakkermoen V.

306 Vakkermoen V

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 3

UTM: NR 455,698

Kartblad: 1522 I

Et lite skogområde med alm (*Ulmus glabra*) og en del grove hasselkratt (*Corylus avellana*). Både felt- og botnsjiktet er artsrikt. Området er lite og sårbart. Slik området står fram i dag, så er dette en dårlig utvikla alm-hasselskog med bare to store almer; den største med brysthøgdediameter ca. 70 cm. Skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC) ble funnet på osp (*Populus tremula*). Forekomsten av breiflangre (*Epipactis helleborine*) er relativt liten. Liljekonvall, myske, vårerteknapp, krattfiol og kystmoldmose (*Convallaria majalis*, *Galium odoratum*, *Lathyrus vernus*, *Viola mirabilis*, *Eurhynchium striatum*) finnes i området. På alm vokser skorpelaven *Gyalecta ulmi*. Hasselkrattene kan over tid bli konkurrert ut av andre, mer skyggeløsende treslag. Skjøtsel av området må ses i sammenheng med fuktenga 305 Vakkermoen Ø, som det grenser mot.

307 Olderlia

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 15

UTM: NR 432,683

Kartblad: 1522 II

Skogområde rett nord for Heggvik kirke. Olderlia er eksponert mot sørøst. Ei høgspenlinje går gjennom områdets nedre, østre del. Skogen består av storvokste hasselkratt (*Corylus avellana*) med innblanding av en rekke andre lauvtre, inkludert platanlønn (*Acer pseudoplatanus*). Mange av stammene i hasselkrattene har brysthøgdediameter

over 15 cm (opptil 25 cm målt). Det ble påvist få varmekjære arter. Liljekonvall, brunrot, kystmoldmose og lurvteppemose (*Convallaria majalis*, *Scrophularia nodosa*, *Eurhynchium striatum*, *Porella cordaeana*) var blant de registrerte arter. I nedre del går skogområdet over i skrotemark og dyrka mark. Her vokser den regionalt sjeldne revebjelle (*Digitalis purpurea*), men det mulig at forekomsten skriver seg fra forvilla hageplanter.

308 Kippneset

Kulturlandskap: Slåtteenger (D01)

Verdi: B

Areal (daa): 18

UTM: NR 508,711

Kartblad: 1522 I

Småbruk ved Nordfjorden med variert arealbruk. Området, som ligger på næringsfattig, godt drenert morenejord, har vært både slått og beitet (primært sau) tidligere. Beiteaktiviteten har vært låg en del år nå, men deler av området slås fortsatt. Det er mye sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) i området, men ikke særlig mye tue-dannelse. Området må skjøttes for at verdiene skal bevares. Det var mye gulaks, karve og prestekrage (*Anthoxanthum odoratum*, *Carum carvi*, *Leucanthemum vulgare*) på engene. På ei gammel løe i norddelen av området vokste gullringnål (*Calicium trabinellum*). Kippneset er mer variert og har noe større verdi enn 309 Brannvika. Kippneset har også stor estetisk verdi. Området må skjøttes dersom det verdifulle kulturlandskapet skal bevares.

309 Brannvika

Kulturlandskap: Slåtteenger (D01)

Verdi: B

Areal (daa): 14

UTM: NR 503,709

Kartblad: 1522 I

Småbruk ved Nordfjorden. Innmarka har tidligere vært brukt til både slått og beite, men beiteaktiviteten er nå svært låg, og bare en mindre del av området slås regelmessig. I den nordøstre del av Brannvika er det en forekomst av den regional sjeldne kystmyrklekken (*Pedicularis sylvatica*). Området har mye sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), men ikke i omfattende tuer som er vanlig etter lengre tids brakklegging. Vanlige arter er karve, prestekrage, engsyre, småsyre og grasstjerneblom (*Carum carvi*, *Leucanthemum vulgare*, *Rumex acetosa*, *R. acetosella*, *Stellaria graminea*). Potensialet for restaurering av det verdifulle kulturlandskapet er derfor fortsatt bra. Det må også legges vekt på de estetiske verdiene. Området må skjøttes for at verdiene skal bevares.

Skjøtsel av området kan ses i sammenheng med 308 Kippneset som ligger litt lenger øst

310 Kammen

Kulturlandskap: Naturbeitemark (D04)

Verdi: A

Areal (daa): 56

UTM: NR 474,734

Kartblad: 1522 I

Kammen er et område med sauebeite og ellers særdeles velholdt og vakkert seterområde mot toppen av Kammalia. Setervollen er svært artsrik og holdes åpen både gjennom beitebruk og bevisst skjøtsel. Selve vollen er inngjerdet. Blant annet har en rekke busker og trær nylig blitt fjernet i områdets nordlige del for å øke beiteverdien. Verdien som naturbeitemark er svært stor, og det oppfordres til fortsatt bruk av området, men innenfor kontrollerte rammer mht. antall dyr og beiteperiode. Antall store, gamle lauvtre kan med fordel økes noe på vollen, mens granplanter fortsatt bør tas ut.

Blant de mange artene som vokser i området må den store forekomsten av hjertegras (*Briza media*) nevnes spesielt. Andre arter er marinøkkel, blåstarr, kornstarr, karve, rødknapp og prestekrage (*Botrychium lunaria*, *Carex flacca*, *C. panicea*, *Carum carvi*, *Knautia arvensis*, *Leucanthemum vulgare*). Skjøtsel og vedlikehold er en forutsetning for bevaring av områdets verdier.

På M711-kartet er området kalt Åsheim.

311 Kammalia

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: B

Areal (daa): 124

UTM: NR 474,735

Kartblad: 1522 I

Den nordvendte skråningen av Kammalia er deler av en kalksteinsforekomst på sørsida av Store Gjølgevatnet. Skogen består for det meste av gran (*Picea abies*), men med boreale lauvtre, spesielt i forsøkningsene. Vegetasjonen har elementer som svarer til kalkskog, men småbregneskog, storbregneskog og flekker med høgstaueskog og rik sumpskog inngår også. I området er det mye liljekonvall (*Convallaria majalis*). Skogkarse, skogmarihånd og olavsstake (*Cardamine flexuosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Moneses uniflora*). Mange små og noen litt større kalkbenker og bergvegger ligger innenfor det avgrensede arealet. Mosefloraen på berg domineres av kammose (*Ctenidium molluscum*), men er artsrik og bør studeres nærmere.

312 Kalkbrudd ved Stor-Gjølgavatnet

Kulturlandskap: Skrotemark (D15)

Verdi: B

Areal (daa): 3

UTM: NR 486,734

Kartblad: 1522 I

Kalkbruddet ligger i sørenden av Store Gjølgavatnet. Aktiviteten i selve bruddet er nedlagt, men gjengroingen har ikke kommet lenger enn at mes-teparten av området fortsatt er et pionérsamfunn hvor alger og moser dominerer. Det er få karplantearter inne i selve bruddet. Enkelte steder har det kommet inn noen urter, mens det finnes få trær og busker. Området har en svært stor forekomst av kalkvårmose (*Pellia endiviifolia*), en nokså sjelden art i regionen. Andre arter i området er flekk-mose, kalktuffmose, skjøtmose, putehårstjerne, murtustmose og skruetustmose (*Blasia pusilla*, *Palustriella commutata*, *Preissia quadrata*, *Syn-trichia ruralis*, *Tortula muralis*, *T. subulata*). Artsantallet kan ventes å stige i årene som kommer, men samtidig vil også utskiftingen av pionéartene gå sin gang. Det bør absolutt være interessant å følge utviklingen av artssammensetningen i åra framover. Med unntak av stedets bygninger, bør området ikke saneres videre. Ei heller bør det tas i bruk som dumpingplass for avfall eller utstyr.

313 Lauvåsen - Jøssundstraumen

Skog: Gammel lauvskog (F07)

Verdi: A

Areal (daa): 33

UTM: NR 399,805

Kartblad: 1522 I

Gammelt lauvskogsområde på vestsida av Jøssundstraumen sørvest for Vedøya med dominans av osp, selje og rogn (*Populus tremula*, *Salix caprea*, *Sorbus aucuparia*) (figur 8), men andre treslag inngår også. Det er i første rekke til ospa verdifulle, treboende lav er knyttet. Dette inkluderer skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC), foruten lodnevrenge og ospebustehette (*Nephroma resupinatum*, *Orthotrichum gymnostomum*). Skogbunnen er dessuten rik, slik at området også har elementer av kalkskog i seg. Blant annet finnes fine bestand av breiflangre (*Epipactis helleborine*). I området inngår også flere kalkberg og kantkratt av tindved (*Hippophaë rhamnoides*). En del av området nyttes regelmessig som beite for storfe. I nordvest grenser området mot skog hvor det er hogd en del de senere år.

Området grenser mot 36 Jøssundstraumen.

Figur 8. Interiør fra kalkskogen 313 Lauvåsen – Jøssundstraumen på vestsida av Jøssundstraumen. T. Prestø juni 2001.

314 V for Nes kirke

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa): Sørvendt berg og rasmark

Verdi: C

Areal (daa): 5

UTM: NR 295,731

Kartblad: 1522 IV

Bergene i den sørlige delen av Vettahaugen rett vest for Nes kirke består av kalkrike bergarter. Her vokser enghavre (*Avenula pratensis*) sammen med labbmose (*Rhytidium rugosum*). Verken vårmure eller norsk timian ble påvist her. Området er ikke spesielt stort sammenlignet med andre slike forekomster i Bjugn. Det grenser inn mot veg og beitemark for storfe.

315 N for Djupfest kai

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: C

Areal (daa): 54

UTM: NR 285,728

Kartblad: 1522 IV

Fra Djupfest kai og nordover langs Djupfestvågen ligger dette lyngheiområdet. Heia er relativt stor og uten bartreplantinger. Vanlige arter i heia er krekling, klokkeling, molte og pelssåtemose (*Empetrum nigrum*, *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus*, *Campylopus atrovirens*). Beiteaktiviteten er ganske låg og området har ellers vært lite skjøttet i de senere år. Det er lite oppslag av lauvtre i området. Potensialet for restaurering er fortsatt relativt stort. Hyttebygging bør unngås i området til en helhetlig forvaltningsplan er laget for lyngheiområdene på fastlandssida av Bjugn.

316 Islandsvika S

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 5

UTM: NR 288,730

Kartblad: 1522 IV

I denne lille vika er det ei velutvikla sandstrand med bakenforliggende tangvoll. Tangvollen er ikke spesielt godt utvikla og virker ustabil. Sandstranda har en del rullestein. Bakenfor tangvollen igjen ligger et område med skjellsand som gir spesielt gode vokseforhold for hestehavre, enghavre og blåstarr (*Arrhenatherum elatius*, *Avenula pratensis*, *Carex flacca*). Her finnes også et tindvedkratt (*Hippophaë rhamnoides*) på ca. 20 x 20 m, men spredte busker finnes over hele stranda.

Området er lite og ligger utsatt til mht. inngrep relatert til hyttefeltet i heia innenfor strandområdet. Det er lagt kloakk og anlagt veg helt ned til stranda. Inngrepene forringer området kvaliteter. Økt aktivitet relatert til hyttefeltet kan true området verdier. Det bør tas hensyn til området spesielt ved aktivitet og transport mellom stranda og enden av vegen.

317 Skjellholmen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: A

Areal (daa): 193

UTM: NR 290,734

Kartblad: 1522 IV

Havstrandområdet som omfatter både Skjellholmen, nordlige del av Islandsvika og Trollhaugfjæra nordover mot Hellem kai. Verdiene ligger i første rekke i en velutviklet strandsump, men det inngår også strandeng og rike strandberg innenfor det avgrensede arealet. Tindvedkrattet (*Hippophaë rhamnoides*) i området er et av de største i Bjugn. Både svært høge trær (opptil 5 m) og gamle busker finnes. Småbusker av tindved finnes spredt over en større del av området. Strandsumpen er sterkt brakkvasspreget. Den er artsfattig med mye

flaskestarr, duskull og dikeminneblom (*Carex rostrata*, *Eriophorum angustifolium*, *Myosotis laxa* ssp. *cespitosa*), men har intakt hydrologi. Det er storfebeite i området. Strandenga består av to hoveddeler - én dominert av rustsivaks og fjøresivaks (*Blysmus rufus*, *Eleocharis uniglumis*) og én del med hestehavre (*Arrhenatherum elatius*) og andre høge urter som strandkvann og enghavre (*Angelica archangelica* ssp. *litoralis*). Tangvollene virker ustabile. Andre interessante arter er ishavstarr, bleiksoete, havbendel, saftmelde og ålegras (*Carex subspathacea*, *Gentianella aurea*, *Spergularia maritima*, *Suaeda maritima*, *Zostera marina*). Storfebeite uten for høg belastning er en fordel for bevaring av områdets verdier.

318 Sandnesvågen V

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):

Kantkratt

Verdi: B

Areal (daa): 11

UTM: NR 369,807

Kartblad: 1522 I

Kantkratt på vest- og nordsida av Sandnesvågen. Krattvegetasjonen består av omfattende tindvedkratt (*Hippophaë rhamnoides*), men roser (*Rosa* spp.) finnes også. Tindvedbuskene varierer nokså mye i størrelse og alder. Dette viser at området er i kontinuerlig utvikling. Enkelte brygger bryter opp området. Dessuten finnes noen bratte berg med liten krattvegetasjon. Området har større verdi enn 319 Sandnesvågen Ø og utgjør et østvendt supplement til 158 Bålfjordvågen. Forvaltning av området må ta hensyn til at det ligger tett inntil både veg, hus og brygger.

319 Sandnesvågen Ø

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):

Kantkratt

Verdi: B

Areal (daa): 3

UTM: NR 370,805

Kartblad: 1522 I

Kantkratt som strekker seg på begge sider av vegen fra Sandnesbrua og østover langs Sandnesvågen. I likhet med 318 Sandnesvågen V, er dette også kantkratt som i første rekke preges av tindved (*Hippophaë rhamnoides*). Krattene er mindre varierte og ikke så velutvikla som de på andre sida av vågen. En større veg skjærer gjennom området. Den bryter opp forekomsten i nokså stor grad. Dessuten grenser området til hus og brygger.

320 N for Drilen

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):

Kantkratt

Verdi: C

Areal (daa): 6

UTM: NR 364,814

Kartblad: 1522 I

Langstrakt, smalt kantkratt av tindved (*Hippophaë rhamnoides*) nord for garden Drilen. Området ligger inntil veg og er under 20 m bredt. Tindvedbuskene varierer ganske mye i størrelse og alder, og krattet virker nokså velutvikla. Området ligger helt inntil grusvegen til Vallersundet. Det bør tas hensyn til krattet ved vedlikehold av vege.

321 Brygghaugen

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):

Sørvendt berg og rasmark

Verdi: A

Areal (daa): 3

UTM: 367,814

Kartblad: 1522 I

Dette kalkberget ligger rett sørvest for Vallersund gard. Berget er eksponert mot sørøst og ligger tett inntil vege til Vallersundet. Berget har en uvanlig artssammensetning. Norsk timian (*Thy-*

mus praecox ssp. *arcticus*, DC) preger berget, andre arter er liljekonvall, kantkonvall og labbmose (*Convallaria majalis*, *Polygonatum odoratum*, *Rhytidium rugosum*) (figur 9). Spesielt kombinasjonen norsk timian og kantkonvall er uvanlig. Det bør tas hensyn til området ved vedlikehold av vege.

322 Hyllneset

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 12

UTM: NR 369,823

Kartblad: 1522 I

Disse vesteksponerte bergene ligger rett nord for Vallersund gard på østsida av Vallersundet. Bergene har ganske liten helningsgrad. Området deles i to av brua til Valsøya. Forekomst av norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC) både nord og sør for brua. Andre arter er rundskolm, kystbergknapp, labbmose (*Anthyllis vulneraria*, *Sedum anglicum*, *Rhytidium rugosum*) foruten vanlige strandbergarter. Da bergene ligger tett inntil bru og veg vil faren for ytterligere inngrep være relativt stor. Unødig tilrettelegging for friluftsliv og annet bør unngås.

Figur 9. Kantkonvall (*Polygonatum odoratum*) på kalkberg i område 321 Brygghaugen rett sør for Vallersund gard. På bildet ses også norsk timian og rundskolm (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, *Anthyllis vulneraria*). T. Prestø juni 2001.

323 Urda - Plassen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 6

UTM: NR 367,823

Kartblad: 1522 I

Østeksponte, bratte berg på vestsida av Vallerundet. Området deles i to av brua til Valsøya. Forekomst av vårmure (*Potentilla neumanniana*). Verdiane i området er i første rekke knyttet til bratte berg, men det er nødvendig å være bevisst verdiane ved forvaltning av området.

324 Kortneset

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 1

UTM: NR 360,814

Kartblad: 1522 I

Forekomst av norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC) på en liten odde på østsida av Vallerundet et stykke vest for Drilen gard. Denne forekomsten av norsk timian kan være en av dem som O.A. Høeg fant i 1926-27. Området er lite og ytterligere utbygging i området bør unngås.

325 Tinnvika

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 12

UTM: NR 359,825

Kartblad: 1522 IV

Som navnet tilsier, så finnes tindved (*Hippophaë rhamnoides*) på disse strandbergene. Det er grunn til å tro at tindveden har hatt videre utbredelse i området tidligere da den har gitt opphav til stedsnavnet. Størrelsen på tindvedbuskene begrenses av det tøffe klimaet den eksponerte lokaliseringen mot Gjesingfjorden medfører. Det er bare et par små holmer som beskytter bergene mot den åpne fjorden. På de litt mer beskytta strandbergene lenger inn i vika finnes vårmure (*Potentilla neumanniana*). Området beites av sau og storfe. Såfremt beitetrykket ikke økes særlig, er beite sannsynligvis bare en fordel for områdets verdier. I sør grenser området mot 368 Brandhaugen.

326 Herstadbukta Ø

Kulturlandskap: Naturbeitemark (D04)

Verdi: C

Areal (daa): 9

UTM: NR 343,780

Kartblad: 1522 IV

Naturbeitemark innerst i Herstadbukta (Leirvika på M711-kart). Området beites fortsatt, sannsyn-

ligvis mest av storfe. i sør grenser området mot sjøen (Koet) og her finnes interessante overganger mellom beita strandeng og engtyper mindre påvirket av saltvatn. Sig fra dyrka eng kan på sikt utgjøre en trussel mot beitemarka. Fortsatt beite er en forutsetning for bevaring av områdets kvaliteter.

327 Herstadbukta N

Skog: Gammel lauvskog (F07)

Verdi: A

Areal (daa): 10

UTM: NR 341,780

Kartblad: 1522 IV

På nordsida av Herstadbukta (Leirvika på M711-kart) ligger en liten skog med osp (*Populus tremula*). Skogen er ei smal stripe gammel ospeskog i ei bratt, østekspontert li. Flere av trea er åpenbart gamle, selv om de ikke er spesielt store. I skogen forekommer skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC), i tillegg til vanlig blåfiltlav, glattvrenge, kystvrenge og stor ospeildkjuke (*Degelia plumbea*, *Nephroma bellum*, *N. laevigatum*, *Phellinus populicola*) på osp. Sølvnever (*Lobaria amplissima*) vokser på berg i området. Området er lite og sårbart. Samtidig ligger det i ei bratt li. Det er neppe interessant å hogge ut trea.

328 Herstan

Kulturlandskap: Naturbeitemark (D04)

Verdi: A

Areal (daa): 17

UTM: NR 342,776

Kartblad: 1522 IV

Naturbeitemark på halvøya Herstan ved Herstadbukta (Leirvika på M711-kart). Halvøya har aktivt storfebeite. Nederst i området, mot sjøen (Koet) inngår også noen kalkrike strandberg med blant annet en liten forekomst av norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC). Fortsatt beite er en forutsetning for bevaring av de biologiske verdiane i området.

329 Strand ved Dynvika

Kyst og havstrand: Sandstrender (G04)

Verdi: A

Areal (daa): 17

UTM: NR 344,775

Kartblad: 1522 IV

Innerst i Dynvika ligger ei velutvikla sandstrand. Stranda består for det meste av fin sand, inkludert skjellsand, og lite steiner. Skjellsanda fortsetter også innover land, i 330 Berg ved Dynvika. Forekomsten av vanlig strandreddik (*Cakile maritima* ssp. *maritima*) er stabil og har blitt registrert gjen-

nom flere tiår. Andre arter i området er strandmelde, strandarve og sandslirekne (*Atriplex littoralis*, *Honkenya peploides*, *Polygonum raii* ssp. *norvegicum*). Selve strandområdet har kun lokal verdi, men nærheten til og sammenhengen mot område 42 Val - Dynvika, 330 Berg ved Dynvika og 331 Valseidet NV hever den biologiske verdien av området. Stranda ligger tett inntil veg og framstår som særlig attraktiv for camping og friluftsliv. Det bør føres kontroll med bruken av området i rekreasjonsøyemed, men normal bruk som badestrand regnes ikke som en trussel mot de påviste verdiene.

330 Berg ved Dynvika

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa): Flere typer rasmark, berg, kantkratt

Verdi: A

Areal (daa): 43

UTM: NR 333, 776

Kartblad: 1522 IV

Bergene innerst i Dynvika og nord for denne består av kalkstein. I tillegg ligger det skjellsand over større deler av området. Dette gir grunnlag for en rekke kalkkrevende arter, og området er svært artsrikt, størrelsen tatt i betraktning. Kombinasjon sørvendte kalkberg og en større skjellsandforekomst gir grunnlag for en stor bestand av

norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC), en rekke tuer av vårmure (*Potentilla neumaniana*) og andre interessante arter som enghavre, hårstarr, granmose og labbmose (*Avenula pratensis*, *Carex capillaris*, *Abietinella abietina*, *Rhytidium rugosum*). Knegras og en mulig enkorntvebladmose (*Danthonia decumbens*, *Scapania* cf. *degenii*) kan også nevnes.

Norsk timian finnes over store deler av området, mens vårmure i første rekke er knytta til bergene på østsida av vegen. Nede i det gamle sandtaket ved vegen er det pionérsamfunn med kalkkrevende moser. Norsk timian inngår også her. Sammen med de andre områdene på Valseidet og ved Dynvika utgjør området et svært verdifullt landskap for biologisk mangfold. I tillegg kommer områdets verdifulle kulturminner og randmorenen som stenger Koet mot vest.

Videre uttak av sand i området må unngås. Eventuelle endringer av vegbanen bør skje med stor forsiktighet, spesielt stor varsomhet må utvises ved bergene på østsida av vegen. Ved eventuelle utbedringer av vegen som går gjennom området og mot vest bør det utvises stor forsiktighet (figur 10).

Området grenser mot 42 Val - Dynvika og 329 Strand ved Dynvika.

Figur 10. Parti fra Dynvika mot sør. Til venstre ses sandstranda som utgjør område 329 Strand ved Dynvika. De kalkrike bergene ligger innen område 330 Berg ved Dynvika. Bildet viser også sanduttak og vegen som går gjennom område 330. T. Prestø juni 2001.

331 Valseidet NV

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Sørvendt berg og rasmark

Verdi: A

Areal (daa): 4

UTM: NR 335,774

Kartblad: 1522 IV

Vårmure og norsk timian (*Potentilla neumannina*, *Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC) finnes også her, i likhet med bergene i område 330 Berg ved Dynvika, men bestandene er små. Forekomsten av vårmure var i 2000 kun to individ. Også andre interessante kalkkrevende arter finnes. Funn av de to rødlista soppene hvit køllesopp (*Clavaria acuta*, DC, 1993, NR 33 77) mellom moser på skjell-sand og spissvokssopp (*Hygrocybe persistens*, DC, 1979) på berg i matte av labbmose (*Rhytidium rugosum*) nordvest for Dynvika kan være knyttet til 42 Val - Dynvika. Endringer av veg-banen som ligger tett inntil området, kan ødelegge bergene. Gjengroing av området med lauvtre kan ikke utelukkes på sikt.

Området ligger mellom 329 Strand ved Dynvika, 218 Valseidet og 42 Val - Dynvika.

332 Storskardet

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Kantkratt

Verdi: C

Areal (daa): 4

UTM: NR 396,803

Kartblad: 1522 I

Kantkratt i Storskardet ved vegen mellom Jøs-sundstraumen og Jøssund kirke. Området er i første rekke tatt med på grunn av forekomsten av tindved (*Hippophaë rhamnoides*). Tindvedkrattene her ligger høyere over havet enn de fleste (alle?) andre forekomster på Fosen. Tindvedbuskene står bemerkelsesverdig på rekke, omtrent som om de skulle være planta, omtrent 10 m fra et gammelt steingjerde. Krattene er i dårlig kondisjon og kan være på veg ut på grunn av konkurranse og ut-skygging fra omkringliggende busker og trær. I tillegg til tindved finnes også flere velutvikla kratt av roser (*Rosa* spp.) i området. Berggrunnen er kalkrik, og området har potensiale som kalkskog på sikt, men vurderes som mindre verdifullt i dag da den planta furuskogen er relativt ung. Tindvedkrattene kan være på veg ut som et resultat av suksjon. Dersom de skal opprettholdes, kan fjerning av omkringliggende trær og busker forsøkes.

333 Småhaugan

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Sørvendt berg og rasmark

Verdi: A

Areal (daa): 17

UTM: NR 321,774

Kartblad: 1522 IV

Kalkberg sørøst for Kråkvik. Klassifisering av området kan diskuteres, men her velges sørvendt berg og rasmark for å framheve at det har mange sparsomt vegetasjonsdekte berg med relativt liten saltpåvirkning. Alternative klassifiseringer er kalkrike strandberg og naturbeitemark (området beites av storfe). Det er på bergene i de vestre og midtre deler av området de mest interessante artene vokser. Her er det også en mindre bestand av vårmure (*Potentilla neumanniana*). En mindre forekomst av vårmure ble også påvist i den smale utløperen mot øst. Andre arter er marinøkkel, bergfrue og labbmose (*Botrychium lunaria*, *Saxifraga cotyledon*, *Rhytidium rugosum*). Fortsatt beite i området (omtrent med dagens omfang) vil hindre at det gror igjen med trær og busker.

334 Kråkberget

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Sørvendt berg og rasmark

Verdi: A

Areal (daa): 5

UTM: NR 320,775

Kartblad: 1522 IV

Bergene i den sørvendte delen av kollen Kråkberget øst for Kråkvik er voksested for vårmure (*Potentilla neumanniana*) og flere andre interessante arter. Også her finnes de kalkkrevende artene eng-havre, marinøkkel og labbmose (*Avenula pratensis*, *Botrychium lunaria*, *Rhytidium rugosum*). Området er lite og ligger inntil både veg, dyrka mark og plantefelt med fremmede barte. Vårmuren vil være svært utsatt ved eventuell regulering av veg-banen. Bergene må holdes frie for trær og busker, spesielt bør en unngå at barte etablerer seg.

335 Skipparvikholmen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 4

UTM: NR 319,785

Kartblad: 1522 IV

Den sørlige delen av Skipparvikholmen består av kalkrike strandberg. Selve holmen er kun undersøkt gjennom kikkert. Forekomstene av rødlistearten norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC) og kystbergknapp (*Sedum anglicum*) ble identifisert fordi feltarbeidet ble utført midt i blomstringstida for artene. Det er liten sjanse for at gran etablerer seg ute på strandbergene, men rett nord for bergene er det et mindre granplantefelt.

336 N for Rabben

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):

Kantkratt

Verdi: C

Areal (daa): 2

UTM: NR 320,780

Kartblad: 1522 IV

Kantkratt innerst i Skipparvika, nord for garden Rabben. Tindved (*Hippophaë rhamnoides*) dominerer krattet, men roser (*Rosa* spp.) finnes også. Opptil 3,5 m høge busker av tindved finnes, men variasjonen i størrelse og alder er nokså stor. Området er lite og grenser delvis mot innmark.

337 Skipparvika

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: C

Areal (daa): 42

UTM: NR 316,780

Kartblad: 1522 IV

Fattig kystlynghei i den sørlige delen av Skipparvika. I vest avgrenses området av et steingjerde; i nord og øst mot hhv. fattige strandberg og dyrka mark. Typiske arter i området er bråtestarr, klokkelyg og nattfiol (*Carex pilulifera*, *Erica tetralix*, *Platanthera bifolia*). Området har ikke større fysiske inngrep. Lite beitet de senere år, og det er nokså lenge siden området har vært brent. I området er det få planta individ av fremmede barte sammenlignet med de fleste andre lyngheiområdene på fastlandet i Bjugn. Forvaltning av området bør ses i sammenheng med de andre lyngheiområdene på fastlandet i Bjugn.

338 Øver Vågan

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: C

Areal (daa): 78

UTM: NR 313,775

Kartblad: 1522 IV

Relativt fattig kystlynghei vest og nord for garden Øver Vågan. Heia har få inngrep, men grenser inn mot standplass for Forsvaret. Heia er middels artsrik, med enkelte rikere sig, men er relativt lite beita. Typiske arter er mjølbær, stivstarr, klokkelyg, nattfiol og sumptorvmose (*Arctostaphylos uva-ursi*, *Carex bigelowii*, *Erica tetralix*, *Platanthera bifolia*, *Sphagnum palustre*). Dette er et av de få lyngheiområdene i låglandet på fastlandet i Bjugn som er uten særlige fysiske inngrep. Det er spesielt fraværet av plantinger av fremmede barte som trekker området verdi opp. Økt beite og skjøtsel gjennom brann vil styrke de biologiske verdiene i området.

339 Oterhaugen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 16

UTM: NR 329,790

Kartblad: 1522 IV

Oterhaugen er en liten kolle ved sjøen nord for garden Rabben, vest for Tøllefsvik. På Oterhaugen er en forekomst av norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC) og enkelte andre kalkkrevende arter.

Oterhaugen grenser i øst mot naturbeitemarka 340 N for Rabben.

340 N for Rabben

Kulturlandskap: Naturbeitemark (D04)

Verdi: B

Areal (daa): 93

UTM: NR 331,789

Kartblad: 1522 IV

Naturgjødsla beitemark fra Rabben og østover mot Tøllefsvik (figur 11). I vestre deler er det storfebeite, mens det er sauebeite i øst. Berggrunnen i området er fattig og gjør at artsutvalget er trivielt, særlig gjelder dette de vestre deler. Midtpartiet er lite beita senere år, mens de østre delene utgjør ei meget godt skjøtta naturbeitemark. De vestre delene av området er smale og grenser i sør mot dyrka mark og i nord mot sjøen. De østre delene utgjør et mer helhetlig økosystem. Fortsatt beite og skjøtsel av området er en forutsetning for bevaring av områdets kvaliteter som naturbeitemark. Beitetrykket bør økes i midtpartiet. Området grenser mot 339 Oterhaugen.

341 Nordneset - Naglen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: A

Areal (daa): 36

UTM: NR 332,794

Kartblad: 1522 IV

Strandbergene rundt hele Nordneset og nordover mot Naglen utgjør et langstrakt, men særlig interessant kystparti. Både kalkrike og kalkfattige strandberg finnes, men førstnevnte dominerer. Langs strekningen finnes en rekke forekomster av norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC) (figur 12). Grovt sett kan disse deles i sju separate bestand, men av praktiske årsaker er disse knyttet sammen til ett område. På strandbergene er kystbergknapp (*Sedum anglicum*) svært vanlig sammen med blåstarr, koppervrangmose og klipperagg (*Carex flacca*, *Bryum alpinum*, *Ramalina siliquosa*). I området inngår også sandstrender, dels med mye vanlig strandreddik (*Cakile mariti-*

Figur 11. Naturbeitemark i område 340 N for Rabben. Jordsmonnet er fattig. Området beites av sau. T. Prestø juni 2001.

Figur 12. Norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*) på rike strandberg i område 341 Nordneset – Naglen. T. Prestø juni 2001.

ma ssp. *maritima*). Det er naturlig at bestandene av norsk timian forvaltes som én stor forekomst. Ytterligere inngrep på strandbergene må unngås. Området grenser mot 342 V for Tøllefsvika.

342 V for Tøllefsvika

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 6

UTM: NR 333,792

Kartblad: 1522 IV

Området er ei stor sandstrand vest for garden Tøllefsvika. Bak sandstranda er det en større, velutvikla tangvoll. Soneringen fra de sublittorale tangsamfunnene og opp til den flerårige tangvollen i bakkant av stranda er bra. I øst avgrenses området mot innmark.

Området grenser mot 341 Nordneset - Naglen.

343 Oksmyra

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Kantkratt

Verdi: C

Areal (daa): 5

UTM: NR 339,788

Kartblad: 1522 IV

Et lite område omkring vegen på Oksmyra midt mellom Melgården og Tøllefsvika. Kantkrattet domineres av tindved (*Hippophaë rhamnoides*), men roser (*Rosa* spp.), svartvier og istervier (*Salix myrsinifolia*, *S. pentandra*) forekommer også. Berggrunnen er kalkrik og skjellsand kommer i tillegg. Områdets verdi har sannsynligvis vært større tidligere, før oppdyrking og gjengroing av tilgrensende areal.

344 Melgården

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Kantkratt

Verdi: C

Areal (daa): 6

UTM: NR 342,788

Kartblad: 1522 IV

Kantkratt langs riksveg 721 øst for Melgården. Tindved (*Hippophaë rhamnoides*) dominerer krattet. Området er mindre verdifullt enn andre tilsvarende kantkratt i Bjugn. Området er fuktig. Økt beiteaktivitet kan være nødvendig for å hindre gjengroing med trær.

345 Haldorhamn

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: B

UTM: NR 341,796

Kartblad: 1522 IV

Fattig lynghei omkring toppen og i sørskråningen av kollen sør for Haldorhamn. Området har spor etter brann. Ifølge lokal kilde er brann antakelig påsatt med vilje flere ganger i nyere tid. Fortsatt brann med regelmessig intervall må vurderes som et aktivt skjøtselstiltak sammen med økt beite-trykk.

Området har ikke egen kartfigur.

346 SV for Haldorhamn

Kulturlandskap: Flere typer innen kulturlandskap (D99)

Verdi: B

Areal (daa): 18

UTM: NR 337,797

Kartblad: 1522 IV

Et interessant kulturlandskapsområde et stykke sørvest for Haldorhamn og nord for Tøllefsvika. Kombinasjonen av natulig gjødsla beitemark og fattig kystlynghei på så vidt lite areal er uvanlig. Begge naturtypene beites av storfe. Dette hever verdien, og fortsatt beite er en forutsetning for bevaring av områdets verdier. Beitestrykket må vurderes nøye da arealet er lite.

347 N for Drilsvika

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa):
Sørvendt berg og rasmark

Verdi: A

Areal (daa): 4

UTM: NR 353,804

Kartblad: 1522 I, 1522 IV

I bergene nordvest for garden Drilsvika er det en mindre forekomst av norsk timian (*Thymus praecox* ssp. *arcticus*, DC). Bergene er en blanding av kalkrike og mer kalkfattige bergarter, men suksessjonen har gjort at mye av bergene er dekket med tykk humus. Andre nevneverdige arter i området er hvitfrytle, brunrot og narremose (*Luzula luzuloides*, *Scrophularia nodosa*, *Pseudoscleropodium purum*). Faren for gjengroing med ulike lauvtre er absolutt tilstede. Forekomsten av norsk timian er liten og sårbar.

Området grenser mot 348 Drilsvika.

348 Drilsvika

Kyst og havstrand: Sandstrender (G04)

Verdi: C

Areal (daa): 14

UTM: NR 353,803

Kartblad: 1522 I, 1522 IV

Stor sandstrand vest for garden i Drilsvika. Området ligger over det normale flomålet, men oversvømmes nok regelmessig ved springflo. Skjellsand inngår i sandstranda. På stranda er den en

stor forekomst av torada bygg (*Hordeum distichion*) som ser ut til å være stabil. I området er det også mye smårørkvein og jordrøyk (*Calamagrostis stricta*, *Fumaria officinalis*). I den nordlige delen har det blitt tatt ut store mengder sand, også de senere årene. Fortsatt uttak av sand vil ødelegge områdets samla verdi som sandstrand. Dessuten kan ytterligere sanduttak påvirke områdets stabilitet og i verste fall kan strandsystemet kollapse.

Området grenser i nord mot de sørvendte bergene 347 N for Drilsvika.

349 V for Sandvika

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: C

Areal (daa): 24

UTM: NR 322,785

Kartblad: 1522 IV

Fattig lynghei i den vestre delen av Sandvika, mot Skipparvikholmen. Lyngheia er uten nevneverdige tekniske inngrep. Bartreplantinger mangler i området. I øst grenser området mot hyttefelt. Området har fortsatt bra potensiale for restaurering dersom beiteaktiviteten økes og brann gjeninnføres som skjøtselstiltak.

350 S for Sandvika

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: C

Areal (daa): 67

UTM: NR 325,780

Kartblad: 1522 IV

Fattig kystlynghei sør for Sandvika mot Bakka-varden. Området har få fysiske inngrep. Bartreplantinger ser ut til å mangle i området. Enkelte litt rikere partier finnes. Lengst i sør preges området av gjengroing med bjørk og andre lauvtre, men restaureringspotensialet er fortsatt brukbart. Området er relativt stort, og verdien kan økes gjennom skjøtsel i form av beite og brann.

Bortsett fra dette området og 349 V for Sandvika preges landskapet i denne delen av Bjugn av en rekke nyere inngrep, hvorav hyttebygging og omfattende plantefelt av bartre er de mest fram-tredende.

351 Valsneset SV

Kyst og havstrand: Flere typer kyst/havstrand (G99)

Verdi: B

Areal (daa): 17

UTM: NR 302,765

Kartblad: 1522 IV

Dette området ligger lengst sør på Valsneset. Både kalkrike strandberg og noen flekker av rik strand-

sump inngår i området. Vegetasjonen er ganske artsrik med blant annet hårstarr, loppestarr, lodnerublom, bleiksoete, vill-lin, dvergjamne og fjell-frøstjerne (*Carex capillaris*, *C. pulicaris*, *Draba incana*, *Gentianella aurea*, *Linum catharticum*, *Selaginella selaginoides*, *Thalictrum alpinum*), men det er kystbergknapp (*Sedum anglicum*) som preger området.

Området grenser i nord mot 354 Valsneset SØ.

352 Sump på Valsneset

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 6

UTM: NR 304,769

Kartblad: 1522 IV

En meget spesiell, rik strandsump på nordsida av Valsneset. Området strekker seg fra strandbergene og ca. 50 m innover land. Tiggersoleie (*Ranunculus sceleratus*) dominerer sumpen (figur 13), men hestehavre, sumpkarse, gulstarr, mjuksivaks og grøftsoleie (*Arrhenatherum elatius*, *Cardamine pratensis* ssp. *dentata*, *Carex flava*, *Eleocharis mamillata* ssp. *mamillata*, *Ranunculus flammula*) og andre interessante arter forekommer også. Rett øst for området ligger en avfallsplass for organisk avfall. Det er uklart i hvilken grad sigevann fra avfallsplassen påvirker sumpområdet. Dette bør undersøkes nærmere.

Området grenser mot 353 Valsneset NV i vest.

353 Valsneset NV

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 5

UTM: NR 303,769

Kartblad: 1522 IV

Strandeng på nordsida av Valsneset. Området ligger på kalkrikt berg. I tillegg ligger det skjellsand under humusen. Blåstarr (*Carex flacca*) dominerer enga. Andre krevende arter er hårstarr, gulstarr, engstarr, nebbstarr, loppestarr, bleiksoete og markfrytle (*Carex capillaris*, *C. flava*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. pulicaris*, *Gentianella aurea*, *Luzula campestris*).

I nord grenser området mot 352 Sump på Valsneset (figur 14).

354 Valsneset SØ

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump (G05)

Verdi: B

Areal (daa): 29

UTM: NR 303,765

Kartblad: 1522 IV

Strandeng på kalkrikt berg og med lag av skjell-

Figur 13. Tiggersoleie (*Ranunculus sceleratus*) i rik strandsump i område 352 Sump på Valsneset. T. Prestø juni 2001.

Figur 14. Rik strandsump i område 352 Sump på Valsneset. T. Prestø juni 2001.

sand. Valsneset SØ grenser til 351 Valsneset SV og ligger innenfor (nordøst for) dette området. Dette er den eneste noenlunde velutvikla strandenga på Valsneset. Enga ligger noe beskytta, nærmest i en liten forsenkning. Dette gir enga et noe sumpaktig preg og danner grunnlag for gulstarr, småvasssoleie og grøftsoleie (*Carex flava*, *Ranunculus aquatilis*, *R. flammula*). I nord er det inkludert små engareal som i mindre grad påvirkes av saltvatn. Dette arealet bidrar sterkt til at artsrikdommen på neset er relativt stor. Her vokser blant annet blåstarr, engstarr og loppestarr (*Carex flacca*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*). Området beites regelmessig. I nord grenser området mot antenneanlegg og en større bygning. Ytterligere utbygging av anlegg på Valsneset vil fort komme i konflikt med flere av de viktige naturtypeområdene. Fortsatt beite vil være viktig for bevaring av strandengas kvaliteter.

355 N for Solheim

Kyst og havstrand: Tangvoller (G06)

Verdi: B

Areal (daa): 8

UTM: NR 306,769

Kartblad: 1522 IV

Tangvoller på nordsida av Valsneset nordvest for den nedlagte plassen Solheim. I begge de to buktene finnes variasjon fra ferske, meldedominerte tangvoller til etablerte flerårsvoller med tett vegetasjon. Strandmelde (*Atriplex littoralis*) er vanlig i området.

356 Svartvasstjønn

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

Areal (daa): 210

UTM: NR 528,833

Kartblad: 1522 I

Gammelskogsområde ved den lille Svartvasstjønn på grensa mot Åfjord kommune. Området er ikke detaljundersøkt, bare studert i kikkert på avstand. Skogstrukturen vitner om gammel skog. Området bør absolutt undersøkes nærmere da det ikke ligger langt fra de deler av 60 Nyvassdalen hvor det er gjort interessante funn av vedboende sopp. Skogområdet ligger fra 200 moh. og oppover, så sannsynligheten for å finne sjeldne arter i lungenever-samfunnet er liten, men kan ikke utelukkes helt. Inventering av området kan vise om det har større enn lokal verdi.

357 Lysøya – Gåsholmen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: B

Areal (daa): 10

UTM: NR 413,840

Kartblad: 1522 I

Kalkrike strandberg langs Lysøysundet. Området er dårlig undersøkt. Den regionalt sjeldne trefingersildre (*Saxifraga tridactylites*) er observert i området for noen år siden. Området er lite og sårbart og ligger inntil veg, bebyggelse og dyrka mark.

358 NØ Lysøya

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: B

Areal (daa): 10

UTM: NR 428,850

Kartblad: 1522 I

Strandbergene fra Lysøysundet lykt og sørover langs Lysøysundets vestsida er kalkrike. Området ligger utsatt til i utkanten av bebyggelsen på Lysøya. Samtidig er det klart at den regelmessige forstyrrelsen som området opplever ikke skader områdets verdier - kanskje heller motsatt.

359 Lysøya - Øra

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: B

Areal (daa): 6

UTM: NR 421,847

Kartblad: 1522 I

Velutvikla strandbergvegetasjon ved innløpet til Lysøyvågen. Rett innenfor bergene er det en større forekomst av den interessante kulturbetinga marianøkleblom (*Primula veris*). Området er lite og ligger utsatt til i nærheten av bebyggelse.

360 Vikavatnet

Ferskvatn/våtmark: Kalksjøer (E07)

Verdi: C

Areal (daa): 272

UTM: NR 444,818

Kartblad: 1522 I

Vikavatnet er en kalksjø (14 moh.) øst for Holkjela. Vegetasjonen i vatnet er mangelfullt undersøkt, men ser ut til å være best utviklet i vestre deler. Her er det blant annet et større bestand av sjøsivaks (*Schoenoplectus lacustris*). Flytevegetasjonen og botnvegetasjonen bør undersøkes nærmere for å vise om området har større verdi.

361 S for Vikavatnet

Skog: Bekkekløfter (F09)

Verdi: B

Areal (daa): 46

UTM: NR 444,818

Kartblad (711): 1522 I

Bekkekløft i den nordvendte lia sør for Vika-

vatnet. Området er kalt Trollholan på ØK. Tre-sammensetningen i området varierer med både gran og ulike lauvtre. Skogtypene er en blanding av storbregneskog, høgstaudeskog og noe småbregneskog. Dessuten forekommer mye stein og bergvegger. Området er ikke undersøkt i detalj, men plukket ut på grunnlag av forekomsten av dronningmose (*Hookeria lucens*).

362 Stokkmyrlia

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 51

UTM: NR 431,827

Kartblad: 1522 I

Innerst i Holkjela ligger denne sørøsteksponerte lia. Området strekker seg fra sjøen og oppover lia, mot vegen. Hele området består av produktiv skog, men den østre delen har høyere bonitet enn den vestre. Hassel (*Corylus avellana*) forekommer over hele området, til dels kratt med grove stammer. Også en rekke andre treslag finnes i lia.

363 Breiskardet

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 117

UTM: NR 440,834

Kartblad: 1522 I

Hasselskog nordøst for Holkjela. Vegetasjonen i feltsjiktet er svært rik og gjenspeiler den kalkrike berggrunnen. Lundgrønnaks (*Brachypodium sylvaticum*) finnes flere steder langs lia, men den største forekomsten er i selve Breiskardet. Interessante sopp i området er kratersopp (*Amphinema byssoides*) og *Sistotrema diademiferum*. Selve skaret er den mest verdifulle delen av området, og dermed viktigst å ta vare på.

364 Ø for Åsgården

Skog: Gammel lauvskog (F07)

Verdi: A

Areal (daa): 6

UTM: NR 361,711

Kartblad: 1522 I

Forekomst av gammel, grov ospeskog rett nordøst for Åsgården mot Bergheim. I skogen vokser skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC) på osp (*Populus tremula*) sammen med lungenever og kystvrenge (*Lobaria pulmonaria*, *Nephroma laevigatum*). Området er lite og sårbart overfor hogst, andre inngrep og naturlige forstyrrelser der det ligger tett inntil Brandvikvegen og like nord for Bjugn fjorden. Området bør ligge som en nøkkelbiotop med minst mulig inngrep.

365 SV for Mølnargården

Skog: Gammel lauvskog (F07)

Verdi: A

Areal (daa): 6

UTM: NR 369,713

Kartblad: 1522 I

Et lite holt med ospeskog sørøst for Mølnargården mot Soffibekken. Området grenser mot Brandvikvegen, men ligger på nedsida av denne. Skogen har mange gamle, grove osper. Forekomst av skorpefiltlav (*Pannaria ignobilis*, DC) på osp (*Populus tremula*), sammen med blant annet lungenever, skrubbenever, glattvrenge og kystvrenge (*Lobaria pulmonaria*, *L. scrobiculata*, *Nephroma bellum*, *N. laevigatum*). Da området er lite, må det regnes som sårbart overfor hogst, andre inngrepstyper og naturlige forstyrrelser (for eksempel vindfelling). Mølnargården er registrert som verdifullt kulturlandskap. Kilde: Kristiansen 1994

366 Båtvikfjellet

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 79

UTM: NR 360,785

Kartblad: 1522 I

Dette edellauvskogsområdet ligger på sørsida av Båtvikfjellet (kalt Middagsfjellet på M711-kart), på nordsida av Koet. Området kan sammenlignes med 214 Skjervikfjellet, men det er mindre og vegetasjonen gjennomgående noe fattigere. Hasselkrattene (*Corylus avellana*) er derimot av omtrent samme struktur og alder. Lokalt for den svært sjeldne soppen *Tubulicium vermiferum*, men også andre sopper som einerlørsopp (*Amylostereum laevigatum*), snømusling (*Cheimonophyllum candidissimum*), *Trechispora* cf. *microspora* og *Trichobelomium obscurum*.

367 NØ for Bålfjord

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa): Flere typer rasmark, berg, kantkratt

Verdi: A

Areal (daa): 5

UTM: NR 364,804

Kartblad: 1522 I

Kombinasjon av sørvendte kalkberg, kantkratt og naturbeitemark fra vegkrysset øst for Bålfjord og nordover. Forekomst av vårmure (*Potentilla neu-manniana*) i kalkbergene. Krattvegetasjonen består av tindved, hassel og roser (*Hippophaë rhamnoides*, *Corylus avellana*, *Rosa* spp.). Uklart om området beites noe særlig. Det er viktig for forekomsten av vårmure at bergene ikke gror igjen med lauvkratt.

368 Brandhaugen

Kulturlandskap: Naturbeitemark (D04)

Verdi: B

Areal (daa): 247

UTM: NR 358,822

Kartblad: 1522 I

Brandhaugen er ei større naturbeitemark omtrent midt på Valsøya. Området brukes til storfebeite og er etter all sannsynlighet blitt det i lang tid. Kontinuiteten som naturbeitemark er lang. Detaljerte undersøkelser ble ikke foretatt i området på grunn av inngjerding, men dette bør gjøres, kanskje primært på høsten i et bra soppår. Fortsatt beite er en forutsetning for bevaring av området struktur og kvaliteter.

I sør grenser området mot 55 Valsøya – Kobb-skerhaugen og i nord mot 325 Tinnvika.

369 Tranøyas N-side

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg (G09)

Verdi: C

Areal (daa): 48

UTM: NR 381,828

Kartblad: 1522 I

Hele den nordlige delen av Tranøya består åpenbart av kalkstein. Det gjør sannsynligvis resten av øya også. Området er kun studert i kikkert og på kart, men bør absolutt undersøkes nærmere da det kan være viktig eller svært viktig. Det er et gardsbruk på øya. Vegetasjonen er preget av beite. Det kan vise seg at området heller har regional eller nasjonal verdi.

370 Eidsfjellet N

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 228

UTM: NR 420,662

Kartblad: 1522 II

Hassel (*Corylus avellana*) forekommer spredt over hele den sørlige delen av Eidsfjellet, med unntak av Trillsteinvika (jf. 38 Eidsberget). Stedvis finnes også noen små busker av alm (*Ulmus glabra*). Arealet omkring den nedlagte plassen Risvika har ikke spesielle kjente verdier. Området bør undersøkes nærmere.

Området grenser mot 38 Eidsberget og 51 Eidsbukta.

371 Dueskardfjellet

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 53

UTM: NR 520,730

Kartblad: 1522 I

En middels stor forekomst av alm og hassel (*Ulmus glabra*, *Corylus avellana*) på nordsida av Dueskardfjellet. Med unntak av de vestligste deler av området dominerer sørlig eksposisjon.

372 Tiltremsneset

Rasmark, berg og kantkratt (under skoggrensa): Kantkratt

Verdi: C

Areal (daa): 8

UTM: NR 469,858

Kartblad: 1522 I

Kantkratt helt ytterst på Tiltremsneset. Krattene er dominert av tindved (*Hippophaë rhamnoides*). Krattlodnegras (*Holcus mollis*) finnes, men forekomsten er liten sammenliknet med 163 Tiltrem ved Oldfjorden. Området dekker mindre areal og krattene er mindre utvikla enn mange andre kantkratt i kommunen. Beiteaktiviteten er passe stor i området.

373 Oldsetra

Skog: Gammel edellauvskog (F02)

Verdi: B

Areal (daa): 37

UTM: NR 495,811

Kartblad: 1522 I

En middels stor forekomst av hassel (*Corylus avellana*) ved Oldsetra øst for Storvatnet. Hasselkrattene er til dels gamle og grove. Epifyttvegetasjonen på hassel må undersøkes nærmere.

374 Sandtjørnskardet

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 35

UTM: NR 514,832

Kartblad: 1522 I

Forekomst av alm (*Ulmus glabra*) i den sørvesteksponerte delen av Sandtjørnskardet. Trea er gamle, men ikke så store. Alm kan likevel regnes som skogdannende i området. Kunnskapen om vegetasjonen ellers i området er dårlig. Området bør undersøkes nærmere, inkludert floraen av lav, moser og sopp.

375 Ramsbakktjørnbekken

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 115

UTM: NR 553,735

Kartblad: 1522 I

Forekomst av alm (*Ulmus glabra*) fra Petersvika ved utløpet av Nordelva og nordover mot Ramsbakktjønnen. Almene oppe i den bratte ura er

gamle, men en kjenner ikke til spesielt store trær. Også hassel (*Corylus avellana*) er kjent fra området. Interessante sopper er vierriske, torvmose-
riske og beltekjuka (*Lactarius aspidicus*, *L. sphagnetii*, *Trametes ochracea*). Kunnskapen om flora og vegetasjon er dårlig og området bør undersøkes bedre, inkludert floraen av lav, moser og sopp.

376 Barslethammaren

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

UTM: NR 594,754

Kartblad: 1522 I

Forekomst av alm (*Ulmus glabra*) i lia nedenfor vegen ved Barslethammaren. Området er lite og ligger like nedenfor riksvegen. Foruten en del større almer finnes også hassel (*Corylus avellana*) i lia. En mindre forekomst av den regionalt sjeldne arten skogstarr (*Carex sylvatica*) er spesielt interessant. Skogstarr er også samlet av T. Prestø på østsida av Nordelva i Rissa (NR 595,753, TRH nr. 313882).

Området har ikke egen kartfigur.

377 Karlsøya

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: A

Areal (daa): 2132

UTM: NR 181,737

Kartblad: 1522 IV

Lyngheiområde som inkluderer hele Karlsøya og Brusværet sør for denne. Intakt lynghei med beiteaktivitet og dels lyngbrenning. Skjøtselsaktiviteten er økende. Området brukes til forskning.

Karlsøya preges av heier med høg røsslyngdekning, splittet opp av en del smale myrdråg og skjermabukter med strandeng i ulike utforminger. Fukthei dominerer, dels fukthei son tenderer mot myr. Særlig vestsida er sterkt eksponert og har relativt større areal strandberg enn resten av øygruppa. Mindre deler av heiene på Karlsøya er blitt brent de siste årene. Langsetter øya går en veg. Det er flere felt med militære anlegg. Ferdsel og beite er mulig ved anleggene.

Hele Brusværet har god lyngheidekning. Øya har felt som ble brent i 1994. Her er det i dag god dekning av røsslyng (*Calluna vulgaris*) i ung fase, men det finnes også mindre områder med åpen jord og sparsomt mosedekke på brannflatene. De brente heiene er fuktheier av typen røsslyngslåtestarr-moltetype.

Kilde: Fremstad & Nilsen 2000

378 Husøyas S-del

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: A

Areal (daa): 1017

UTM: NR 196,738

Kartblad: 1522 IV

Lyngheiområde som dekker Husøya fra søndre Stallhaugen (Margidohaugen på ØK) og sørover langs Karlsøyvalen til dens ende og østover til Ramnberget. Intakt lyngheiområde med beiteaktivitet og dels lyngbrenning. Skjøtselsaktiviteten er økende. Området brukes til forskning.

Sørdelen av Husøya er svært verdifull. Mesteparten av området er fattig fukthei, men noen få, små parti med tørrhei og rikhei inngår. Noen av høgdedragene har meget liten heidekning og desto mer bart berg. Også en del myr inngår i området.

Området grenser mot havstrandområdet 57 Husøya sørøst for Stallhaugen.

Kilde: Fremstad & Nilsen 2000

379 Lyngøya

Kulturlandskap: Kystlynghei (D07)

Verdi: A

Areal (daa): 208

UTM: NR 192,759

Kartblad: 1522 IV

Lyngøya er ei halvøy på vestsida av Husøya, et stykke sør for Grøndal. Området skjøttes ved beite og lyngbrenning. Lyngøya domineres av fattig fukthei, men er blant de fineste røsslyngheiene på Husøya. Dette er områder med høg dekning av røsslyng (*Calluna vulgaris*), men lite bart berg. Fortsatt skjøtsel i form av beite og lyngbrenning er en forutsetning for bevaring av områdets kvaliteter.

Området grenser mot strandengområdet 59 Husøya: sør for Grøndal.

Kilde: Fremstad & Nilsen 2000

380 Bjørk ved Audal

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 421,797

Kartblad: 1522 I

Bjørk (*Betula* sp.) ved gammelt "størrhus" ved vegen. Omkrets i brysthøgde 1,52 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

381 Store, gamle tre ved Saltnes

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 432,673

Kartblad: 1522 II

På en eiendom ved Saltnes, Høybakken er det en rekke planta, gamle tre. Eiendommen eies i dag av Rolv Arne Ellingsen. Trea ble plantet av hans bestefar Johan Arnt Ellingsen. Følgende tre ble målt i

hagen og rapportert i brev av 17.07.2001. Målene er omkrets i brysthøgde (1,3 m over bakken):

Bøk, grønn (*Fagus sylvatica*), 257 cm

Blodbøk (*Fagus sylvatica*), 240 cm

Eik (*Quercus* sp.), 142 cm

Lind (*Tilia cordata*), 213 cm

Alm (*Ulmus glabra*), 154 cm

Nordmanns-edelgran (*Abies nordmanniana*), 150 cm

Lerk (*Larix* sp.), 155 cm

Furu (*Pinus* sp.), 169 cm

Ask (*Fraxinus excelsior*), 190 cm

Området har ikke egen kartfigur.

382 Lerk ved Olden

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 459,829

Kartblad: 1522 I

Stor lerk (*Larix* sp.) som tuntre på eiendommen Olden. Omkrets i brysthøgde 2,30 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

383 Lerk SØ for Furunes

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 411,687

Kartblad: 1522 II

Stor lerk (*Larix* sp.) sørøst for garden Furunes v. ved Eidsvatnet. Omkrets i brysthøgde 2,50 m. Også noen mindre lerker i området.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

384 Selje NØ for Furunes

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 412,689

Kartblad: 1522 II

Stor selje (*Salix caprea*) nordøst for garden Furunes v., ved vegen til Hellandsmyran. Omkrets i brysthøgde 4,15 m. Av innsendt bilde går det klart fram at treet består av en rekke sammenvokste stammer, som er vanlig hos selje.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

385 Ask ved Furunes

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 409,688

Kartblad: 1522 II

Stor ask (*Fraxinus excelsior*) ved garden Furunes v. på nordsida av Eidsvatnet. Omkrets i brysthøgde 2,00 m. På dette stedet står det to store tre sammen.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

386 Selje ved Slættskardet

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 426,699

Kartblad: 1522 I

Stor selje (*Salix caprea*) ved Slættskardet sør for garden Helland øvre. Selja står i kanten av dyrka mark. Omkrets i brysthøgde 3,20 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

387 Gran i Storbukta ved Teksdalsvatnet

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 460,777

Kartblad: 1522 I

Stor gran (*Picea abies*) i Storbukta ved Teksdalsvatnet. Området ligger vest for Sæterheia. Omkrets i brysthøgde 2,75 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

388 Furu ved Litj-Kruka

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 412,723

Kartblad: 1522 I

Stor furu (*Pinus sylvestris*) nord for tjønnna Litj-Kruka vest for riksveg 710 ved Solemsvatnet. Omkrets i brysthøgde 2,20 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

389 Ask ved Eide

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 414,667

Kartblad: 1522 II

Stor ask (*Fraxinus excelsior*) ved garden Eide nord for Eidsbukta. Omkrets i brysthøgde 3,06 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

390 Poppel ved Eide

Kulturlandskap: Store gamle tre (D12)

Verdi: B

UTM: NR 414,667

Kartblad: 1522 II

Stor poppel (*Populus* sp.) ved garden Eide nord for Eidsbukta. Omkrets i brysthøgde 3,92 m.

Punktforekomst uten egen kartfigur.

Konklusjon

Kartlegging av biologisk mangfold i Bjugn kommune er gjort etter retningslinjer beskrevet av DN (1999a). All relevant informasjon om arter og områder er samlet inn og systematisert. For å få bedre kunnskap om det biologiske mangfoldet er det

gjort feltundersøkelser både i områder som er kjent fra før og i områder som ikke er undersøkt tidligere. Datamaterialet fra feltarbeid og litteratursøk er bearbeidet, lagt inn i en database og brukt som grunnlag for å framstille kart over viktige områder.

Resultatet av prosjektet er presentert gjennom tre ulike produkter; et digitalt kart over biologisk mangfold med viktige områder og artsforekomster, en database med informasjon om de samme områdene og artene og en skriftlig rapport som summerer opp de viktigste resultatene av undersøkelsen.

Det ble kartfesta og beskrevet 211 områder fordelt på ca. 30 viktige naturtyper. Det store antall områder knytta til kulturlandskap og kystområder skyldes dels at disse naturtypene ble prioritert ved feltarbeidet, mens det store antall skogområder også reflekterer hvilke naturtyper som var best undersøkt fra før. Områdene er tegnet inn på kart i målestokk 1 : 5000 og informasjon om naturtype, verdivurdering, forekomst av arter, tilstand, økologiske forhold og områdets relevans for biologisk mangfold er lagt inn i databasen.

Denne rapporten viser status for kunnskapen om det biologiske mangfoldet i Bjugn kommune, men gir på ingen måte en fullstendig oversikt over hva som virkelig finnes. Det store antall områder som ble identifisert gjennom feltarbeidet i Bjugn kommune i regi av dette prosjektet tyder på at det fortsatt er en rekke viktige områder vi ikke kjenner til. Det vil være en utfordring å få bedre oversikt over dette, men her vil naturtypeinndelingen i BMK være til hjelp. Områdene som er tatt inn i rapporten er rangert etter verdi, men det er viktig å være klar over at også lokalt viktige områder er viktige. Med den foreliggende metodikk skal det kun et funn av en rødlisteart til før området endrer verdi. Tilsvarende kan revisjon av rødlista medføre at enkelte områder prioriteres ned. Verdiprioriteringen må derfor brukes med forsiktighet ved lokal forvaltning av arealet.

7 Litteratur

Litteraturlista inneholder henvisninger til publikasjoner med artsobservasjoner som ikke er referert i teksten, men som finnes i databasen. Det samme gjelder flere av kartene fra NGU og enkelte generelle referanser for Fosen.

- Ahlner, S. 1948. Utbredningstyper bland nordiska barrträds-lavar. - Acta Phytogeographica Suecica 22: 1-257.
- Angell-Petersen, I. 1985. Strukturanalyser i barskog: Teksdalen i Bjugn kommune, Sør-Trøndelag. - Hovedoppgave i botanikk, Univ. Trondheim. 117 s.
- Angell-Petersen, I. 1994. Inventering av verneverdig barskog i Sør-Trøndelag. - Økoforsk Rapport 1988-8: 1- 241.
- Anon. (s.a.) Avskrift fra I. Jørstads undersøkelser i Bjugn og Rissa. - Upubl. notat. 2 s.
- Anon. 1984. Samlet plan for vassdrag. Del II. Fylkesvise prosjekttaler Sør-Trøndelag. - Miljøverndep., Oslo. 173 s.
- Anon. 1992. Halten. Berggrunnskart Halten 1523 III. M 1 : 50 000. Sort/hvitt. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Anon. 1993. Viltkart Ørland og Bjugn kommuner. Målestokk 1 : 80 000. - Fjellanger Widerøe A/S.
- Anon. (red.) 1994. Kystgranskogen i Midt-Norge. Referat fra konferanse i Namsos, 2.-3. juni 1994. - (Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvern-avd.), Trondheim. (fl.pag.)
- Arnekleiv, J.V. & Nydal, J. 1988. Fiskeribiologiske undersøkelser i Nordelva-vassdraget, Sør-Trøndelag med konsekvensvurdering av planlagt vannkraftutbygging. - Univ. Trondheim Vitensk.mus. Rapp. zool. Ser. 1988-4: 1-57.
- Arnekleiv, J.V., Bongard, T. & Koksvik, J.I. 1988. Resipientforhold, vannkvalitet og ferskvannsinvertebrater i Nordelva-vassdraget, Fosen, Sør-Trøndelag. - Univ. Trondheim Vitensk.mus. Rapp. zool. Ser. 1988-5: 1-45.
- Aune, B. 1993. Temperaturnormaler normalperiode 1961-1990. - DNMI Klima Rapp. 1993-2: 1-63.
- Aune, E.I. 1979. Prosjektet "Plantesosiologiske undersøkingar på Fosenhalvøya". Rapport for 1979 og framdriftsplan for 1980/81. - Univ. Trondheim, K. norske Vidensk. Selsk. Museet. Notat. 6 s.
- Aune, E.I. 1982. Structure and dynamics of the forests at the western distribution limit of spruce (*Picea abies*) in Central Norway. - s. 383-399 i Dierschke, H. (red.) Struktur und Dynamik von Wäldern (Rinteln 13.-16.4 1981). J.

- Cramer, Vaduz.
- Aune, E.I. 1983. Rapport frå botaniske undersøkingar i Været landskapsvernområde, Bjugn, Sør-Trøndelag. - Univ. Trondheim, K. norske Vidensk. Selsk. Museet. Notat. 4 s.
- Bangjord, G. 1991. Notater fra sjøfuglundersøkelser i Sør-Trøndelag. Upubl. notat.
- Bangjord, G. & Ekker, A.T. 1992. Utkast til verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag fylke. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1992-5: 1-72.
- Bangjord, G., Størkersen, Ø.R. & Sæther, S.A. 1989. Faunistisk rapport fra Sør-Trøndelag 1989. - Trøndersk Natur 17: 49-59.
- Barth, E.K. 1953. Faunaen på Tarva i Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Årbok 1953: 87-108.
- Baumann, C. et al. (red.). 2001. Miljøregistrering i skog – biologisk mangfold. Håndbok i registrering av livsmiljøer i skog. - Skogforsk & Landbruksdepartementet, Oslo.
- Bendiksen, E., Høiland, K., Brandrud, T.E. & Jordal, J.B. 1997. Truede og sårbare sopparter i Norge - en kommentert rødliste. - Fungiflora, Oslo. 221 s.
- Bjugn kommune 1998. Enkel kulturlandskapsplan - Tarva. - Bjugn kommune, avdeling for landbruk og næring. 20 s.
- Bjugn kommune 1999. Lanbruksplan. Vedtatt av Bjugn kommunestyre 07.09.1999. - Bjugn kommune. 35 s.
- Bjørndalen, J.E. & Brandrud, T.E. 1989a. Verneverdige kalkfurusaker. Landsplan for verneverdige kalkfurusaker og beslektede skogstyper i Norge. I. Generell del. - DN-rapport 1989-10: 1-148.
- Bjørndalen, J.E. & Brandrud, T.E. 1989b. Verneverdige kalkfurusaker. Landsplan for verneverdige kalkfurusaker og beslektede skogstyper i Norge. IV. Lokaliteter i Trøndelag. - DN, Trondheim. 43 s.
- Blytt, A. 1874. Norges flora eller Beskrivelse over de i Norge vildtvoxende Karplanter tilligemed Angivelser af deres Udbredelse. 2. - A.W. Brøgger, Christiania. s. 387-855.
- Blytt, A. 1876. Norges flora eller Beskrivelse over de i Norge vildtvoxende Karplanter tilligemed Angivelser af deres Udbredelse. 3. - A.W. Brøgger, Christiania. s. 857-1348.
- Blytt, A. 1882. Nye bidrag til karplanternes udbredelse i Norge. - Chr. vidensk. Selsk. Forh. 1882.
- Blytt, M.N. 1861. Norges flora eller Beskrivelse over de i Norge vildtvoxende Karplanter tilligemed Angivelser af de geographiske Forholde, under hvilke de forekomme. 1. - Brøgger & Christie, Christiania. 386 s.
- Botnen, A. & Tønsberg, T. 1988. Additions to the lichen flora of central Norway. - *Gunneria* 58: 1-43.
- Bratli, H. 2000. Biologisk mangfold i Inderøy kommune. - NIJOS Rapport 2000- 4: 1-68.
- Brattegard, T. & Holthe, T. 1995. Kartlegging av egnede marine verneområder i Norge. Tilråding fra rådgivende utvalg. - DN Utredning 1995-3: 1-179.
- Brodo, I.M. & Tønsberg, T. 1994. A new species of *Micarea* with stalked pycnidia from the west coast of North America. - *Acta Bot. Fennica* 150: 1-4.
- Bøe, R., Nordgulen, Ø. & Solli, A. 1992. Haltenberggrunnskart 1523 III, M 1 : 50 000, foreløpig utgave. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim. 1 kart.
- Baadsvik, K. 1974a. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser. 1974-4: 1-65.
- Baadsvik, K. 1974b. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - forløpig rapport. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser. 1974-7: 1- 20.
- Cyvin, J. 1987a. Utkast til skjøtselsplaner for 8 vernede våtmarksområder i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1987-8.
- Cyvin, J. 1987b. Utkast til skjøtselsplaner for Eidsvatnet fuglefredningsområde. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. 14 s.
- Dahl, R., Sveian, H. & Thoresen, M.K. (red.) 1997. Nord-Trøndelag og Fosen. Geologi og landskap. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim. 136 s.
- Degelius, G. 1935. Das ozeanische Element der Strauch- und Laubflechtenflora von Skandinavien. - *Acta Phytogeographica Suecica* 7: 1-411.
- Den norske soppnavnkomiteen 1996. Norske soppnavn. 3. utg. - Fungiflora, Oslo. 137 s.
- Digernes, Ø.B., Frydendal, A., Fyksen, M. & Hjermandrud, I. 1971. Landskapsanalyse og karakterisering av landskap. Fosenhalvøya med modellområdene Stjørna og Ørlandet. - Studentoppgave - naturvern G 9, Telemark distrikthøgskole. 17 s.
- Dijkema, K.S. 1987. Selection of salt marsh sites of the European network of biogenetic reserves. - RIN Report 87-9: 1-29.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1994a. Kystgranskogen i Midt-Norge. - DN, Trondheim. 8 s.

- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1994b. Status for stortareskog og forvaltning av tare i Norge. - DN-rapport 1994-1: 1-29.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1995. Naturvernområder i Norge 1911-1994. - DN-rapport 1995-3: 1-178.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1998a. Barskog i Midt-Norge. Utkast til verneplan. Fase II. - DN-rapport 1998-3: 1-210.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1998b. Boreal regnskog i Midt-Norge. - Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim. 8 s.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1999a. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. - DN-håndbok 13: 1-238.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 1999b. Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998. - DN-rapport 1999-3: 1-162.
- DN, Direktoratet for naturforvaltning 2000. Veileder for kartproduksjon – tema biologisk mangfold. – DN-notat 2000-5: 1-70.
- Dolmen, D. 1972. Stor salamander, *Triturus cristatus*, på Nordmøre og i Trøndelag. - Fauna 25: 79-83.
- Dolmen, D. 1978. Norsk herpetologisk oversikt. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. zool. Ser. 1978-10: 1-50.
- Dolmen, D. 1990. Ferskvannsbiologiske og hydrografiske undersøkelser av Verneplan IV-vassdrag i Trøndelag 1989. - Univ. Trondheim Vitensk.mus. Rapp. zool. Ser. 1990-6: 1-72.
- Dolmen, D. & Kleiven, E. 1997a. Elvemuslingen *Margaritifera margaritifera* i Norge 1. - NTNU Vitensk.mus. Rapp. zool. Ser. 1997-6: 1-27.
- Dolmen, D. & Kleiven, E. 1997b. Elvemuslingen *Margaritifera margaritifera* i Norge 2. - NTNU Vitensk.mus. Zool. Notat 1997-2: 1-28.
- Dolmen, D. & Refsaas, F. 1987. Verneverdige øyestikkerlokaliteter i Trøndelag. Artsforekomst, økologi og vernetiltak. - DN-rapport 1987-4: 1-38.
- Dolmen, D. & Strand, L. 1997. Preliminært amfi-bieatlas med fylkesvis statuskommentar. - NTNU Vitensk.mus. Zool. Notat 1997-8: 1-27 + vedlegg.
- Domaas, T. 1990. Natur i Bjugn, Rissa, Ørland. 2. utg. - Sør-Trøndelag fylkeskommune. 30 s.
- ECCB 1995. Red data book of European bryophytes. - European Committee for Conservation of Bryophytes, Trondheim. 291 s.
- Ekker, A. T. 1982. Rapport fra sjøfuglregistreringer på kysten av Sør-Trøndelag fylke sommeren 1982. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. 56 s.
- Elster, M. & Bogen, J. 1992. Verneplan IV. Geofaglig vurdering av vassdrag i Nord- og Sør-Trøndelag. - Norges vassdrags- og energiverk 1992-32: 1-49.
- Elven, R. 1996a. Rødliste over karplanter i Sør-Trøndelag. - Notat til Norsk Ornitologisk Forening. 9 s.
- Elven, R. 1996b. *Potentilla neumanniana*. - s. 87 i Fægri, K. & Danielsen, A. (red.) Maps of distribution of Norwegian vascular plants. III. The southeastern element. Fagbokforlaget, Bergen.
- Erikstad, L. 1988a. Nordelva-vassdraget. En geografisk undersøkelse og konsekvensvurdering. - Økoforsk Utredning 1988-13: 1-26.
- Erikstad, L. 1988b. Stjørnavassdraget - en geografisk undersøkelse og konsekvensvurdering. - Økoforsk Utredning 1988-13: 1-26.
- Flatberg, K.I. & Moen, A. 1972. *Sphagnum angermanicum* og *S. molle* i Norge. - K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1972-3: 1-14.
- Flatberg, K.I. & Sæther, B. 1974. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser. 1974-8: 1-51.
- Folkestad, A.O. & Suul, J. 1978. Våtmarker av ornitologisk verdi. - Upubl. notat. 13 s.
- Follestad, A. 1985. Sjøfuglundersøkelser på kysten av Sør-Trøndelag i 1985. - Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk. Notat. 59 s.
- Follestad, A. 1997. Telling av mytende grågjess i Sør-Trøndelag 1994 og 1997. – Upubl. notat. 23 s.
- Follestad, A., Larsen, B. H. & Nygård, T. 1986. Sjøfuglundersøkelser langs kysten av Sør- og Nord-Trøndelag og sørlige deler av Nordland 1983-1986. - Direktoratet for naturforvaltning, Viltrapport 41: 1-113.
- Fremo, K.E., Andersen, J.E. & Bangjord, G. 1994a. Vern av biologisk mangfold. Tema: Nasjonalparker, landskapsvernområder, plantefredningsområder og naturminner i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. Rapport 1994-10: 1-169.
- Fremo, K.E., Andersen, J.E. & Bangjord, G. 1994b. Vern av biologisk mangfold. Tema: Våtmarksreservater og fuglefredningsområder i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. Rapport 1994-7: 1-239.
- Fremstad, E. 1994. Norsk timian, *Thymus praecox* ssp. *arcticus*; dens status i Norge. - Blyttia 52: 67-80.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. - NINA Temahefte 12: 1-279.
- Fremstad, E. 2000. Botanisk mangfold i Verdal, dokumentert hovedsakelig med litteratur og herbariemateriale. - NTNU Vitensk.mus. Rapp.

- bot. Ser. 2000-3: 1-81.
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. - NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.
- Fremstad, E. & Nilsen, L.S. 2000. Tarva: verdifull kulturmark i utmark. - NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-10: 1-29.
- Fremstad, E., Aarrestad, P.A. & Skogen, A. 1991. Kystlynghei på Vestlandet og i Trøndelag : naturtype og vegetasjon i fare. - NINA Utredning 29: 1-172.
- Frisvoll, A.A. & Blom, H.H. 1992. Trua moser i Norge med Svalbard; raud liste. - NINA Utredning 42: 1-55.
- Frisvoll, A.A., Elvebakk, A., Flatberg, K.I. & Økland, R.H. 1995. Sjekklister over norske mosar. Vitskapleg og norsk namneverk. - NINA Temahefte 4: 1-104.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1979. Utkast til verneplan for våtmarksområder i Sør-Trøndelag fylke. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Trondheim. 120 s.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1984. Samla plan for vassdrag. Osaelva (Stjørnavassdraget). Sør-Trøndelag fylke, Bjugn, Rissa og Åfjord kommuner. Vassdragsrapport. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Trondheim.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1986. Utkast til verneplan for myr i Sør-Trøndelag fylke. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Trondheim. 80 s.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1988. Verneplan IV for vassdrag: gjennomgang av verdier: Oldenvassdraget. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1988-7: 1-18.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1990. Mindre lakse- og sjøørretvassdrag i Sør-Trøndelag. En vurdering av produksjonsgrunnlaget. Agdenes kommune, Bjugn kommune, Frøya kommune, Hemne kommune, Hitra kommune, Rissa kommune, Snillfjord kommune. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1990-2: 1-134.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1998. Forvaltningsplan for Eidsvatnet fuglefredningsområde 1998-2007. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Notat. 31 s.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1999. Viktige naturområder, Bjugn kommune. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. 98 s. + kart.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune. 1999. Skjøtselsplan for Tarva. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag & Bjugn kommune. 25 s.
- Fægri, K. 1960. Maps of distribution of Norwegian vascular plants. I. Coast plants. - Oslo University Press. Oslo. 134s., 55 pl.
- Fægri, K. & Danielsen, A. 1996. Maps of distribution of Norwegian vascular plants. III. The southeastern element. - Fagbokforlaget, Bergen. 129 s., 40 pl.
- Førland, E. 1993. Nedbørnormaler normalperiode 1961-1990. - DNMI Klima Rapp. 1993-39: 1-63.
- Gangås, G. 1993. Viltet i Bjugn kommune. - Bjugn kommune. 77 s.
- Gangås, G. & Standahl, K. 1989. Forurensingssituasjonen i Eidsvatn. - Hovedoppgave, Telemark distrikthøgskole, Bø. 49 s.
- Gjellan, A. & Ekker, A.T. 1972. Fuglefaunaen på Tarva, Sør-Trøndelag. - Sterna 11: 21-45.
- Gjengedal, E. 1994. Vern av biologisk mangfold. Tema: Myrreservatene. Oversikt over naturfaglig kunnskap II. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1994-9: 1-208.
- Gjershaug, J.O., Thingstad, P.G., Eldøy, S. & Byrkjeland, S. 1994. Norsk fugleatlas. Hekkefuglenes utbredelse og bestandsstatus i Norge. - Norsk ornitologisk forening, Klæbu. 551 s.
- Gjærevoll, O. 1955. Trøndelagsavdelinga, ekskursjoner 1954. - Blyttia 13: 17-18.
- Gjærevoll, O. 1956. Trøndelagsavdelinga, ekskursjoner 1955. - Blyttia 14: 28-29.
- Gjærevoll, O. 1990. Maps of distribution of Norwegian vascular plants. II. Alpine plants. - Tapir, Trondheim. 126 s., 37 pl.
- Grønlie, A. 1984. Statusrapport for malmundersøkelser i Nord-Trøndelag med Fosenhalvøya. - NGU Rapport 84.165. (flere pag.).
- Gaarder, G. 1995. Registreringer av boreal regnskog i Midt-Norge 1994-95, med negativt resultat. Upubl. notat.
- Gaarder, G. 1997. Inventering av barskog i Midt-Norge 1996. - Miljøfaglig Utredning Rapport 1997-4: 1-101.
- Gaarder, G. 1998. Inventering av barskog i Midt-Norge og Buskerud 1997. - Miljøfaglig Utredning Rapport 1998-1: 1-80.
- Gaarder, G., Holien, H., Håpnes, A. & Tønsberg, T. 1997. Boreal regnskog i Midt-Norge. Registreringer. - DN-rapport 1997-2: 1-328.
- Habberstad, J. 1984. Samlet plan for vassdrag. Sør-Trøndelag. Sammendrag fra vassdragsrapportene. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Trondheim. 198 s.
- Habberstad, J. 1988. Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier. Oldenvassdraget. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1988-7: 1-18.
- Habberstad, J. & Sørensen, A.L. 1995. Elveoslandskap i Sør-Trøndelag fylke. En status-

- rapport. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. Rapport 1995-3: 1-99.
- Haugen, T. 1998. Vannkvalitet i 5 mindre elver og 5 innsjøer i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. Rapport 1998-1: 1-21.
- Haugset, T., Alfredsen, G. & Lie, M.H. 1996. Nøkkelbiotoper og artsmangfold i skog. - Siste sjanse, Naturvernforbundet i Oslo og Akershus. 110. s.
- Haugskott, T., Bangjord, G., Lindgaard, A. 1994. Naturvernområder i Trondheimsregionen. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd., Trondheim. 14 s.
- Henssen, A. 1963. Eine revision der Flechtenfamilien Lichinaceae und Ephebeaceae. - Symb. Bot. Ups. 18-1: 1-123.
- Hilmo, B.O. 1995. Grunnvann i Nord-Trøndelag og Fosen. Sluttrapport for oppfølgende grunnvannsundersøkelser i perioden 1990-1994. - NGU Rapport 95.038: 1-28.
- Hindrum, R. & Rygh, O. 1977. Ornitologiske registreringer i Brekkvatnet og Eidsvatnet, Bjugn kommune, Sør-Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Rapp. zool. Ser. 1977-10: 1-48.
- Hoffstad, O.A. 1899. Vegetationen og floraen paa kysten af Trondhjems stift nordenfor Trondhjemsfjorden. - Nyt Mag. Naturv. 37: 1-39
- Holien, H. 1992. Some lichen species new to Norway and Sweden. - Graphis Scripta 4: 69-72.
- Holien, H. & Hilmo, O. 1991. Contributions to the lichen flora of Norway, primarily from the central and northern counties. - Gunneria 65: 1-38.
- Holien, H. & Sivertsen, S. 1992. [Norsk botanisk forening, Trøndelagsavdelingen], Ekskursjoner 1991, 15.-16. juni. Helgeekskursjon til Bjugn. - Blyttia 50: 99.
- Holien, H. & Tønberg, T. 1996. Boreal regnskog i Norge - habitatet for trøndelagselementets lavararter. - Blyttia 54: 157-177.
- Holten, J.I. 1978. Verneverdige edellauvskoger i Trøndelag. - K. norske Vidensk. Selsk. Rapp. bot. Ser. 1978-4: 1-199.
- Holthe, T. 1988. Marinbiologiske undersøkelser i Nordfjorden, Stjørna, Sør-Trøndelag. - Univ. Trondheim, Biologisk stasjon. Upubl. 16 s.
- Hovde, O. 1966. Myrene i Bjugn herred, Sør-Trøndelag. - Meddelelser fra det norske myrselskap 64-1: 1-19.
- Hugdahl, H. 1997. Samordnet geologisk undersøkelsesprogram for Nord-Trøndelag og Fosen. Sluttrapport. - NGU Rapport 97.097: 1-46.
- Hvoslef, S. 1988. Konesjonsavgjørende botaniske undersøkelser i Nordelvas nedbørfelt, Rissa, Sør-Trøndelag. - Økoforsk Rapport 1988-18: 1-48.
- Isaksen, K., Syvertsen, P. O., Kooij, J. van der & Rinden, H. (red.) 1998. Truete pattedyr i Norge: faktaark og forslag til rødliste. - Norsk Zoologisk Forening Rapport 5: 1-182.
- Johnsen, G.H. & Bjørklund, A. 1992. Tilstand og status for vann og vassdrag i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. Rapport 1992-4: 1-86.
- Jørgensen, E. 1934. Norges levermoser. - Bergens Museums Skr. 16: 1-343.
- Jørgensen, P.M. 1978. The lichen family Pannariaceae in Europe. - Opera Botanica 45: 1-124.
- Korsmo, H., Angell-Petersen, I., Bergmann, H. & Moe, B. 1989. Verneplan for barskog : regionrapport for Midt-Norge. - NINA Utredning 6: 1-99.
- Kristiansen, J.N. 1974. Strandengundersøkelser i Møre og Romsdal, Sør- og Nord-Trøndelag og Nordland. Foreløpig rapport i forbindelse med Miljøverndepartementets landsplan for verneverdige naturområder og forekomster. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus., Trondheim. Upubl. rapp. 68 s.
- Kristiansen, J.N. 1988a. Havstrand i Trøndelag. Flora vegetasjon og verneverdier. - Økoforsk Rapport 1988-7a: 1-186.
- Kristiansen, J.N. 1988b. Havstrand i Trøndelag. Lokalitetsbeskrivelser og verneforslag. - Økoforsk Rapport 1988-7b: 1-139.
- Kristiansen, M.E.V. 1994. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap, Sør-Trøndelag fylke. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd. Rapport 1994-6: 1-81.
- Krog, H., Østhagen, H. & Tønberg, T. 1994. Lavflora. Norske busk- og bladlav. - Universitetsforlaget, Oslo. 368 s.
- Kroken, A. 1988. Undersøkelse av verdier og konsekvenser for friluftsliv i forbindelse med utbyggingsplaner for Nordelva-vassdraget, Sør-Trøndelag. - Økoforsk Utredning 1988-14: 1-36.
- Langangen, A. 1996. Lokalitetsliste for norske kransalger. Status pr. 1.1.1996. - Upubl. 30 s.
- Liavik, K. 1996. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap i Sør-Trøndelag. Sluttrapport for Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavd., Rapport 1996-5: 1-112.
- Lid, J. & Lid, D.T. 1994. Norsk flora. 6 utg. ved R. Elven. - Det norske samlaget, Oslo. 1014 s.
- Lindemann, R. 1968. En geografisk analyse av skoggrensene og skogforhold på Fosenhalvøya.

- Fosen Historielag Årbok 1968: 39-59.
- Lindemann, R. 1972. Studien zur Geographie der Waldgrenzen im westlichen Norwegen, exemplarisch behandelt an der Fosen-Halbinsel in Trøndelag. - Phil. Fak. Westf. Wilhelms-Univ., Münster. 337 s.
- Lindgaard, A. 1995a. Verneplan sjøfugl – etterundersøkelser. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. 12 s.
- Lindgaard, A. 1995b. Notater fra sjøfuglregistreringer, juni 1995. - Upubl. notat.
- Lorentsen, S. H. 1986. Sjøfuglressursene i Sør-Trøndelag fylke. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1986-10: 1-153.
- Lorentsen, S.H. & Larsen, B.H. 1988. Opptelling av hekkende ærfugl og teiste på Tarva, Været, Tristein og Melstein i Bjugn kommune og Froan i Frøya kommune, Sør-Trøndelag mai 1988. - Feltrapport DN, Viltforskningen. 16 s.
- Løfaldli, L. & Bodsberg, K. 1991. Naturforhold og verneinteresser i et utvalg vassdrag vernet i verneplan I og II. - DN-notat 1991-14: 1-56.
- Melby, M.W. 1988. Stjørna - landskap. Landskapsvurdering i forbindelse med planlagt regulering i Nordelvavassdraget, Sør-Trøndelag fylke. - Økoforsk Utredning 1988-9: 1-36.
- Miljøverndepartementet 2001. Forskrift om fredning av Nyvassdalen – Hildremvatnet naturreservat i Bjugn kommune, Sør-Trøndelag fylke. - Miljøverndepartementet, Oslo. 2 s. + 1 kart.
- Moen, A. 1969. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag og Nordmøre. Foreløpig rapport fra sommeren 1969. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Upubl. notat. 21 s., 8 vedlegg.
- Moen, A. 1975. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag. Foreløpig oversikt over oppsøkte myrer. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Upubl. notat. 11 s.
- Moen, A. 1987. The regional vegetation of Norway, that of Central Norway in particular. - Norsk geogr. Tidsskr. 41: 179-226.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. - Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
- Moen, A. et al. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser. 1983-1: 1-160.
- Moen, A., Norderhaug, A. & Skogen, A. 1993. Del 2. Håndbok for feltregistrering. Viktige vegetasjonstyper i kulturlandskapet, Midt-Norge. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap. - NINA/DN, Ås. 48 s.
- Moen, E. & Vistad, O.I. 1992. Verneplan I og II for vassdrag. En oversikt over kunnskapsnivået innenfor naturfag og friluftsliv. Verneplanens regionvise dekning. - DN-rapport 1992-7: 1-192.
- Myking, T. & Skrøppa, T. 2001. Bevaring av genetiske ressurser hos norske skogstrær. - Aktuelt fra skogforskningen 2001-1: 1-44.
- Myklebust, M. 1996. Trua arter i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1996-4: 1-136.
- Norderhaug, A. 1988. Urterike slåttenger i Norge - rapport fra forprosjektet. - Økoforsk Rapport 1988-3: 1-92.
- NOU, Norges offentlige utredninger 1976. Verneplan for vassdrag. - NOU 1976-15: 1-150.
- Norman, J.M. 1881. Voxesteder for nogle af den norske flora's karplanter søndenfor polarkredsen. - Archiv for Mathematik og Naturvidenskab 5: 229-246.
- Norman, J.M. 1883. Yderligere bidrag til kundskaben om karplanternes udbredning i det nordenfjeldske Norge søndenfor Polarkredsen. - Archiv for Mathematik og Naturvidenskab 8: 1-186.
- Nålsund, R. 1986a. Bjugn. Sand- og grusressurskart. Bjugn 1522 I. M 1 : 50 000. Sort-hvitt. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Nålsund, R. 1986b. Rissa. Sand- og grusressurskart. Rissa 1522 II. M 1 : 50 000. Sort-hvitt. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Olsvik, H. & Hungnes, T. 1998. Kongeøyenstikker (Odonata) funnet på Vestlandet. - Insekt-Nytt 23: 3-11.
- Onarheim, N. 1993. Kartlegging av muligheter for utvikling av et hyttesenter på Klungervollen i Bjugn kommune. - Seminaroppgave, NHS, Stavanger. 24 s.
- Oterhals, K.M. 1975. Bjugn kommune. Utmarksressurser, utnyttelse og potensielle muligheter. Prosjektoppgave ved KOMMIT's videreutdanningsstudium i miljøvern, 1975. - KOMMIT, Universitetet i Trondheim. 72 s.
- Ottesen, D. 1991. Skjellsandforekomst på Lysøya, Bjugn i Sør-Trøndelag : beskrivelse, dannelse og alder. - NGU Rapport 91.209: 1-12.
- Ottesen, D., Nålsund, R. & Wolden, K. 1988. Ørland. Sand- og grusressurskart. Ørland 1522 III. M 1 : 50 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Persen, E. 1992. Utviklingen i elgstammen i Sør-Trøndelag 1971-1991. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapport 1992-3: 1-55.
- Prestø, T. & Holien, H. 2001. Forvaltningsstrategier for boreal regnskog. - NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2001-5:1-77.

- Printzen, C. 1995. Die Flechtengattung *Biatora* in Europa. - *Bibliotheca Lichenologica* 60: 1-275.
- Reitan, O. & Jordhøy, P. 1982. Fugleregistreringer og brukerundersøkelser blant jegere på Nord-Fosen. - Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk, Reguleringsundersøkelsene Rapport 1982-6A: 1-72.
- Reite, A.J. 1986. Rissa 1522 II, kvartærgeologisk kart - M 1 : 50 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Reite, A.J. 1987. Rissa. Kvartærgeologisk kart 1522 II - M 1 : 50 000. Beskrivelse. - Norges geologiske undersøkelse Skrifter 82: 1-22.
- Reite, A.J. 1988. Ørland 1522 III, kvartærgeologisk kart - M 1 : 50 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim
- Reite, A.J. 1990a. Sør-Trøndelag fylke, kvartærgeologisk kart, målestokk 1 : 250 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Reite, A.J. 1990b. Bjugn, kvartærgeologisk kart 1522 I, M 1 : 50 000, med beskrivelse. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Reite, A.J. 1992. Tarva, kvartærgeologisk kart 1522 IV, M 1 : 50 000, med beskrivelse. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Reite, A.J. & Bergström, B. 1990. Sør-Trøndelag fylke: kvartærgeologisk kart - M 1 : 250 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Reite, A.J. & Sørensen, E. 1992. Tarva. Kvartærgeologisk kart. Tarva 1522 IV. M 1 : 50 000. Farger. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Roberts, D. 1985. Hovedtrekk av geologien i Nord-Trøndelag og Fosenhalvøya. - NGU Rapport 85.274: 1-12.
- Roberts, D. 1998. Geology of the Fosen peninsula and Trondheimsfjord region. A synopsis and excursion guide. - NGU Rapport 98.119: 1-38.
- Rygh, O. 1978. Sjøfuglundersøkelser på Trøndelagskysten sommeren 1978. - Upubl. rapport. 40 s.
- Rønning, O.I. 1964. [Norsk botanisk forening], Trøndelagsavdelingen, ekskursjoner 1963. 9.-11. august. Husbysjøen i Stjørna. - *Blyttia* 22: 36.
- Rørstad, K.-A. 1998. Enkel kulturlandskapsplan Tarva. - Bjugn kommune, avdeling for landbruk og næring. 20 s.
- Røv, N. 1986. Bestandsforhold hos sildemåke i Norge med hovedvekt på *Larus fuscus fuscus*. - *Vår fuglefauna* 9: 79-84.
- Røv, N. 1992. Hekkebestand av storskarv i Sør-Trøndelag. - Upubl. notat.
- Saltnes, E. 1975. Tre innsjøer på Fosenhalvøya - en limnologisk undersøkelse. Barsetvatn, Ryvatn, Svartvatn. - Univ. Oslo, hovedoppgave i biologi. 141 s.
- Sandvik, J. 1981. Faunistisk rapport fra Sør-Trøndelag 1978-1979. - *Vår fuglefauna* 1981-3: 279-282.
- Sandvik, J. 1982. Ornitologiske registreringer i Været landskapsvernområde 1982. - Upubl. notat. 16 s.
- Sandvik, J. 1983. Ornitologiske undersøkelser på Tarva, Sør-Trøndelag. - Norsk ornitologisk forening. 46 s.
- Sandvik, J. 1995. Hønsehaukens status i Sør-Trøndelag. - Upubl. notat. 5 s.
- Sandvik, J., Frengen, O. & Lorentsen, S.H. 1984. Faunistisk rapport fra Sør-Trøndelag 1985 og 1986. - *Trøndersk Natur* 15: 32-36.
- Santesson, R. 1993. The lichens and lichenicolous fungi of Sweden and Norway. - SBT-förlaget, Lund. 240 s.
- Sasse, E. 1987. Die Vegetation der Mittelnorwegischen Meeresspülsäume. - *Münstersche Geographische Arbeiten* 27: 161-173.
- Sasse, E. 1988a. Die Vegetation der Seemarschen Mittelnorwegens. - *Mitt. Geogr. Gesell. Hamburg* 78: 55-170.
- Sasse, E. 1988b. Zur Vegetation der Küstendünen Mittelnorwegens. - s. 13-39 i Thannheiser, D. (red.) *Norden Heft 6, Beiträge zur Küstendünenvegetation Nordeuropas*.
- Schröder, I. 1984. Caves in non-limestone rocks of Norway. - *Norsk geogr. Tidsskr.* 38: 207-208.
- Schønning, G. 1979. Reise som giennem en Deel af Norge i de aar 1773, 1774, 1775 paa Hans Majestet Kongens bekostning er giort og beskrevet. Bind 1. - Tapir, Trondheim 1979. (Faksimile av 2. utg., K. norske Vidensk. Selsk. Skrifter, Trondhjem 1910.)
- Selnes, H. 1983. Paleo-økologiske undersøkelser omkring israndavsetninger på Fosenhalvøya, Midt-Norge. - Univ. Trondheim, hovedoppgave i botanikk. 158 s.
- Singsaas, S. 1984. Etterundersøkelser i Sør-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Upubl. Notat. 13 s.
- Sivertsen, S. 1996. Foreløpig oversikt over rødlistede sopparter i Sør-Trøndelag. - Notat til Norsk Ornitologisk Forening. 30 s.
- Skogen, A. (s.a.). Trekk av vegetasjonen i Bjugn. - Upubl. notat. 5 s.
- Skogen, A. 1966. Noen plantefunn fra Trøndelagskysten. II. - *Blyttia* 24: 80-93.
- Skogen, A. 1975. Økologiske konsekvenser av opphør av beite i vest-trønderske berg- og eng-

- bakker. - I: Gjengroing av kulturmark. Internordisk symposium 27.-28. november 1975, Ås.
- Skutberg, E. & Lindaas, G.O. 1999. Været - vegetasjonskartlegging, skjøtselsforslag og noen faunistiske observasjoner. - Hovedoppgave, Høgskolen i Telemark. 80 s.
- Solli, A. 1990. Namsos. Berggrunnskart Namsos 1 : 250 000 (s/hv.). - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Sollid, J.L. 1976. Kvartærgeologisk kart over Nord-Trøndelag og Fosen. En foreløpig melding. - Norsk geogr. Tidsskr. 30: 25.
- Sollid, J.L. & Sørbel, L. 1976. Kvartærgeologisk kart over Nord-Trøndelag og Fosen. - Norsk geogr. Tidsskr. 30: 1 kart.
- Sollid, J.L. & Sørbel, L. 1981. Kvartærgeologisk verneverdige områder i Midt-Norge. - Miljøverndepartementet T 524: 1-207.
- Sperstad, H.P. 1976. Verneplan for vassdrag : utredning. - NOU 1976:15: 1-150.
- St. meld. nr. 58 (1996-97). Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling. - Miljøverndepartementet, Oslo. 224 s.
- Stokland, J.N., Holien, H. & Gaarder, G. 2002. Areal tall for boreal regnskog i Norge. - NIJOS Rapport 2002-2: 1-20.
- Storm, V. 1882. Veiledning i Thronhjems Omegns Flora. Med en kortfattet, botanisk Form- og Systemlære, til Skolebrug og Selvstudium. - A. Bruns Boghandels Forlag, Trondhjem. 131 s.
- Storm, V. 1886. Notitser til Thronhjems Omegns Flora. - K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1885-1: 1-36.
- Storm, V. 1888. Notitser til Thronhjems Omegns Flora. II [og III], (Fortsat fra Selskabets Skrifter 1885). - K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1886/87-2: 21-51.
- Strandli, B. 1979a. Naturvern, friluftsliv, vilt, ferskvannsfisk. Oversikt for et utvalg av norske vassdrag. Foreløpig utkast. - Statens naturverninspektør for Sør-Norge. 227 s.
- Strandli, B. 1979b. Naturvern, friluftsliv, vilt, ferskvannsfisk. Oversikt for et utvalg av norske vassdrag. Kartvedlegg. - Statens naturverninspektør for Sør-Norge. 93 s.
- Strid, Å. 1975. Lignicolous and corticolous fungi in alder vegetation in Central Norway with special reference to Aphyllophorales (Basidiomycetes). - K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1975-4: 1-52.
- Størkersen, Ø. 1983. Fuglebiotoper i Trøndelag. Del 1: Områder i ytre kyststrøk. - Trøndersk Natur 10: 116-123.
- Størkersen, Ø. & Strøm, A. 1994. Vern av våtmark i Sør-Trøndelag. - Trøndersk Natur 21-2: 70-75.
- Størmer, P. 1967. Separate enclosure to "Mosses with a Western and Southern distribution in Norway". Lists of the Norwegian herreder from which each species is known. 86 s.
- Størmer, P. 1969. Mosses with a western and southern distribution in Norway. - Universitetsforlaget, Oslo. 287 s.
- Sundfær, J. 1923. Floraen i Nidaros bispedømme. Praktisk handbok for skoler og ved botaniske utferder. - F. Bruns Bokhandels Forlag, Trondhjem. 234 s.
- Suul, J. & Frengen, O. 1974. Undersøkelser på Trøndelagskysten sommeren 1974. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Upubl. notat. 55 s.
- Suul, J. 1974. Noen naturvernområder i Trondheimsregionen. - Trøndersk Natur 1974-2: 4-11.
- Suul, J. 1975. Rapport om arbeidet med registrering av områder som bør disponeres for formålene: Naturvern, friluftsliv og fornminne i Sør-Trøndelag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Utbyggingsavdelingen 1975: 1-58 + vedlegg.
- Suul, J. 1976. Faunistisk rapport fra Trøndelag 1970-74. - Sterna 15: 114-126.
- Suul, J. 1977. Egg- og dunvær på Trøndelagskysten. - Årbok for Trøndelag 1977: 105-115.
- Suul, J. 1978. Krykkja som hekkefugl på Trøndelagskysten. - Trøndersk Natur 5: 8-10.
- Suul, J. 1979a. Faunistisk rapport for Sør-Trøndelag. - Trøndersk Natur 1979-1: 20-28.
- Suul, J. 1979b. Faunistisk rapport fra Sør-Trøndelag 1975. - Vår fuglefauna 1979-1: 196-200.
- Suul, J. 1979c. Utkast til verneplan for våtmarksområder i Sør-Trøndelag fylke. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Trondheim. 120 s.
- Sveian, H. & Solli, A. 1997. Fra hav til høgfjell - landskapet. - S. 9-65 i Dahl, R., Sveian, H. & Thoresen, M.K. Nord-Trøndelag og Fosen - geologi og landskap. Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Sæter, J.A. 1984. Været landskapsvernområde med dyrelivsfredning, Bjugn. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag/Miljøverndepartementet. Bro-sjyre. 8 s.
- Sæther, J.A. 1985. Natur på Nord-Fosen. - Sør-Trøndelag fylkeskommune, Trondheim. 31 s.
- Sæther, J.A. 1996. Naturen i Trøndelag. - Sæther forlag, Trondheim. 188 s.
- Sæther, S.A. (red.) 1993. Fosen. Natur, kultur og mennesker. - Adresseavisens forlag, Trondheim. 224 s.
- Sæther, S.A., Størkersen, Ø.R. & Bangjord, G.

1991. Faunistisk rapport fra Sør-Trøndelag 1990. - Trøndersk Natur 18: 76-87.
- Tangen, J.E. 1989. Paleo-økologiske undersøkelser i Trøndelag. Med hovedvekt på granskogens etablering og migrasjoner i områdene vest for Trondheimsfjorden. - Univ. Trondheim, hovedoppgave i botanikk. 75 s.
- Thorkildsen, C.D. 1963. Befaring av dolomittforekomst på Oldenøy, Jøssund, Bjugn i Sør-Trøndelag fylke. - NGU BA 5560: 1-5.
- Tønsberg, T. 1988. *Gyalediopsis alnicola* new to Europe. - Graphis Scripta 2: 38-39.
- Tønsberg, T., Gauslaa, Y., Haugan, R. & Timdal, E. 1996. The threatened macrolichens of Norway - 1995. - Sommerfeltia 23: 1-258.
- VANDA 1993. Liste fra Koltjønna og Kruk-tjønna, Bjugn, Sør-Trøndelag. - Upubl. artsliste dyr og planter. 18 s.
- Vongraven, D. 1996. Verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag. Bearbejdede høringsuttalelser og endelig verneforslag. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernadv. 34 s.
- Wolff, F.C. 1976. Berggrunnsgeologisk kart. Trondheim. Målestokk 1 : 250 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Wolff, F.C. 1978. Rissa – berggrunnsgeologisk kart 1522 II – M. 1 : 50 000. - Norges geologiske undersøkelse, Trondheim.
- Wolff, F.C. 1979. Beskrivelse til de berggrunnsgeologiske kart Trondheim og Østersund 1 : 250 000. – NGU Skrifter 31: 1-76.
- Wollebæk, A. 1932. Den store vannsalamander. - Naturen 56: 351-352.
- Aalbu, G. 1994. Naturvernområder i Ørlandsregionen. - Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernadv./Ørland kommune. 14 s.

Vedlegg

Vedlegg 1. Nummer, navn, naturtype, areal i dekar og verdivurdering for verdifulle områder for biologisk mang-fold i Bjugn kommune. Areal mangler for områder som inngår i andre, større områder og for punktforekomster (huler og gamle tre). Areal mangler også for områder med unøyaktig avgrensning av biologiske verdier.

Nr.	Navn	Naturtype	Areal	Verdi
4	Asen - Vågsøy fyrstasjon	Flere typer kyst/havstrand	723	B
5	Tarva fyrstasjon	Flere typer kyst/havstrand	77	B
14	Stallmyra - Gårdsvatnet (Tarva)	Flere typer myr	869	B
15	Åkervikvatnet (Tarva)	Intakt høgmyr	173	C
16	Myr vest for Moberg	Intakt høgmyr	65	B
18	Almfjellet I	Rik edellauvskog	241	B
19	Nedre Almtjern - Alm - Tjernrukollen	Rik edellauvskog	314	B
22	Ramberget	Gammel edellauvskog	273	B
23	Duehellaren	Gammel edellauvskog	269	B
24	Melem	Gammel edellauvskog	18	B
29	Dumbeltjønna	Rik kulturlandskapssjø	146	B
30	Lille Flatøy	Annen type ferskvatn/våtmark	130	C
33	Lysøyvågen	Gammel edellauvskog	14	B
36	Jøssundstrømmen	Kalkrike strandberg	810	A
38	Eidsberget	Kalkrike strandberg	67	B
39	Helvetesmyra	Flere typer myr	146	B
40	Gjøvatnet	Rik kulturlandskapssjø	356	C
42	Val - Dynvika	Kystlynghei	311	B
44	Lysøya	Kystlynghei	90	B
50	Nordelva naturreservat	Kystgranskog	2411	A
51	Eidsbukta	Tangvoll	456	B
52	Skjelholmen	Strandeng og strandsump	-	B
55	Valsøya - Kobbskjerhaugen	Flere typer kyst/havstrand	169	A
56	Storøy - sørlige del av Valsøya.	Strandeng og strandsump	373	B
57	Husøya sørøst for Stallhaugen	Strandeng og strandsump	127	B
58	Husøya: Haugen - Sørvik	Strandeng og strandsump	303	B
59	Husøya: sør for Grøndal	Strandeng og strandsump	210	A
60	Nyvassdalen	Kystgranskog	2503	A
93	Tømmerdalen	Flere typer skog	-	C
99	Botngårdsfjæra	Flere typer kyst/havstrand	353	B
101	Tiltrem II	Flere typer innen kulturlandskap	51	B
114	Ervika	Gammel edellauvskog	277	B
116	Tofteheia	Kystgranskog	83	A
117	Åltjørna	Kystgranskog	68	B
119	Leikvang	Flere typer kyst/havstrand	174	B
120	Skurvheia	Kystgranskog	44	A
121	Sørbotnheia	Kystgranskog	20	A
123	Almfjellet II	Kystgranskog	20	A
125	Skjervatnet - Skjervasslia	Kystgranskog	2800	B
126	Hildremsvatnet - omegn	Kystfuruskog	13400	B
127	Slønglidalen	Kystfuruskog	387	A
128	Liavatnet	Rik kulturlandskapssjø	762	C
129	Teksdalselva	Annen type ferskvatn/våtmark	63	A
130	Oldenvassdraget	Flere typer ferskvann/våtmark	215	A
132	Vest for Gammelsæterheia	Flere typer skog	194	A
134	Vasøya	Kalkrike strandberg	7	A
136	Rundhaugen	Flere typer skog	-	A
137	Middagsfjellet	Annen type fjell	-	C
138	Klumptjønnan	Flere typer skog	-	C
140	Hamardalen	Flere typer skog	-	C
141	Lonen	Annen type ferskvatn/våtmark	-	C
142	Sørvest for Slette ved Gjølgevatnet	Flere typer skog	-	A

Nr.	Navn	Naturtype	Areal	Verdi
143	Høgås	Flere typer myr	-	A
148	Langmyra	Flere typer myr	-	C
153	Sæterbukta (Barsetvatnet)	Flere typer skog	-	C
155	Tomasvasselva	Gråor-heggeskog	-	A
156	Vikern	Kystgranskog	125	A
157	Blanktjønna	Dam	27	A
158	Bålfjordvågen	Strandeng og strandsump	195	B
159	Boldfjord	Gammel edellauvskog	-	B
160	Drilsvatnet	Rik kulturlandskapssjø	90	B
161	Madsøya	Flere typer kyst/havstrand	1617	B
162	Skjørøya	Annen type skog	4149	B
163	Tiltrem ved Oldfjorden	Kystlynghei	90	B
164	Rømmesfjellet sørøst	Gammel edellauvskog	429	B
165	Skamningen - Oldøya	Gammel edellauvskog	1914	A
166	Rømmen	Kystlynghei	309	B
167	Kottengvatnet	Deltaområde	803	C
168	Myr øst for Lauvåsen	Intakt låglandsmyr	89	C
169	Koltjern	Rik kulturlandskapssjø	80	C
170	Sletteyra	Intakt høgmyr	174	B
171	Brekkevatnet	Rik kulturlandskapssjø	445	A
172	Solemsvatnet	Rik kulturlandskapssjø	198	C
173	Murudalen	Kalkskog (kystgranskog)	362	A
174	Snøholet	Kystgranskog	-	B
175	Vestsida av Skjervatnet	Kystgranskog	-	A
176	Hildremsvatnet	Kystgranskog	-	A
177	Storrognolet	Kystgranskog	-	A
178	Været landskapsvernområde	Kystlynghei	19434	A
179	Været dyrelivsfredningsområde	Flere typer kyst/havstrand	16056	A
180	Eidsvatnet fuglefredningsområde	Rik kulturlandskapssjø	671	A
181	Nes - Engsnæs	Strandeng og strandsump	2191	B
182	Valtjønna	Flere typer kyst/havstrand	27	B
183	Asenområdet	Flere typer kyst/havstrand	1896	B
184	Gjesingen	Flere typer kyst/havstrand	3967	B
185	Melstein - Anstein	Flere typer kyst/havstrand	6957	A
186	Bjugnholmen	Flere typer innen kulturlandskap	1160	B
187	Tristein	Flere typer kyst/havstrand	5645	B
188	Tarva	Kystlynghei	-	A
189	Håøya	Flere typer kyst/havstrand	685	B
190	Tarva - Husøya - Været	Kystlynghei	-	A
191	Sør for Steinvatnet	Kystgranskog	10	A
192	Søvatnet	Flere typer skog	-	C
195	Nyvassdalen - Hildremsvatnet naturreservat	Kystgranskog	23260	A
200	Osplia-Raudholtuva	Urskog/gammelskog	-	C
201	Vest for Rognlivatnet	Urskog/gammelskog	-	C
202	Ved Sæter i Teksdalen	Urskog/gammelskog	-	C
203	Strandafjellet ved Audal	Urskog/gammelskog	-	A
204	Dyrfjellet	Urskog/gammelskog	31	C
205	Oldenheia	Flere typer skog	-	C
206	Kopparen	Annen type fjell	-	C
207	Blanktjønndalen	Flere typer skog	3584	A
208	Li ved Sæter i Bjugn	Gammel edellauvskog	247	B
210	Teksdalselvas os	Brakkvassdelta (estuarie)	70	B
211	Oldelvas os	Brakkvassdelta (estuarie)	77	B
212	Botngårdselvas os	Brakkvassdelta (estuarie)	228	C
213	Nordelvas os	Brakkvassdelta (estuarie)	66	B
214	Skjervikfjellet	Rik edellauvskog	189	A
216	Valsneset-Vågan	Strandeng og strandsump	-	B
217	Eidet ved Asserøy	Strandeng og strandsump	13	B
218	Valseidet	Kystlynghei	57	B

Nr.	Navn	Naturtype	Areal	Verdi
219	Nes	Flere typer innen kulturlandskap	-	B
220	Oksesprekka	Grotte/gruve	-	C
221	Stygghølet	Grotte/gruve	-	A
222	Bukjerringholet	Grotte/gruve	-	C
223	Nervik-Ervika	Kalkrike strandberg	19	B
224	Steinviksfjellet	Flere typer skog	-	C
225	Djupelva ved Solem	Flere typer skog	-	C
226	Sæterheia	Flere typer skog	-	C
227	Langmyra ved Lauvåsen	Flere typer myr	-	C
300	Hellemsvika N	Kystlynghei	19	B
301	Rauberghammaren	Naturbeitemark	38	B
302	Hellemsvika V	Sandstrand	29	B
303	Hellemsvika SV	Kalkrike strandberg	17	B
304	SØ for Mannbukta	Kystlynghei	7	C
305	Vakkermoen Ø	Fukteng	5	C
306	Vakkermoen V	Rik edellauvskog	3	A
307	Olderlia	Gammel edellauvskog	15	B
308	Kippneset	Slåtteeng	18	B
309	Brannvika	Slåtteeng	14	B
310	Kammen	Naturbeitemark	56	A
311	Kammalia	Kalkskog	124	B
312	Kalkbrudd ved Stor-Gjølgavatnet	Skrotemark	3	B
313	Lauvåsen - Jøssundstraumen	Gammel lauvskog	33	A
314	V for Nes krk.	Sørvendt berg og rasmark	5	C
315	N for Djupfest kai	Kystlynghei	54	C
316	Islandsvika S	Flere typer kyst/havstrand	5	B
317	Skjellholmen	Strandeng og strandsump	193	A
318	Sandnesvågen V	Kantkratt	11	B
319	Sandnesvågen Ø	Kantkratt	3	B
320	N for Drilen	Kantkratt	6	C
321	Brygghaugen	Sørvendt berg og rasmark	3	A
322	Hyllneset	Kalkrikt strandberg	12	A
323	Urda - Plassen	Kalkrikt strandberg	6	A
324	Kortneset	Kalkrikt strandberg	1	A
325	Tinnvika	Kalkrikt strandberg	12	A
326	Herstadbukta Ø	Naturbeitemark	9	C
327	Herstadbukta N	Gammel lauvskog	10	A
328	Herstan	Naturbeitemark	17	A
329	Strand ved Dynvika	Sandstrand	17	A
330	Berg ved Dynvika	Flere typer rasmark/berg/kantkratt	43	A
331	Valseidet NV	Sørvendt berg og rasmark	4	A
332	Storskardet	Kantkratt	4	C
333	Småhaugan	Sørvendt berg og rasmark	17	A
334	Kråkberget	Sørvendt berg og rasmark	5	A
335	Skipparvikholmen	Kalkrikt strandberg	4	A
336	N for Rabben	Kantkratt	2	C
337	Skipparvika	Kystlynghei	42	C
338	Øver Vågan	Kystlynghei	78	C
339	Oterhaugen	Kalkrikt strandberg	16	A
340	N for Rabben	Naturbeitemark	93	B
341	Nordneset - Naglen	Kalkrikt strandberg	36	A
342	V for Tølløfsvika	Flere typer kyst/havstrand	6	B
343	Oksmyra	Kantkratt	5	C
344	Melgården	Kantkratt	6	C
345	Haldorhamn	Kystlynghei	-	B
346	SV for Haldorhamn	Flere typer innen kulturlandskap	18	B
347	N for Drilsvika	Sørvendt berg og rasmark	4	A
348	Drilsvika	Sandstrand	14	C
349	V for Sandvika	Kystlynghei	24	C

Nr.	Navn	Naturtype	Areal	Verdi
350	S for Sandvika	Kystlynghei	67	C
351	Valsneset SV	Flere typer kyst/havstrand	17	B
352	Sump på Valsneset	Strandeng og strandsump	6	B
353	Valsneset NV	Strandeng og strandsump	5	B
354	Valsneset SØ	Strandeng og strandsump	29	B
355	N for Solheim	Tangvoll	8	B
356	Svartvasstjønna	Urskog/gammelskog	210	C
357	Lysøya - Gåsholmen	Kalkrikt strandberg	10	B
358	NØ Lysøya	Kalkrikt strandberg	10	B
359	Lysøya - Øra	Kalkrikt strandberg	6	B
360	Vikavatnet	Kalksjø	272	C
361	S for Vikavatnet	Bekkekløft	46	B
362	Stokkmyrlia	Rik edellauvskog	51	A
363	Breiskardet	Rik edellauvskog	117	A
364	Ø for Åsgården	Gammel lauvskog	6	A
365	SV for Mølnargården	Gammel lauvskog	6	A
366	Båtvikfjellet	Rik edellauvskog	79	A
367	NØ for Bålfjord	Flere typer rasmark/berg/kantkratt	5	A
368	Brandhaugen	Naturbeitemark	247	B
369	Tranøyas N-side	Kalkrike strandberg	48	C
370	Eidsfjellet N	Rik edellauvskog	228	A
371	Dueskardfjellet	Rik edellauvskog	53	A
372	Tiltremsneset	Kantkratt	8	C
373	Oldsetra	Gammel edellauvskog	37	B
374	Sandtjørnskartet	Rik edellauvskog	35	A
375	Ramsbakkjtjørnbekken	Rik edellauvskog	115	A
376	Barslethammaren	Rik edellauvskog	-	A
377	Karlsøya	Kystlynghei	2132	A
378	Husøyas S-del	Kystlynghei	1017	A
379	Lyngøya	Kystlynghei	208	A
380	Bjørk ved Audal	Stort gammelt tre	-	B
381	Store, gamle tre ved Saltnes	Store gamle tre	-	B
382	Lerk ved Olden	Stort gammelt tre	-	B
383	Lerk SØ for Furunes	Stort gammelt tre	-	B
384	Selje NØ for Furunes	Stort gammelt tre	-	B
385	Ask ved Furunes	Stort gammelt tre	-	B
386	Selje ved Slættskartet	Stort gammelt tre	-	B
387	Gran i Storbukta ved Teksdalsvatnet	Stort gammelt tre	-	B
388	Furu ved Litj-Kruka	Stort gammelt tre	-	B
389	Ask ved Eide	Stort gammelt tre	-	B
390	Poppel ved Eide	Stort gammelt tre	-	B

Vedlegg 2. Liste over viktige viltområder i Bjugn med angivelse av verdi etter Gangås (1993). Mange av områdene dekket helt eller delvis av områder beskrevet i denne rapporten og koblinger til område-nummer er vist (jf. vedlegg 1).

Navn på viltområde	Verdi	Områdenr. i denne rapporten
Været	Svært viktig	178, 179
Husøya - Karlsøya	Svært viktig	58, 59, 188, 190, 377, 378, 379
Melstein/Anstein	Svært viktig	185
Eidsvatn	Viktig	180
Valtjønna	Viktig/lokalt viktig	182
Blanktjønndalen	Verdi mangler	157, 207
Bjugholmen	Viktig/ lokalt viktig	186
Engsnesfjæra	Lokalt viktig	181
Valsneset	Viktig/lokalt viktig	216, 351-355
Asen/Årvær	Viktig/lokalt viktig	4, 183
Gjesingen og Tristein	Lokalt viktig	187, 187
Vallersund	Lokalt viktig	55
Skjørøya/Madsøya	Lokalt viktig	161, 162
Fagerenget - Tiltrem	Lokalt viktig	101, 163, 165
Olden øst	Lokalt viktig	130
Middagsfjellet - Jofjellet	Lokalt viktig	137
Tørrem - Sundset	Lokalt viktig	-
Tømmerdalen - Barsetvatnet	Viktig/lokalt viktig	153
Botngårdsfjæra	Lokalt viktig	99
Brekkvatn - Murudalen	Viktig/lokalt viktig	173
Nordelva	Lokalt viktig	50, 213
Perholet - Avkrokhaugen	Lokalt viktig	-
Nyvassdalen og Snøholet	Lokalt viktig	60, 195
Sæterheia - Storelva	Lokalt viktig	195
Søvatnet	Viktig/lokalt viktig	192
Rognlivatnet	Lokalt viktig	-
Valavatnet	Lokalt viktig	-
Langmyra	Lokalt viktig	148
Eidsfjellet	Lokalt viktig	38, 370
Håøya	Lokalt viktig	189

"Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Vitenskapsmuseet, Botanisk notat" inneholder botanisk stoff som av ulike grunner ikke blir trykt i "NTNU, Vitenskapsmuseet, Rapport, botanisk serie". Ofte er det rapporter fra mindre oppdrag og utredninger, foreløpige rapporter, årsrapporter eller materiale der en beregner liten spredning. Dokumentasjon av ulike interne rutiner og prosjekter vil også ofte bli henvist til denne serien.

Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien startet i 1991 under navnet "Universitet i Trondheim, Vitenskapsmuseet, Botanisk notat". Fra 1996 har navnet vært "Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Vitenskapsmuseet, Botanisk notat".

Utgiver: Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Vitenskapsmuseet
Institutt for naturhistorie
7491 Trondheim
Telefon 73 59 22 60
Telefaks 73 59 22 49
Redaktør: Eli Fremstad (Eli.Fremstad@vm.ntnu.no)

ISBN 82-7126-655-1
ISSN 0804-0079

Opplag: 50